

JURISPRUDENTIE
College van Beroep
voor het hoger onderwijs

2002

Inhoud register 2002

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau van het
College van Beroep
voor het hoger onderwijs
Kamer P1 315 en 316
Prins Clauslaan 60
Postbus 20302
Tel: 070-3813044
Fax: 070-3813048
E-mail: CBHO@sgrarr.drp.minjus.nl
www.collegevanberoepho.nl

TREFWOORDENREGISTER

Trefwoord

Uitspraaknummer

A

Aangewezen	02/031
Aanvaarden betrekking	01/131
Aanvraag (termijn)	01/130
Advies studentendecaan	01/128, 01/129, 01/151

B

Beginsel	
- vertrouwen	01/153
Bekostigde buitenlandse onderwijs instelling	02/031
Beleid andere instellingen	02/005
Besluit omschrijving	01/157, 02/032
Bestuursfunctie	02/038
Bestuurslidmaatschap	02/044
Bèta-convenanten	01/120
Bevoegdheid	
- college	01/120, 02/044, 02/049
- inherente	01/153
Bijzondere omstandigheden	
- diversen	01/120, 01/122, 02/001, 02/015, 02/038
- familie	02/018
- ziekte	01/128, 01/129, 01/136, 02/006, 02/018, 02/043

C

Collegegeld	
- beschermingsgrondslag	02/037
- instelling	01/153
- restitutie	01/131, 02/006, 02/015, 02/018, 02/031, 02/037, 02/038, 02/041, 02/043
- tarieven	01/157
- voldoening	02/067, 02/067.1
Collegekaart	
- invordering	01/153
Curriculaire opbouw opleiding	01/128

D

Deeltijdopleiding	02/006
Diploma	01/153
Doorzenden	02/049, 02/067, 02/067.1

E

Eerdere instelling	02/018
Eerste maal inschrijving propedeuse fase	02/001, 02/002
Extra termijn	01/122

F

Fatale termijn	01/130
Financiële ondersteuning	01/151, 02/049

H

Herziening (eerdere)	02/032
Herziening studiekeuze	02/041

I	
Indienen aanvraag voor begin studiejaar	02/005
Inschrijving	
- beëindiging	01/131, 02/005, 02/006, 02/015, 02/035, 02/037, 02/038, 02/041
- OU	01/155
- te laat	02/067, 02/067.1
- weigering	01/153
Inschrijvingsjaar	02/001, 02/004, 02/006
Instelling	
- aangewezen	02/031
- buitenlandse	02/031
- eerdere	02/018
Instroom	
- maart	02/001, 02/004
Invordering collegekaart	01/153
Inzage processtukken	02/032
K	
Klachtenregeling	02/049
L	
Leerlinghandicaps	01/122
M	
Mededelingen	01/157
Moeilijkheidsgraad opleiding	02/001, 02/015
Motivering	01/136, 02/031, 02/035, 02/037
Motiveringsgebrek	02/005, 02/006
O	
Omzetting (versnellings) modules	01/155
Opleiding	
- moeilijkheidsgraad	02/001, 02/015
- toelating	01/153
Overeenkomst uit Techniefonds	02/044
Overgangsregeling	01/157
Overmacht	01/130, 02/001, 02/002, 02/004, 02/005, 02/015
P	
Periode gemengde SF	02/052
Persoonlijk verschijnen	02/022.2, 02/023.2, 02/024.2, 02/025.2
Postbezorging	01/130
Processuele houding appellant	02/043
Propedeutische fase	02/001, 02/002, 02/004
R	
Rechtsgeldig diploma	01/153
Restitutie	
- collegegeld	01/131
S	
Samenloop	
- collegegeld andere eigen bijdrage	02/037
- financiële ondersteuning en gemengde SF	02/044, 02/052
Spijtoptantenregeling	02/001, 02/002, 02/004, 02/006, 02/043
Studentendecaan	

- overleg met	01/128, 01/129, 01/151, 02/018
Studiejaar	02/001, 02/004, 02/005
Studiekeuze	
-herziening	02/041
Studieonderbreking	01/120
Studievertraging	01/136
Studievoortgang	01/151

T

Ten overvloede	02/044
Termijnen	
- fatale	01/130
- overschrijding	01/130, 02/067, 02/067.1
Tijdstip financiële ondersteuning	02/044
Toelatingopleiding	01/153

U

Uiteenzetting van gronden	02/022.2, 02/023.2, 02/024.2, 02/025.2
Uitschrijving	02/001, 02/002, 02/004
Uitspraak	
- mondeling	02/049
Uitzondering op hoofdregel	01/136

V

Vaststelling reële vertraging	01/128
Verlenging termijn	01/120
Verlening scriptietermijn	01/122
Verletkosten	02/049
Vertrouwen (opgewekt)	01/153
Vervolg afspraak	01/128
Verwijzing	
- studie-adviseur	02/018
Verzet	02/022.2, 02/023.2, 02/024.2, 02/025.2
Volgtijdelijkheid onderwijseenheden	01/136
Voorlopige voorziening	02/067.1

W

Wetsinterpretatie	01/155, 02/001, 02/002, 02/004
Wijziging OER	02/015
Wraking	02/036

Z

Zelf voorzien	01/157, 02/035
Ziekte (onderbouwing van-)	02/043

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

<i>Artikel</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
WHW	
art. 1.1, onderdeel k,	02/001, 02/004
art. 1.2	02/031
art. 1.8	02/031
art. 6.9	02/031
art. 7.1	02/031
art. 7.33	01/153
art. 7.33 lid 1	01/155, 02/067, 02/067.1
art. 7.37	01/122
art. 7.37 lid 2	02/067, 02/067.1
art. 7.24 lid 2.2	01/153
art. 7.42	02/005, 02/035, 02/041
art. 7.42 lid 1	
aanhef en onderdeel b	02/038
aanhef en onderdeel c	02/001, 02/002, 02/004, 02/015, 02/037, 02/038
aanhef en onderdeel e	02/006, 02/038
art. 7.47	02/067, 02/067.1
art. 7.48	01/122
art. 7.48 lid 3	02/031
art. 7.48 lid 4	02/031
art. 7.49 lid 3	02/031, 02/037
art. 7.50	01/122
art. 7.51	01/120
art. 7.51 lid 1	02/018
onderdeel c	01/128, 01/129, 01/130, 01/136, 01/151, 02/052
onderdeel d	01/136
onderdeel e	01/131
art. 7.51 lid 2	02/018
onderdeel a	01/128, 01/129, 01/136, 01/151
onderdeel d	01/130
onderdeel f	02/044
art. 7.51 lid 3	02/044
art. 7.51 lid 5	02/044
art. 7.51 lid 6	02/018
art. 7.66	02/049
art. 7.66 lid 1	
onderdeel b	01/120

Awb	
art. 1:3 lid 2	01/157
art. 6:5 lid 1 sub c	02/032
art. 6:15	02/049
art. 7:12	01/136, 02/005, 02/006, 02/031, 02/035, 02/037
art. 8:31	02/036
art. 8:15	02/036
art. 8:55	02/022.2, 02/023.2, 02/024.2, 02/025.2
art. 8:59	02/022.2, 02/023.2, 02/024.2, 02/025.2
art. 8:67	02/036, 02/049
art. 8:72 lid 3	02/035, 02/037
art. 8:72 lid 4	01/157
art. 8:81	02/067, 02/067.1
art. 8:88 lid 1	02/032
art. 8:88 lid 2	02/032
art. 9:3	02/049

Afstudeerfondsregeling RUG 2000-2001

art. 2	01/136
art. 2 lid 2	01/128, 01/129
art. 12	01/136

Beleidsregels afstudeerdsteun o.g.v. overmacht UU

art. 1	02/052
--------	--------

Inschrijvingsvoorwaarden OU

Punt 2	01/122
Punt 3	01/122
Punt 10	02/005

Regeling Afstudeerfonds AHK

art. 3	01/151
art. 4	01/151

Regeling bestuursbeurs 96+ 2000-2001 RUG

art. 10 lid 2	01/130
---------------	--------

Regeling financiering studenten VU

art. 8	02/018
--------	--------

Regeling financiële ondersteuning studenten TUD

art. 1.5 lid 2	02/044
art. 2.2 lid 1	02/044
art. 2.2 lid 2	02/044
art. 2.2 lid 4	02/044
art. 3.1	02/044

Regeling Studiefinancieringsfaciliteiten Bètastudenten VU

art. 2	01/120
art. 4	01/120

Studentenstatuut HES

art. 17 lid 1 aanhef en onderdeel b	02/006, 02/043
aanhef en onderdeel c	02/001, 02/002, 02/004, 02/043
aanhef en onderdeel e	02/001, 02/002, 02/004, 02/006, 02/015
art. 17 lid 2	02/043
art. 27 lid 3	02/001, 02/002, 02/004, 02/015, 02/043
art. 27 lid 6	02/006

Studentenstatuut Hogeschool INHOLLAND

art. 14 lid 1	02/067, 02/67.1
art. 16 lid 5	02/067, 02/067.1
art. 18 lid 1 onderdeel e	02/035, 02/037, 02/041

Studentenstatuut Ichthus hogeschool

art. 18 lid 1 onderdeel e	01/131
---------------------------	--------

Uitvoeringsregeling RUG 2001-2002

art. 4	02/038
--------	--------

Zakenregister

01/120	11 januari 2002
01/122	13 maart 2002
01/128	11 januari 2002
01/129	11 januari 2002
01/130	18 februari 2002
01/131	18 februari 2002
01/136	18 februari 2002
01/151	4 april 2002
01/153	22 april 2002
01/155	22 april 2002
01/157	4 april 2002
02/001	22 april 2002
02/002	22 april 2002
02/004	22 april 2002
02/005	29 mei 2002
02/006	29 mei 2002
02/015	29 mei 2002
02/018	4 juli 2002
02/022.2	29 mei 2002
02/023.2	29 mei 2002
02/024.2	29 mei 2002
02/025.2	29 mei 2002
02/031	1 augustus 2002
02/032	21 oktober 2002
02/035	21 oktober 2002
02/036	16 september 2002
02/037	21 oktober 2002
02/038	21 oktober 2002
02/041	21 oktober 2002
02/043	2 december 2002
02/044	2 december 2002
02/049	16 december 2002
02/052	2 december 2002
02/067	23 december 2002
02/067.1	23 december 2002

INSTELLINGSREGISTER

<i>Instelling</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
Fontys Hogeschool	02/049
HES	02/001, 02/002, 02/004, 02/006, 02/015, 02/031, 02/043
Hogeschool INHOLLAND	02/035, 02/037, 02/041, 02/067, 02/067.1
Hogeschool voor de Kunsten Amsterdam	01/151
Hogeschool Zeeland	01/153
Ichthus Hogeschool	01/131
Open Universiteit	01/122, 01/155, 02/005
Rijksuniversiteit Groningen	01/128, 01/129, 01/130, 01/136, 02/038
Universiteit Leiden	01/157
Universiteit Utrecht	02/052
Technische Universiteit Delft	02/044
Vrije Universiteit Amsterdam	01/120, 02/018

Bèta-convenanten, bevoegdheid, bijzondere omstandigheden, studieonderbreking, verlening termijn

**WHW art. 7.51, 7.66 lid 1 onderdeel b;
Regeling Studiefinancieringsfaciliteiten
Bètastudenten VU art. 2, 4**

Het College is van oordeel dat meergenoemde convenanten betrekking hebben op de studeerbaarheid van de opleidingen en dat voor de verlengde duur van de opleidingen ter verbetering daarvan, studenten onder genoemde voorwaarden financiële ondersteuning kan worden verleend. Gelet hierop moet de slotsom zijn dat de Regeling een zodanige verwantschap heeft met andere regelingen, ten aanzien waarvan het College bevoegd is, met name die berusten op artikel 7.51 van de WHW, dat het College zich bevoegd acht te oordelen over het onderhavige geschil.

(...)

Gesteld noch gebleken is dat de studieonderbreking van een jaar door appellante bij verweerder is aangemeld als een bijzondere omstandigheid in de zin van artikel 4 van de Regeling, welke had kunnen leiden tot verlenging van de in artikel 2 van de Regeling gestelde termijn. Weliswaar is tijdens de studie van appellante een studieovertraging geregistreerd als bedoeld in de Regeling Afstudeerfonds, doch aangezien deze overtraging is vastgesteld op een periode van vier maanden, heeft het afstuderen van appellante niet binnen de in de Regeling voorgeschreven termijn plaatsgevonden.

Uitspraak in de zaak van:

P., wonende te H, appellante,
tegen
het college van bestuur van de Vrije Universiteit te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 20 april 2001 heeft appellante verweerder verzocht om haar financiële ondersteuning te verlenen op grond van de Regeling Studiefinancieringsfaciliteiten Bètastudenten. Op dat verzoek is bij besluit van 22 mei 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij besluit van 3 juli 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 30 juli 2001, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 8 augustus 2001 een verweerschrift ontvangen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2001. Daar heeft appellante haar standpunt nader toegelicht. Verweerder is met kennisgeving niet verschenen.

2. Overwegingen

Terzake van het door appellante ingestelde beroep dient eerst te worden vastgesteld of het College bevoegd is daarvan kennis te nemen. De Regeling Studiefinancieringsfaciliteiten Bètastudenten (hierna: de Regeling) is niet gebaseerd op artikel 7.51 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs (WHW), noch op enige andere bepaling in titel 3 van hoofdstuk 7 van de WHW. De bevoegdheid van het College kan derhalve niet op artikel 7.66, eerste lid onderdeel b, van de WHW worden gebaseerd. Dit betekent dat het College niet bevoegd is van het beroep kennis te nemen, tenzij moet worden geoordeeld dat de Regeling een zodanige verwantschap heeft met andere regelingen, ten aanzien waarvan het College bevoegd is, met name die berusten op artikel 7.51 van de WHW, dat het College zich bevoegd acht ook te oordelen over het onderhavige geschil.

Punt 4 van het Convenant technisch-wetenschappelijke opleidingen van 9 oktober 1991 luidt als volgt:

"De minister van onderwijs en wetenschappen streeft naar aanvullend beleid waardoor studenten worden gestimuleerd om een technisch-wetenschappelijke studierichting te kiezen. Daartoe zal hij, gelet op de aandacht voor de verbetering van de studeerbaarheid van de programma's, voorhands mogelijk maken dat voor de studenten die instromen in de studiejaren 1991/92, 1992/93 in het technisch-wetenschappelijk onderwijs een fonds bij elk der technische universiteiten wordt ingericht. Uit dit fonds kunnen de instellingen, onder nadere voorwaarden

- die door de instelling in een regeling zullen worden vastgelegd
- een tegemoetkoming in de kosten van levensonderhoud verstrekken voor een periode van ten hoogste een half jaar aan studenten in specifieke studierichtingen die aan de voorwaarden voldoen.

Het betreft studenten

- die geen aanspraak meer hebben op de basisbeurs
- c.q. een gemengde studiefinanciering en
- die blijkens het reeds behaalde aantal studiepunten voldoende uitzicht hebben op succes in de studie en
- in die studierichtingen waarvoor de minister, na overleg met de technische universiteiten en de RCO, op basis van reeds bestaande tekorten c.q. te verwachten tekorten vaststelt dat een hogere instroom wenselijk moet worden geacht. In de bijlage worden deze studierichtingen opgesomd.

Voor het fonds zal de minister in drie achtereenvolgende jaren 5 MF per jaar ter beschikking stellen, in beginsel met ingang van 1992."

In het Convenant van 16 juni 1994 is het Convenant van 9 oktober 1991 verlengd. In het Bèta-convenant van 1 mei 1998 zijn tussen partijen de voornoemde afspraken wederom vastgelegd. Verweerder is toen als partij tot het convenant toegetreden.

Het College is van oordeel dat meergenoemde convenanten betrekking hebben op de studeerbaarheid van de opleidingen en dat voor de verlengde duur van de opleidingen ter verbetering daarvan, studenten onder genoemde voorwaarden financiële ondersteuning kan worden verleend. Gelet hierop moet de slotsom zijn dat de Regeling een zodanige verwantschap heeft met andere regelingen, ten aanzien waarvan het College bevoegd is, met name die berusten op artikel 7.51 van de WHW, dat het College zich bevoegd acht te oordelen over het onderhavige geschil.

Het bestreden besluit is op de volgende overweging gebaseerd:

"Naar aanleiding van uw bezwaarschrift naar aanleiding van de toepassing van de Regeling studiefinancieringsfaciliteiten bètastudenten delen wij u mede dat wij geen aanleiding zien om ons eerdere besluit te herzien.

De aanleiding voor het instellen van de regeling bètafinanciering is destijds geweest studenten te stimuleren binnen een kortere termijn af te studeren. Daarbij speelde een rol dat rendementscijfers van de bètaopleidingen binnen de nominale cursusduur gering waren. Omdat het gift gedeelte van de studiefinanciering onmiddellijk dan wel kort na de nominale cursusduur verdwijnt en studenten werkzaamheden proberen te vinden om de wegvallende inkomsten te compenseren, hebben wij de betreffende faciliteit gecreëerd om studenten in de gelegenheid te stellen de aandacht (volledig) aan de studie te geven en sneller af te studeren. In deze visie past niet dat wij studenten die om hen moveerende redenen de studie onderbreken alsnog een uitkering verstrekken."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Een student aan de VU wordt geacht binnen 6 jaar af te studeren om voor bètafinanciering in aanmerking te komen. De universiteit wees mijn verzoek om afstudeerondersteuning af, aangezien ik 6½ jaar na de eerste inschrijving ben afgestudeerd. Doordat ik een jaar niet ingeschreven heb gestaan, kom ik volgens de regels niet in aanmerking voor bètafinanciering. Ik ga tegen deze beslissing in beroep op grond van de hardheid waarmee de regels zijn gehanteerd. In de praktijk heb ik mijn studie binnen 5½ jaar afgerond en waren er zwaarwegende gronden waarom ik de studie een jaar heb onderbroken. De keuze hiervoor is weloverwogen en in overleg met de studiecoördinator gemaakt, om me te kunnen oriënteren op een eventuele toekomst als ontwikkelingswerker. Hiervoor heb ik een reis ondernomen naar Ecuador en daar vrijwilligerswerk gedaan."

Artikel 2 van de Regeling Studiefinancieringsfaciliteiten Bètastudenten (hierna: de Regeling) luidt als volgt:

"Financiële ondersteuning aan studenten wordt gegeven onder de voorwaarde dat het doctoraal examen met goed gevolg is afgelegd binnen zes jaar na eerste inschrijving als student."

Artikel 4 van de Regeling luidt als volgt:

"In geval van studievertraging van enige omvang, veroorzaakt door bijzondere omstandigheden als bedoeld in de Regeling Afstudeerfonds Vrije Universiteit artikel 2 lid 1 sub a t/m d, wordt in afwijking van het bepaald in artikel 3 de maximale periode verlengd met de geregistreerde periode van vertraging overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 Regeling Afstudeerfonds Vrije Universiteit. Indien een van

de genoemde bijzondere omstandigheden zich voordoet dient de student hiervan onverwijld melding te doen aan de studentendecaan. Deze melding is voorwaarde voor het in behandeling nemen van het verzoek."

Het College overweegt als volgt:

Uit artikel 2 van de Regeling blijkt dat door verder slechts tot uitkering uit het Bètafonds wordt overgegaan indien betrokkene binnen 6 jaar na eerste inschrijving in het hoger onderwijs met goed gevolg het doctoraal examen heeft afgelegd in een van de in artikel 1 van de Regeling opgesomde opleidingen aan verweerdere universiteit.

Appellante heeft eerst na zes en een half jaar het doctoraal examen met goed gevolg afgelegd. Reeds hierom is er geen grond voor de inwilliging van appellantes verzoek tot uitkering uit het Bètafonds.

Gesteld noch gebleken is dat de studieonderbreking van een jaar door appellante bij verder is aangemeld als een bijzondere omstandigheid in de zin van artikel 4 van de Regeling, welke had kunnen leiden tot verlenging van de in artikel 2 van de Regeling gestelde termijn. Weliswaar is tijdens de studie van appellante een studievertraging geregistreerd als bedoeld in de Regeling Afstudeerfonds, doch aangezien deze vertraging is vastgesteld op een periode van vier maanden, heeft het afstuderen van appellante niet binnen de in de Regeling voorgeschreven termijn plaatsgevonden. Gelet op het vorenstaande, moet worden geoordeeld dat verweerder gehouden was de afwijzing van het verzoek van appellante van 20 april 2000 te handhaven, zoals hij bij het bestreden besluit heeft gedaan.

Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/122
(mrs Olivier, Lubberdink, Mollee)
13 maart 2002

Bijzondere omstandigheden, extra termijn, leerhandicaps, verlening scriptietermijn

WHW art. 7.37, 7.48, 7.50; Inschrijvingsvoorwaarden OU punt 2.3

De Inschrijvingsvoorwaarden voorzien niet in de mogelijkheid een extra termijn te krijgen zonder

dat daarvoor moet worden betaald. Naar het oordeel van het College staat het een instellingsbestuur gelet op de artikelen 7.37, 7.48 en 7.50 in onderlinge samenhang gezien niet vrij in een regeling een dergelijke mogelijkheid in het leven te roepen.

Gebleken is dat verweerder, hoewel de Inschrijvingsvoorwaarden daarin niet voorzien, in uitzonderlijke gevallen éénmalig een inhaalperiode aanbiedt zonder dat daar een financiële vergoeding van de student tegenover staat.

Het College stelt vast dat van een uitzonderlijk geval niet is gebleken. Met name overweegt het College daartoe nog dat door appellant niet aannemelijk is gemaakt, dat hij de verlenging nodig heeft omdat hij vanuit de universiteit onvoldoende aangepaste begeleiding heeft ontvangen. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid kunnen besluiten het verzoek niet in te willigen en dit besluit in bezwaar te handhaven.

Uitspraak in de zaak van:

S., wonende te Eindhoven, appellant,
tegen
college van bestuur van de Open Universiteit te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 14 december 2001 heeft appellant verweerder verzocht om een gratis verlenging van de scriptietermijn met één jaar in verband met leerhandicaps.

Bij besluit van 7 maart 2001 heeft verweerder dit verzoek niet ingewilligd.

Bij brief van 11 maart 2001 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 26 juni 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij faxbericht van 6 augustus 2001, ingekomen als brief bij het College op 8 augustus 2001, beroep ingesteld.

Bij brief ingekomen bij het College op 4 september 2001 heeft appellant nadere gronden ingebracht.

Verweerder heeft op 2 november 2001 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 november 2001. Partijen zijn daar met kennisgeving niet verschenen.

Het College heeft het onderzoek heropend voor het inwinnen van nadere informatie.

Bij brief van 20 november 2001 heeft het College verweerder verzocht mee te delen op grond van welke bepaling, met aanduiding van vindplaats, de bevoegdheid bestaat een gratis extra jaar toe te kennen.

Verweerder heeft hierop gereageerd bij brief binnengekomen bij het College op 10 december 2001.

Appellant heeft hierop bij brief, binnengekomen bij het College op 11 januari 2002, meegedeeld dat de reactie van verweerder niet noopt tot een nadere reactie van appellant.

Het College heeft met toepassing van het bepaalde bij artikel 8:64, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht verder onderzoek ter zitting achterwege gelaten nu partijen daarvoor schriftelijk toestemming hebben gegeven.

2. Overwegingen

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Wij zijn van mening dat de gemelde redenen voor zover betrekking hebbend op het niet toekennen van een extra gratis jaar niet tot een ander besluit hadden moeten leiden. In het onderhavige geval waren twee mogelijkheden voorhanden:

1. een formele beoordeling van de scriptie met als resultaat een onvoldoende en
2. een negatief advies over de verlenging van de inschrijftermijn ten behoeve van de afronding van deze scriptie. Om u zo min mogelijk te schaden is voor de tweede mogelijkheid gekozen.

Wij benadrukken dat het bij u blijkbaar levende idee dat u door het niet toekennen van een verlenging uw studie Bedrijfswetenschappen niet kunt afronden, onjuist is. Door een nieuwe inschrijving, een nieuw scriptie onderwerp en een nieuwe scriptiebegeleider staat het u vrij alsnog uw studie af te ronden."

In beroep heeft appellant het volgende doen aanvoeren:

"S. vraagt op 14 december 2000 een (gratis) verlenging aan voor de duur van één jaar. Naar aanleiding van zijn aanvraag krijgt S. medio januari 2001 de toezegging van mevrouw Kluytmans, werkzaam bij studentenrelatie van de Open Universiteit, dat hij een eenmalige verlenging van één jaar om in deze periode zijn scriptie af te ronden en om af te studeren. S. mocht er dus op vertrouwen dat hij verlenging zou krijgen.

Voorts is het voor S. volstrekt onduidelijk waarom hij geen verlengingstermijn zou kunnen kopen, een recht dat iedere student toekomt op grond van de inschrijvingsvormen en -voorwaarden van de Open Universiteit, nader uitgewerkt in het studentenstatuut Open Universiteit Nederland. S. is van mening dat het uitspreken van de "verwachting", aldus het verslag van de hoorzitting, dat S. ook binnen de periode van de verlenging zijn scriptie niet tot een voldoende resultaat zou kunnen afronden, niet de zware consequenties mag hebben dat hij "dus" geen verlening kan kopen en "dus" niet kan afstuderen op zijn scriptie. S. acht dit in strijd met de inschrijvingsvormen en -voorwaarden van de Open Universiteit en om die reden uiterst onzorgvuldig.

Terzake de begeleiding stelt S. dat het niet zo kan zijn dat hij geen verlenging kan kopen omdat de scriptiebegeleider door middel van een meer dan gemiddelde begeleidingsintensiteit, rekening zou hebben gehouden met zijn belemmeringen. S. is van mening dat het niet om de begeleidingsintensiteit gaat, alswel dat er al in een vroeg stadium geen begeleiding is geweest terzake het structureren en het taalkundig overbrengen van zijn scriptie. Het gaat niet om de kwantiteit alswel om de kwaliteit van de begeleiding. Ook hierin is de Open Universiteit tekort geschoten, immers de begeleiding van studenten met handicaps zoals die van S.,

vergt nu eenmaal specifieke vaardigheden van de begeleider, welke de heer S. onvoldoende bezit.

S. is op grond van het bovenstaande van oordeel dat het College van Bestuur van de Open Universiteit zijn bezwaar ten onrechte ongegrond heeft verklaard. S. verzoekt uw College om zijn beroep gegrond te verklaren, de beschikking op bezwaar d.d. 26 juni 2001 te vernietigen en daarbij te bepalen dat S. een inhaaljaar kan kopen, teneinde zijn scriptie te kunnen afronden. S. behoudt zich nadrukkelijk het recht voor om dit beroep nader aan te vullen. Tenslotte verzoekt S. uw College om de Open Universiteit te veroordelen in de kosten van deze procedure."

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Ten overvloede merkt verweerder (nogmaals) op dat het appellant is toegestaan een inhaaljaar te kopen."

Punt 2.3 van verweerders Inschrijvingsvoorwaarden luidt als volgt:

"Het kan voorkomen dat u een zodanige vertraging in het studieproces oploopt dat deze niet meer in een volgende periode is in te lopen. In zo'n geval kunt u inschrijven voor een inhaaljaar zonder daarbij nieuwe cursussen af te nemen. Het collegegeld voor een inhaalperiode, die net als de jaarinschrijving een inschrijvingsduur kent van 12 maanden (1 september t/m 31 augustus) bedraagt € 379/f 835,-. Inschrijven kan jaarlijks in juni/juli. In bepaalde gevallen kan sprake zijn van inschrijfgeld. Een toeslag hoeft bij de inhaalperiode niet te worden betaald.

Inschrijving als student voor een inhaalperiode geeft geen recht op ontvangst van cursusmateriaal - er worden tenslotte geen nieuwe cursussen afgenomen - maar wel op de aan de (eerder bestelde) cursussen verbonden begeleidingsvorm, mentoraat, het gebruik van voorzieningen in de studiecentra. Tevens heeft de student recht op het afleggen van drie tentamens per nog niet afgeronde cursus uit eerdere inschrijving(en) die binnen een opleiding vallen, mits de cursus nog in het aanbod voorkomt. Ook hierbij geldt het 'nota bene' zoals opgenomen bij het onderdeel jaarinschrijving."

Het College overweegt als volgt.

Ingevolge de aan verweerders universiteit geldende Inschrijvingsvoorwaarden bedraagt de inschrijvingsduur bij een scriptie-inschrijving 18 maanden.

Ingevolge artikel 2.3 van de Inschrijvingsvoorwaarden kan indien de scriptie binnen die termijn niet kan worden afgerond, betrokkene een extra termijn van 12 maanden krijgen tegen betaling van f 835,-.

Niet betwist is door appellant dat hij tegen betaling een extra termijn kan kopen.

De Inschrijvingsvoorwaarden voorzien niet in de mogelijkheid een extra termijn te krijgen zonder dat daarvoor moet worden betaald. Naar het oordeel van het College staat het een instellingsbestuur gelet op de artikelen 7.37, 7.48 en 7.50 in onderlinge samenhang gezien niet vrij in een regeling een dergelijke mogelijkheid in het leven te roepen.

Gebleken is dat verweerder, hoewel de Inschrijvingsvoorwaarden daarin niet voorzien, in uitzonderlijke gevallen éénmalig een inhaalpe-

riode aanbiedt zonder dat daar een financiële vergoeding van de student tegenover staat.

Het College stelt vast dat van een uitzonderlijk geval niet is gebleken. Met name overweegt het College daartoe nog dat door appellant niet aannemelijk is gemaakt, dat hij de verlenging nodig heeft omdat hij vanuit de universiteit onvoldoende aangepaste begeleiding heeft ontvangen. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid kunnen besluiten het verzoek niet in te willigen en dit besluit in bezwaar te handhaven. Er is geen aanleiding een proceskostenveroordeling uit te spreken.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/128

(mrs Olivier, Lubberdink, Mollee)

11 januari 2002

Advies studentendecaan, bijzondere omstandigheden, curriculaire opbouw opleiding, vaststelling reële vertraging, vervolg afspraak

WHW art. 7.51 lid 1 onderdeel c, lid 2 onderdeel a, Afstudeerfondsregeling RuG 2000-2001 art. 2 lid 2

Appellante heeft aan de door verweerder gestelde voorwaarde voldaan door zich tijdig - dat wil zeggen op 17 februari 2000 - te melden bij de studentendecaan van het STAG. Het advies van de studentendecaan van 17 februari 2000 dat appellante zich over korte tijd weer zou melden heeft appellante niet opgevolgd. De vervolgspraak die door de studentendecaan met appellante is gemaakt, is evenwel niet zo duidelijk en concreet geweest dat het niet na korte termijn terugkomen bij de decaan in dit geval voor rekening en risico van appellante mocht blijven. Nu de vaststelling van de reële vertraging gelet op de curriculaire opbouw van de studie eerst na langere tijd duidelijk zou zijn en het initiatief voor het opnemen van het nader contact met de studentendecaan door verweerder bij appellante was gelegd, kan in het licht van de onduidelijke vervolgspraak aan appellante niet worden tegengeworpen dat zij zich eerst weer gemeld heeft toen er meer zicht was op de duur van de opgelopen vertraging.

Uitspraak in de zaak van:

S. wonende te Groningen, appellante,
mr. S.J. Roelofs, advocaat te Amsterdam,
tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder, gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, gedagtekend 8 december 2000, ingekomen bij verweerder op 13 december 2000, heeft appellante verweerder verzocht om haar financiële ondersteuning te verlenen uit het Afstudeerfonds.

Op dat verzoek is bij besluit van 6 april 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 16 april 2001 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 27 juli 2001 heeft verweerder, in afwijking van het advies van de commissie van advies voor de beroep- en bezwaarschriften aan verweerders universiteit, het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 30 augustus 2001, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 16 oktober 2001 een verweerschrift ontvangen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2001. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat ziekte in de periode januari 2000 tot en met mei 2000 haar studie heeft vertraagd.

Verweerder heeft in zijn afwijzende beslissing overwogen dat appellante tegen het advies van de studentendecaan in, op eigen risico, de studie heeft voortgezet door zich niet tussentijds uit te schrijven.

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overweging:

"Van de zijde van ons College is aangevoerd dat u in februari 2000 met de studentendecaan van het STAG hebt afgesproken dat u zich over korte tijd weer zou melden. U meldde zich echter zeven maanden later, in het studiejaar 2000-2001. U hebt de studentendecaan hiermee de mogelijkheid ontnomen te adviseren over de inschrijving gedurende het studiejaar 1999-2000, het studiejaar waarin de bijzondere omstandigheid plaatsvond.

Uiteraard kan *in alle gevallen* eerst na afloop van het studiejaar worden beoordeeld hoe groot de studievertraging daadwerkelijk is. Het feit dat u de opleiding Tandheelkunde volgt waarbij de praktische verrichtingen (die u niet heeft kunnen doen) verbonden zijn met de theoretische verrichtingen, is een (zwaarwegende) factor die meeweegt bij de advisering door de studentendecaan. De indeling van de opleiding is nimmer een reden om niet (weer) – zoals afgesproken – contact op te nemen met een studentendecaan van het STAG.

De gevolgen van uw persoonlijke keuze de inschrijving niet tussentijds te beëindigen, noch zoals afgesproken contact op te nemen met de studentendecaan, behoren derhalve

voor uw rekening te komen, althans niet voor rekening van de universiteit.

Ook voor het overige zijn ons College geen feiten en/of omstandigheden gebleken die zouden dienen te leiden tot een andere conclusie."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Na het ontstaan van haar ziekte heeft cliënte zich in februari 2000 heeft bij het Studentenadviesbureau Groningen ("STAG") gemeld en in goed overleg met de aldaar aanwezige decaan beslist zich voor het studiejaar 1999-2000 niet uit te schrijven. Op dat moment kon deze beslissing reeds worden gemaakt, aangezien reeds duidelijk was dat weliswaar de practica gedurende een bepaalde periode niet meer verricht zouden kunnen worden, doch dat zij het volledige theoretische gedeelte van de studie kon voortzetten. Op dat moment was derhalve reeds duidelijk dat mevrouw S. door beëindiging van haar inschrijving niet geholpen zou zijn, aangezien zij het theoretische deel van de studie op normale wijze kon voortzetten. Uitschrijving zou slechts tot meer vertraging leiden. Bovendien waren medestudenten afhankelijk van samenwerking met haar in bepaalde vaardigheden. Dit alles was ook aan de decaan bekend, zodat het feitelijk geen zin had voor cliënte zich te melden, vooraleer zij weer op volle sterkte praktische behandelingen kon verrichten. In september, bij aanvang van het nieuwe studiejaar toen haar ziekte hersteld was en zij weer volledig kon deelnemen aan de practica, heeft mevrouw S. zich weer bij de decaan gemeld.

Daarmee houdt verband dat het voor cliënte dus al vroeg duidelijk kon zijn dat er geen andere maatregelen beschikbaar waren die de nadelige gevolgen van haar ziekte voor het verloop van de studie verder konden beperken. De praktische verrichtingen moeten immers hoe dan ook gedaan worden. Daarnaast heeft mevrouw S. ook aan de Commissie uiteengezet dat het inlopen van deze ontstane vertraging feitelijk niet mogelijk is, nu een student tandheelkunde slechts een beperkt aantal dagdelen op de behandelkliniek terecht kan, dit mede wegens de situatie dat er teveel tandheelkundige studenten zijn voor de beschikbare ruimte. Zij zou door haar ziekte de practica toch pas in het nieuwe studiejaar kunnen hervatten.

Dat mevrouw S. zich naar de mening van het CvB niet tijdig heeft gemeld bij de decaan, moet worden gezien in het licht van het voorgaande. Het advies van de decaan aan mevrouw S. had slechts kunnen zijn ofwel door te gaan met het theoretische deel van haar studie ofwel zich uit te schrijven. Echter, op het moment dat cliënte zich meldde bij de decaan in februari 2000, was dit reeds bekend. In de tussenliggende periode is in die situatie geen verandering gekomen. Een dergelijke rigide toepassing zoals het CvB die hanteert, van de eis dat een student zich meldt bij het STAG leidt daarmee tot een ongepaste en onredelijke uitkomst, die zeker met inachtneming van de kenmerken van de studie Tandheelkunde niet past.

Cliënte heeft ook slechts veel later dan februari 2000 vast kunnen stellen of en hoeveel vertraging zij in haar studievoortgang zou oplopen. Zoals onder meer in het bestreden besluit en het advies van de Commissie is belicht, heeft de studie tandheelkunde een enigszins afwijkende indeling van het studieprogramma en wijze waarop de studievoortgang wordt bijgehouden. Dat niet steeds eenvoudig te bepalen is wat op een bepaald moment de studievoortgang is, mag reed blijken uit het feit dat mevrouw S. reeds de studiepunten heeft gekregen voor vakken waarvan zij een deel van de vereiste praktische behandelingen door haar ziekte niet heeft kunnen doen. In de laatste fase van haar studie zal in de administratie pas duidelijk worden welke vakken daadwerkelijk volledig zijn afgerond en welke nog niet. Het is dan ook niet onbegrijpelijk dat cliënte niet dan aan het eind van het studiejaar 1999/2000 enig inzicht heeft gekregen in

de opgelopen vertraging. Dit doet echter niet af aan het feit dat om voornoemde redenen zich melden bij een decaan niet in de rede lag."

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"9. (...) In de afstudeerfondsregeling 96+ is uitvoering gegeven aan artikel 7.51 *Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek* (WHW). Krachtens voormeld artikel is de universiteit verplicht een financiële regeling te treffen voor studenten die (gedurende de periode van gemengde studiefinanciering) studieovertraging oplopen als gevolg van bijzondere omstandigheden. Tot deze bijzondere omstandigheden behoren onder andere, zoals in casu, ziekte. Een van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning is krachtens artikel 2 lid 2 sub c van de Afstudeerfondsregeling 96+, dat de student de inschrijving tussentijds beëindigt, dan wel hierover overleg voert met een studentendecaan van het Stag. Op die manier wordt voorkomen dat – indien de bijzondere omstandigheden een (negatieve) invloed blijven uitoefenen op de studievoortgang – de studieovertraging (en derhalve de financiële 'schade') toeneemt. Toen appellante zich in februari bij het STAG meldde was echter niet duidelijk, noch te voorzien hoe groot de inmiddels opgelopen vertraging precies was, noch of, en zo ja, in hoeverre deze nog zou oplopen, dan wel eventueel gedeeltelijk in te lopen zou zijn. Het advies van de studentendecaan aan appellante om zich niet tussentijds als student uit te schrijven, kan dan ook uitsluitend in deze context worden uitgelegd. Gegeven de onduidelijke situatie is met appellante afgesproken dat zij zich na het tweede trimester opnieuw bij het STAG zou melden teneinde vast te stellen of zij zich niet alsnog beter zou kunnen uitschrijven. Onder het kopje Overige afspraken die gemaakt zijn is dit als volgt verwoord: *"Student komt over korte tijd terug zodra reële vertraging duidelijk is. Zij moet zelf van de faculteit horen hoeveel stp. de werkelijke vertraging is."*

10. De studentendecaan is een vertrouwenspersoon met wie persoonlijke omstandigheden en problemen van de student kunnen worden besproken. De studentendecaan geeft (mogelijke) oplossingen en adviezen. De student is nooit verplicht een advies van de studentendecaan op te volgen. Indien een student in aanmerking wil komen voor financiële ondersteuning moeten de bijzondere omstandigheden die studieovertraging tot gevolg hebben tijdig worden gemeld bij de studentendecaan. De RUG houdt op deze wijze zicht op de situatie en studievoortgang van de student. Om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning vanwege de RUG dient een advies van de studentendecaan uiteraard wel te worden opgevolgd. Appellante heeft het advies van de studentendecaan te weten dat appellante zich na het tweede trimester wederom zou melden, niet opgevolgd. Als gevolg hiervan had de RUG geen inzicht meer op de bijzondere omstandigheden en de studievoortgang van appellante. Evenmin bestond er voor de RUG de mogelijkheid om appellante van advies te dienen."

Artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"1. Het instellingsbestuur van een universiteit (...) treft een voorziening ter financiële ondersteuning ten behoeve van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet: (...).

c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een instelling (...) studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben zich voorgedaan, en (...)"

Ingevolge artikel 7.51, tweede lid onderdeel a, van de WHW, is ziekte een omstandigheid die bij de toepassing van een voorziening ter financiële ondersteuning ten behoeve van de student in aanmerking wordt genomen.

Artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel c, van verweerders Afstudeerfondsregeling 2000-2001, hierna: de Regeling) luidt:

"2. Voorwaarde voor ondersteuning is dat:

c. ten aanzien van de bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 3 sub a. tot en met e. tussentijdse beëindiging van de inschrijving niet mogelijk is geweest dan wel hierover overleg heeft plaatsgevonden met een studentendecaan van het STAG."

Tussen partijen is niet in geschil dat appellante in de periode januari tot en met mei 2000 ziek was. Na mei 2000 was zij nog slechts gedeeltelijk hersteld. Eveneens staat vast dat appellante in overeenstemming met het advies van de studentendecaan haar theoretisch deel van de studie heeft voortgezet en in september 2000 weer contact met de studentendecaan heeft gezocht inzake de opgelopen vertraging voor het praktisch deel van de opleiding.

Appellante heeft aan de door verweerder gestelde voorwaarde voldaan door zich tijdig - dat wil zeggen op 17 februari 2000 - te melden bij de studentendecaan van het STAG. Het advies van de studentendecaan van 17 februari 2000 dat appellante zich over korte tijd weer zou melden heeft appellante niet opgevolgd. De vervolgspraak die door de studentendecaan met appellante is gemaakt, is evenwel niet zo duidelijk en concreet geweest dat het niet na korte termijn terugkomen bij de decaan in dit geval voor rekening en risico van appellante mocht blijven. Nu de vaststelling van de reële vertraging gelet op de curriculaire opbouw van de studie eerst na langere tijd duidelijk zou zijn en het initiatief voor het opnemen van het nadere contact met de studentendecaan door verweerder bij appellante was gelegd, kan in het licht van de onduidelijke vervolgspraak aan appellante niet worden tegengeworpen dat zij zich eerst weer gemeld heeft toen er meer zicht was op de duur van de opgelopen vertraging. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht f 60,- te vergoeden.

Op grond van artikel 8:75, tweede lid, van de Awb, veroordeelt het College verweerder in de proceskosten. Overeenkomstig het bepaalde in het besluit proceskosten bestuursrecht bedragen de kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand f 1420,- en

f 78,50,- voor reiskosten. Het College wijst de Rijksuniversiteit Groningen aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden. Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College

- verklaart het beroep gegrond,
- vernietigt het bestreden besluit 27 juli 2001,
- bepaalt dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van f 60,- (zegge: zestig gulden) vergoedt,
- veroordeelt verweerder in de proceskosten f 1498,50 (zegge: éénuizend vierhonderden-achtennegentig gulden en vijftig cent) aan appellante te vergoeden,
- wijst de Rijksuniversiteit Groningen aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Nr. CBHO 2001/129

(mrs Olivier, Lubberdink, Mollee)

11 januari 2002

Advies studentendecaan, bijzondere omstandigheden

WHW art. 7.51 lid 1 onderdeel c, lid 2 onderdeel a; Afstudeerregeling RuG 2000-2001 art. 2 lid 2

Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat appellante eerder contact had moeten opnemen met de studentendecaan dan 30 mei 2000. Het College neemt hierbij in aanmerking dat appellante in ieder geval uiterlijk in april de volle omvang van haar ziekte heeft onderkend en daarnaast dat het niet behalen van de tentamens aan het einde van het tweede trimester, eind maart 2000, een voldoende signaal voor haar had moeten zijn zich bij de studentendecaan te melden. Nu verweerder bij de beoordeling van verzoeken om ondersteuning grote waarde mag hechten aan de door de studentendecaan aan de student gegeven adviezen, en die adviezen dan ook in een zo vroeg mogelijk stadium van de studievertraging moeten worden ingewonnen, moet worden geoordeeld dat verweerder de afwijzing van het verzoek van appellante van 20 december 2000 mocht handhaven, zoals hij bij het bestreden besluit heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak van:

R. te G, appellante,
tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, gedagtekend 20 december 2000, bij verweerder binnengekomen op 2 januari 2001, heeft appellante verweerder verzocht om haar financiële ondersteuning te verlenen uit het Afstudeerfonds.

Op dat verzoek is bij besluit van 15 maart 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 2 april 2001, binnengekomen bij verweerder op 20 april 2001, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 27 juli 2001 heeft verweerder, in afwijking van het advies van de commissie van advies voor de beroep- en bezwaarschriften aan verweerders, universiteit, het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 5 september 2001, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 31 oktober 2001 een verweerschrift ontvangen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2001. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd, dat ziekte in de periode januari 2000 tot en met mei 2000 haar studie heeft vertraagd.

Verweerder heeft in zijn afwijzende beslissing overwogen dat appellante de inschrijving niet tussentijds heeft beëindigd en niet tijdig melding heeft gemaakt van de vertraging en de bijzondere omstandigheid bij een studentendecaan.

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overweging:

"In de ogen van de Commissie was u *de facto* niet eerder dan in de maand april 2000 in staat vast te stellen dat uw studievertraging, die zich eerst dan in zijn ware omvang openbaarde, langer dan een maand zou duren. Gezien zowel de bijzondere omstandigheden, als de indeling in blokken van de opleiding Geneeskunde, is het naar het idee van de Commissie niet aannemelijk dat het advies van STAG – zo al kan worden geconcludeerd dat u zich daadwerkelijk te laat hebt gemeld – anders zou hebben geluid dan het luidde, namelijk om de inschrijving niet te beëindigen. Voor laatstgenoemde stelling zou met name steun kunnen worden gevonden in de vervolgafspraken die de studentendecanen van het STAG met u maakten en welke werden vastgelegd op de registratieformulieren.

Van de zijde van ons College is aangevoerd dat in alle gevallen pas na afloop van het trimester is te beoordelen hoeveel studievertraging in dat trimester is opgelopen. Er moet echter niet gewacht worden met het melden van een bijzondere omstandigheid tot na afloop van het trimester (dan wel na afloop van het studiejaar). De student moet contact

opnemen met een studentendecaan indien verwacht wordt dat de studievertraging als gevolg van de bijzondere omstandigheid langer zal duren dan een maand. Uw bijzondere omstandigheid speelde reeds vanaf half januari 2000. U had derhalve reeds in februari 2000 een afspraak moeten maken met de studentendecaan, in plaats van te wachten tot 30 mei 2000 om en afspraak te maken."

In juni 2000 heeft de studentendecaan u geadviseerd de inschrijving niet te beëindigen. Gelet op de "wachtijd" voor de inschrijving van twee maanden, is beëindiging van inschrijving namelijk niet meer mogelijk in juli en augustus. De studentendecaan heeft u echter wel geadviseerd de studiefinanciering stop te zetten, om verdere financiële 'schade' te voorkomen. Hieruit blijkt dat de studentendecaan verwachtte dat u ook in het resterende deel van het studiejaar studievertraging zou oplopen.

Wij delen derhalve niet het vermoeden van de Commissie dat (indien u op een zodanig tijdstip bij een studentendecaan was geweest dat adviseren over in- en uitschrijven tot de mogelijkheden had behoord) de studentendecaan u zou hebben geadviseerd de inschrijving niet te beëindigen.

Ons College van Bestuur meent dat het, door het verzoek om ondersteuning op de hierboven genoemde wijze te hebben beoordeeld, het onderhavige besluit om u niet uit het Afstudeerfonds te ondersteunen, in redelijkheid heeft kunnen nemen.

Ook voor het overige zijn ons College geen feiten en/of omstandigheden gebleken die zouden dienen te leiden tot een andere conclusie."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Uit mijn consult met Dhr. A. Verstallen (destijds studentendecaan bij het Studentenadvies-bureau Groningen, STAG) op 29 juni 2000, volgt zijn advies:

"De inschrijving beëindigen en/of studiefinanciering stopzetten per 1 juli 2000." (zie ook bijlage 4).

Onmiddellijk na dat gesprek heb ik vervolgens dit advies mijn studiefinanciering stop gezet. Rond die tijd heb ik ook effectieve hulp gevonden voor de studieproblemen waar ik tegenaan was gelopen (zie bijlage 5). Ik heb er toen voor gekozen mijn inschrijving bij de Rijksuniversiteit Groningen niet te beëindigen om in langzamer tempo door te studeren en daardoor de eventuele studieachterstand te kunnen beperken. Op deze manier heb ik gemeend tegemoet te kunnen komen aan de eisen die voor ondersteuning uit het afstudeerfonds worden gesteld.

In het gesprek met Dhr. A. Verstallen op 29 juni 2000 heb ik ook nog expliciet gevraagd of uitschrijving bij de universiteit ook echt noodzakelijk was. Als antwoord daarop gaf Dhr. A. Verstallen dat het stopzetten van de studiefinanciering veel belangrijker was omdat één van de regels van het afstudeerfonds is dat de studieschuld zoveel mogelijk moet worden beperkt."

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"10. Het College heeft in het besluit op het bezwaar reeds betoogd dat, ook al was er in april meer duidelijkheid over de vertraging, een eerste melding bij het STAG op 30 mei rijkelijk laat is. In alle gevallen is pas na afloop van het trimester te beoordelen hoeveel studievertraging in dat trimester is opgelopen. Er moet echter niet worden gewacht met het melden van een bijzondere omstandigheid tot na afloop van het trimester (dan wel na afloop van het studiejaar). De student moet contact opnemen met de studentendecaan indien verwacht wordt dat de studievertraging als gevolg van een bijzondere omstandigheid langer zal gaan duren dan een maand. Als de opgelopen vertraging zich al

uiteindelijk in april in haar volle omvang manifesteerde, is een melding hiervan op 30 mei te laat."

Artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"1. Het instellingsbestuur van een universiteit (...) treft een voorziening ter financiële ondersteuning ten behoeve van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet: (...).

c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een instelling (...) studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben zich voorgedaan, en (...)"

Ingevolge artikel 7.51, tweede lid onderdeel a, van de WHW, is ziekte een omstandigheid die bij de toepassing van een voorziening ter financiële ondersteuning ten behoeve van de student in aanmerking wordt genomen.

Artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel c, van verweerders Afstudeerfondsregeling 2000-2001, hierna: de Regeling) luidt:

"2. Voorwaarde voor ondersteuning is dat:

c. ten aanzien van de bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 3 sub a. tot en met e. tussentijdse beëindiging van de inschrijving niet mogelijk is geweest dan wel hierover overleg heeft plaatsgevonden met een studentendecaan van het STAG."

Tussen partijen is niet in geschil dat appellante in de periode januari tot en met mei 2000 ziek was. Voorts staat vast dat appellante ondanks haar ziekte aan het onderwijs heeft deelgenomen. Op 30 mei 2001 heeft appellante een afspraak gemaakt met een studentendecaan en op 29 juni 2000 heeft met hem overleg plaatsgevonden, waarbij hij adviseerde dat appellante zich met ingang van 1 juli 2000 zou uitschrijven dan wel de studiefinanciering zou stopzetten. Appellante heeft dat advies niet opgevolgd.

Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat appellante eerder contact had moeten opnemen met de studentendecaan dan 30 mei 2000. Het College neemt hierbij in aanmerking dat appellante in ieder geval uiterlijk in april de volle omvang van haar ziekte heeft onderkend en daarnaast dat het niet behalen van de tentamens aan het einde van het tweede trimester, eind maart 2000, een voldoende signaal voor haar had moeten zijn zich bij de studentendecaan te melden. Nu verweerder bij de beoordeling van verzoeken om ondersteuning grote waarde mag hechten aan de door de studentendecaan aan de student gegeven adviezen, en die adviezen dan ook in een zo vroeg mogelijk stadium van de studievertraging moeten worden ingewonnen, moet worden geoordeeld dat verweerder de afwijzing van het verzoek van appellante van 20

december 2000 mocht handhaven, zoals hij bij het bestreden besluit heeft gedaan.
Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.
Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.
Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/130
(mrs Nijenhof, Mollee, Borman)
18 februari 2002

Aanvraagtermijn, fatale datum, overmacht, postbezorging, termijnoverschrijding

WHW art. 7.51 lid 1 onderdeel c, lid 2 onderdeel d; Regeling bestuursbeurs 96+ 2000-2001 RUG art. 10 lid 2

Appellant heeft zijn in beroep betrokken stelling dat hij de aanvraag reeds op 9 januari 2001 heeft gepost, op geen enkele wijze aannemelijk weten te maken. Het College neemt dan ook aan, dat de blijkens stempel van binnenkomst op 31 januari door verweerder ontvangen aanvraag niet daadwerkelijk op 9 januari 2001 ter post is bezorgd, doch eerst na verstrijken van de fatale datum 15 januari 2001.

Van omstandigheden op grond waarvan verweerder had moeten concluderen dat sprake was van overmacht in de zin van artikel 10, tweede lid, van de Regeling, is niet gebleken. In het bijzonder kan het feit dat appellant het aanvraagformulier eerst eind november/begin december 2001 zou hebben ontvangen - op welk tijdstip, anders dan appellant veronderstelt, nog niet eens de helft van de in genoemd artikel vermelde aanvraagtermijn was verlopen - niet rechtvaardigen dat appellant niet binnen de dan nog resterende zes weken van de termijn een aanvraag indiende.

Uitspraak in de zaak van:

M., wonende te Groningen, appellant, tegen
het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, te Groningen, verweerder, gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, gedagtekend 9 januari 2001, ingekomen bij verweerder op 31 januari 2001, heeft

appellant bij verweerder een verzoek ingediend om toekenning van een bestuursbeurs.

Op dat verzoek is bij besluit van 26 april 2000 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 3 juni 2001, ingekomen bij verweerder op 6 juni 2001, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij een op 10 augustus 2001 verzonden besluit heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College binnengekomen op 19 september 2001, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 29 november 2001 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 januari 2002, waar appellant en verweerder hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

Het besluit van 26 april 2001 is met name gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het College van Bestuur is van mening dat wij uw verzoek om in aanmerking te komen voor een bestuursbeurs op grond van artikel 10 lid 2 van de "Regeling Bestuursbeurzen 96+ 2000-2001", niet meer in behandeling kunnen nemen. De aanvraag moet worden ingediend in de periode na afloop van het bestuursjaar tot uiterlijk 15 januari daarop volgend.

In uw geval had u, dan wel uw zaakwaarnemer, dit verzoek tussen 1 september 2000 tot uiterlijk 15 januari 2001 moeten indienen.

Aangezien uw aanvraag niet tijdig is ingediend wordt deze derhalve niet in behandeling genomen."

Het bestreden besluit van 10 augustus 2001 is met name gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Van uw zijde is aangegeven dat u zich meteen na afloop van uw bestuursperiode in september 2000 bij het STAG hebt gevoegd. Aldaar zou u zijn verteld dat de aanvraagformulieren op dat moment niet in voorraad waren.

Het benodigde formulier is u vervolgens per post nagestuurd. U hebt het bewuste formulier echter pas "eind november begin december" ontvangen. In uw ogen is daarmee sprake van een inkorting van de indieningstermijn. Deze inkorting zou ook door de beoordelende partij moeten worden gerespecteerd.

Een afwijzing "op twee weken" vindt u derhalve niet redelijk. Daarnaast zou de indieningstermijn volgens u vooral tot doel hebben alle aanvragen in goede banen te leiden. Wanneer mensen die in de faculteitsraad hebben gezeten in geval van overschrijding van de termijn de vergoeding mislopen, "streeft de regeling zijn doel voorbij en mag dit ook als onredelijke uitleg worden aangemerkt."

Van de zijde van ons College is aangevoerd dat studenten die een Bestuursbeurs willen aanvragen, tussen 1 september 2000 en 15 januari 2001 daartoe een schriftelijk verzoek kunnen richten tot het College van Bestuur.

Over voornoemde procedure wordt uitgebreid en op diverse wijzen gecommuniceerd, onder meer in het Studentenstatuut (dat iedere student thuisgestuurd krijgt), in informatie-materiaal van het STAG, alsmede in de Universiteitskrant (UK).

Er kan bij studenten die een aanvraag voor een Bestuursbeurs doen in redelijkheid geen twijfel bestaan over de hierbij te volgen procedure.

Daarbij is op het aan u toegestuurde formulier uitdrukkelijk een indieningstermijn vermeld. Ook kan de stelling met betrekking tot de vermeende korting van de termijn niet opgaan.

Het in dezen door het College van Bestuur ingenomen standpunt vindt steun in de jurisprudentie van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (CvBHO), waarin herhaaldelijk is bepaald dat indien een termijn wordt gesteld, hieraan ook strikt de hand dient te worden gehouden.

Het feit dat de aanvraag door u zo laat is ingediend, terwijl u er zich tevoren niet van hebt vergewist aan welke procedurele voorwaarden moest worden voldaan, is een omstandigheid die volledig voor uw eigen rekening komt."

In beroep heeft appellant aangevoerd, dat hij – zakelijk weergegeven – eind november begin december 2000 het aanvraagformulier Bestuursbeurs van verweerder op aanvraag heeft ontvangen, waarmee tweederde van de aanvraagtermijn door toedoen van verweerder was verstreken. Door het niet in behandeling nemen van de aanvraag wegens overschrijding van de indieningstermijn met 14 dagen worden de feiten omgedraaid. Voorts heeft appellant aangevoerd dat de regeling, die beoogt aanvragen in goede banen te leiden en deze zo mogelijk in een keer te behandelen, wanneer dit meebrengt dat mensen hun vergoeding mislopen, haar doel voorbijgaat en neerkomt op een onredelijke uitleg.

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Appellant is in het studiejaar 1999-2000 lid geweest van de faculteitsraad van de faculteit der Bedrijfskunde. Om op grond van deze bijzondere omstandigheid in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds, had appellant een aanvraag moeten indienen in de periode van 1 november 2000 tot uiterlijk 15 januari 2001. Appellant heeft deze aanvraag echter op 31 januari 2001 – en derhalve te laat – ingediend, reden waarom de aanvraag niet in behandeling is genomen. Medio mei 2000, toen de regelingen voor het studiejaar 2000-2001 werden vastgesteld, is de verruiming van de indieningstermijn van de aanvraag ook al van toepassing verklaard op aanvragen voor het jaar 1999-2000. Echter, op het moment dat appellant aan de bestuursfunctie begon op september 1999 gold de regeling 1999-2000 en was de indieningstermijn van de aanvraag 1 november 2000 tot uiterlijk 15 januari 2001 (zie bijlage 2). Daarnaast wordt de uiterste termijn ook op het aanvraagformulier zelf vermeld (zie laatste pagina inschrijfformulier, bijlage 4).

Aangezien appellant in het jaar voorafgaand aan deze aanvraag eveneens een aanvraag wegens een bestuursfunctie heeft ingediend en toegewezen heeft gekregen, kon en moest appellant op de hoogte zijn van de regeling en de daarin gestelde termijnen. Het stellen van een uiterste termijn is een algemeen aanvaard en erkend criterium, hetgeen ook blijkt uit de jurisprudentie van het CBHO, waarin herhaaldelijk is bepaald dat indien een termijn wordt gesteld, hieraan ook onverkort de hand dient te worden gehouden.

Wat betreft het laat toezenden van het aanvraagformulier door het STAG aan appellant en de daaraan verbonden conclusie dat het formulier eerst in november beschikbaar was, moet worden opgemerkt dat het de verantwoordelijk-

heid van de student blijft om er voor te zorgdragen dat het aanvraagformulier in zijn bezit komt. Daarnaast heeft appellant alsnog 6 weken de tijd gehad om het formulier te retourneren. Het feit dat de aanvraag door bezwaarde zo laat is ingediend is een omstandigheid die volledig voor rekening van appellant komt."

Artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"1. Het instellingsbestuur van een universiteit (...) treft voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voor- doet: (...).

c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een instelling (...), doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan (...)."

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.51, tweede lid, onderdeel d, van de WHW, is het lidmaatschap van de faculteitsraad een omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, eerste lid, van de WHW.

Artikel 10, tweede lid, van de Regeling Bestuursbeurzen 96+, 2000-2001(hierna: de Regeling) - voor zover hier van belang - luidt:

"Het verzoek dient in de periode 1 november tot uiterlijk 15 januari van het studiejaar volgend op dat waarin de medezeggenschapsfunctie is uitgeoefend te worden ingediend. (...)

Te laat ingediende verzoeken worden niet meer in behandeling genomen, tenzij er sprake is geweest van overmacht."

Het College overweegt als volgt.

Appellant heeft zijn in beroep betrokken stelling dat hij de aanvraag reeds op 9 januari 2001 heeft gepost, op geen enkele wijze aannemelijk weten te maken. Het College neemt dan ook aan, dat de blijkens stempel van binnenkomst op 31 januari door verweerder ontvangen aanvraag niet daadwerkelijk op 9 januari 2001 ter post is bezorgd, doch eerst na verstrijken van de fatale datum 15 januari 2001.

Van omstandigheden op grond waarvan verweerder had moeten concluderen dat sprake was van overmacht in de zin van artikel 10, tweede lid, van de Regeling, is niet gebleken. In het bijzonder kan het feit dat appellant het aanvraagformulier eerst eind november/begin december 2001 zou hebben ontvangen - op welk tijdstip, anders dan appellant veronderstelt, nog niet eens de helft van de in genoemd artikel vermelde aanvraagtermijn was verlopen - niet rechtvaardigen dat appellant niet binnen de dan nog resterende zes weken van de termijn een aanvraag indiende.

Gelet op het vorenstaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/131

(mrs Nijenhof, Mollee, Borman)

18 februari 2002

Aanvaarden betrekking, beëindiging inschrijving, restitutie collegegeld

**WHW art. 7.51 lid 1 onderdeel e;
Studentenstatuut Ichthus Hogeschool art. 18
lid 1 onderdeel e**

over
Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appellant zelf de keuze heeft gemaakt halverwege het studiejaar een baan te aanvaarden bij de Koninklijke Landmacht en zijn opleiding te beëindigen. De gevolgen van die keuze heeft verweerder voor rekening van appellant mogen laten. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Uitspraak in de zaak van:

L., wonende te M, appellant,
tegen

het college van bestuur van de Ichthus Hogeschool te Rotterdam, verweerder, gemachtigde: mr. H.E. Jansen - van der Hoek, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij formulier gedagtekend 1 december 2000, heeft appellant verweerder verzocht om zijn inschrijving te beëindigen en het door hem betaalde collegegeld voor het studiejaar 2000-2001 te restitueren.

Op dat verzoek is bij besluit van 22 maart 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief, door verweerder ontvangen op 3 april 2001, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 5 juli 2001, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij verweerder op 16 augustus 2001 en na doorzending, bij het College op 22 augustus 2001, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 31 oktober 2001 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 januari 2002. Daar heeft verweerder zijn

standpunt nader toegelicht. Appellant is met kennisgeving niet verschenen.

2. Overwegingen

Appellant heeft aan zijn verzoek tot beëindiging van de opleiding en restitutie van het resterende collegegeld ten grondslag gelegd dat hij is aangesteld als militair bij het beroepspersoneel.

Het bestreden besluit is met name gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Op grond van artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en uw hoofd opleiding gehoord hebbend, zien wij geen redenen om uw inschrijving tussentijds te beëindigen. Dit betekent dat u geen recht heeft op restitutie van een gedeelte van het collegegeld."

In beroep heeft appellant aangevoerd dat hij – zakelijk weergegeven – op grond van artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) zijn studie mag beëindigen en dat op grond van artikel 18, eerste lid, onder e, van het Studentenstatuut de beëindiging redelijk moet zijn. Het aanvaarden van een baan bij de Koninklijke Landmacht is zijns inziens een goede reden de studie te beëindigen.

In verweer daarop heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Uitleg artikelen niet juist

De uitleg die door de heer L. aan de verschillende artikelen van de WHW en het Studentenstatuut worden gegeven is niet juist. Aan de artikelen 7.49 WHW en 19 lid 10 van het Studentenstatuut wordt door de heer Van der Kraan een onjuiste uitleg gegeven. Hij gaat er namelijk aan voorbij dat er gesproken wordt over beëindiging van de inschrijving op grond van artikel 7.42 WHW en artikel 18 lid 1 van het Studentenstatuut. Beëindiging op een andere grond is niet mogelijk.

In dat geval is er namelijk sprake van staken van de studie.

De heer L. doet verder een beroep op artikel 7.42 lid 1 sub e van het Studentenstatuut. Kennelijk is de WHW bedoeld en niet het Studentenstatuut, omdat artikel 7.42 lid 1 sub e van het Studentenstatuut geen bestaand artikel is.

Artikel 7.42 lid 1 sub e van de WHW geeft aan dat de inschrijving op verzoek, ter beoordeling van het instellingsbestuur, wordt beëindigd. Artikel 18 lid 1 sub e van het Studentenstatuut geeft hieraan nadere invulling. Daarin is vermeld dat de inschrijving wordt beëindigd indien het College van Bestuur het verzoek redelijk vindt. Het College van Bestuur kan hiervoor nadere regels stellen. Dat is niet gebeurd.

Het College van Bestuur heeft bij haar aanvankelijke beslissing alle omstandigheden van het geval overwogen. Naar aanleiding van het door de heer L. ingediende bezwaarschrift heeft de Ichthus Hogeschool de heer L. uitgenodigd. Het bleek niet mogelijk om een afspraak te maken voor de mondelinge behandeling van het bezwaar. Reden waarom de Ichthus Hogeschool het bezwaar heeft beoordeeld aan de hand van het dossier. In haar beslissing op bezwaar verwijst de Ichthus Hogeschool naar de van toepassing zijnde artikelen uit de WHW en het studentenstatuut."

Artikel 18, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van verweerders Studentenstatuut luidt:

"Degene die als student is ingeschreven, kan (in tegenstelling tot de extraneus) een verzoek doen om de inschrijving te beëindigen en wel in de volgende gevallen:
(...)

e. Indien het College van Bestuur het verzoek redelijk vindt. Het College van Bestuur kan hiervoor criteria vaststellen. Beëindiging vindt plaats met ingang van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is ontvangen."

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appelland zelf de keuze heeft gemaakt halverwege het studiejaar een baan te aanvaarden bij de Koninklijke Landmacht en zijn opleiding te beëindigen. De gevolgen van die keuze heeft verweerder voor rekening van appelland mogen laten. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/136

(mrs Nijenhof, Mollee, Borman)

18 februari 2002

Bijzondere omstandigheden, motivering, studieovertraging, uitzondering op hoofdregel, volgtijdelijkheid onderwijsseenheden

WHW art. 7.51 lid 1, aanhef en onderdeel c en d; lid 2, aanhef en onderdeel a; Awb art. 7:12; Afstudeerregeling 2000-2001 RuG art. 2 en 12

Uitspraak in de zaak van:

M, wonende te Groningen, appellante, tegen

college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder, gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 6 januari 2001, ingekomen bij verweerder op 16 januari 2001, heeft appellante verweerder verzocht om haar financiële ondersteuning te verlenen.

Op dat verzoek is bij besluit van 15 maart 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 19 april 2001, ingekomen bij verweerder op 20 april 2001, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 23 augustus 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 4 oktober 2001, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 14 december 2001 een verweerschrift ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 januari 2002. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Van de zijde van ons College is ter zitting aangevoerd dat de ondersteuningstermijn wordt bepaald aan de hand van de studieovertraging die zich ten gevolge van de bijzondere omstandigheden heeft voorgedaan.

Voor de bepaling van de overtraging wordt uitgegaan van het gegeven dat op jaarbasis maximaal 42 punten kunnen worden behaald. Het aantal van 42 studiepunten vindt zijn basis in de Wet op het hoger Onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Het aantal studiepunten om het afsluitend examen te behalen bedraagt namelijk $4 \times 42 = 168$.

Studiepunten worden toegerekend aan c.q. toegekend in het studiejaar waarin formeel de prestatie ervoor is geleverd. Een studiejaar begint altijd op 1 september en eindigt op 31 augustus van het jaar erop volgend.

In casu mag en moet er vanuit worden gegaan dat u in het betreffende studiejaar 43 studiepunten hebt behaald.

Op grond van uw studieovertraging in het studiejaar 1999-2000 en het in de Afstudeerfondsregeling bepaalde, is er in het onderhavige studiejaar derhalve geen sprake geweest van studieovertraging.

In het bezwaarschrift voert u omstandigheden aan die wijzen in de richting van zogenaamde onderwijskundige overmacht. Indien er op enig moment, om welke reden dan ook, sprake is van onderwijskundige overmacht, dan kan deze omstandigheid op het moment dat deze zich daadwerkelijk voordoet als afzonderlijke ondersteuningsgrond worden aangevoerd. Ook dan geldt evenwel dat de eventuele overtraging wordt vastgesteld op de wijze als hierboven aangegeven."

In beroep heeft appellante - voor zover hier van belang - het volgende aangevoerd:

"Per brief d.d. 19 april 2001 heb ik tegen voornoemd besluit van het College een bezwaarschrift ingediend. In dit bezwaarschrift heb ik gesteld dat mij het betreffende studiejaar, ten gevolge van een curriculumwijziging, studiepunten zijn toegekend waarvoor ik in het studiejaar 1998-1999 het onderwijs heb gevolgd. Aan het einde van blok 2.1 werd ik ziek, waardoor ik de professionele vorming niet heb kunnen afronden. Gedurende blok 2.2 ben ik ziek geweest. Aan het begin van blok 2.3 ben ik weer begonnen. De theorie van de blokken 2.1 en 2.2 heb ik in augustus afgerond. De professionele vorming heb ik niet kunnen afronden in het studiejaar 1999-2000 vanwege mijn afwezigheid.

Per brief d.d. 23 augustus 2001 werd mij meegedeeld dat het College voor de bepaling van de overtraging uitgaat van het gegeven dat op jaarbasis maximaal 42 punten kunnen worden behaald wat zijn basis vindt in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). De studiepunten worden toegekend in het studiejaar waarin formeel de prestatie ervoor is geleverd. In de brief staat ook vermeld dat dit 4×42 punten (in totaal 168) zijn. Dit is echter voor de studie tandheelkunde niet het geval. Deze studie is immers een vijfjarige studie. Het aantal studiepunten

om het afsluitend examen te behalen bedraagt dan $5 \times 42 = 210$.

Er staat verder vermeld dat er vanuit moet worden gegaan dat ik in het betreffende studiejaar 43 punten heb behaald. Op grond van mijn studievoortgang in het studiejaar 1999-2000 zou er in het betreffende studiejaar geen sprake zijn geweest van studievertraging.

Ik ben het met deze motivering niet eens. In de WHW kan dan wel maximaal aantal te behalen punten van 42 op jaarbasis zijn vastgelegd, maar in de WHW staat ook de term volgtijdelijkheid vermeld.

Vanwege de volgtijdelijkheid van mijn studie heb ik wel degelijk vertraging opgelopen. Daardoor heb ik geen toegang gekregen tot de patiëntenzorg. Hierdoor heb ik een vertraging opgelopen met de klinische vaardigheden. De opleiding staat immers niet toe dat studenten die hun preklinische vaardigheden niet hebben afgerond, patiënten gaan behandelen. Dit is vastgelegd in de onderwijs en examenreglement (OER) van de opleiding Tandheelkunde van de Rijksuniversiteit Groningen."

Ingevolge het bepaalde in artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdelen c en d, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) - voor zover hier van belang - treft het college van bestuur van een universiteit een financiële voorziening ten behoeve van een student ten aanzien van wie zich ieder van de volgende feiten voordoet:

"(...)

c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een instelling (...) doen zich een of meer, in het tweede lid, genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en

d. de in onderdeel c bedoelde bijzondere omstandigheden hebben tot studievertraging geleid of zullen dat naar verwachting doen."

Ingevolge het bepaalde in artikel 7.51, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de WHW, is ziekte een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, eerste lid, van de WHW.

Artikel 2, tweede lid, van de Afstudeerfondsregeling 2000-2001 (hierna: de Regeling) luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"Voorwaarde voor ondersteuning is dat

a. de bijzondere omstandigheden daadwerkelijk tot studievertraging hebben geleid, waardoor het afsluitend examen niet binnen de periode c of $c + 1$ behaald is en/of niet de diplomatermijn is behaald;"

Artikel 12, derde lid, van Regeling luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"Aan de hand van het studievoortgangsoverzicht wordt op grond van de aangemelde bijzondere omstandigheid de opgelopen studievertraging vastgesteld evenals de hieruit rechtstreeks voortvloeiende aanspraak op ondersteuning uit het Afstudeerfonds."

Verweerder hanteert bij het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten het volgende beleid. Indien een student aan het einde van het studiejaar waarin zich de bijzondere omstandigheid heeft voorgedaan studieonderdelen heeft behaald met een waardering van meer dan 42 studiepunten - op grond van de WHW is de normatieve studielast vastgesteld

op 42 studiepunten per studiejaar - dan is het niet aannemelijk dat appellant studievertraging heeft opgelopen als bedoeld in de Afstudeerfondsregeling.

Niet in geschil is dat ten aanzien van appellante in het studiejaar 1999-2000 sprake was van een bijzondere omstandigheid, te weten ziekte, gedurende circa twee maanden. Appellante heeft deze omstandigheid binnen de door artikel 12, eerste lid, van de Regeling gestelde termijn aangemeld bij verweerder. De weigering om op grond van deze omstandigheid een studievertraging vast te stellen op grond van het derde lid van artikel 12, vindt haar grond in evenweergegeven beleid van verweerder. Het College acht het niet ontoelaatbaar dat verweerder als regel uitgaat van toepassing van bedoeld beleid. In zijn algemeenheid kan verweerder het immers aannemelijk achten dat van enige studievertraging van betekenis geen sprake is, indien ten minste 42 studiepunten zijn behaald in het jaar waarin de desbetreffende omstandigheid zich voordeed.

Appellante heeft evenwel argumenten aangevoerd op grond waarvan zij van oordeel is, dat het behalen van 43 studiepunten in het studiejaar 1999-2000 in haar bijzondere situatie niet meebrengt, dat zij de vertraging tengevolge van ziekte heeft weten in te lopen blijkens de goede resultaten in het resterende gedeelte van het studiejaar. Deze argumenten hebben in het bijzonder betrekking op de volgtijdelijkheid van bepaalde onderdelen in het studieprogramma. Deze zou tot gevolg hebben dat het niet op een bepaald tijdstip met goed resultaat afgesloten hebben van specifieke onderdelen van de opleiding tengevolge van de ziekte zodanig uitwerkt, dat te zijner tijd het afsluitend examen niet tijdig kan worden afgelegd.

Het College is van oordeel, dat het op de weg van verweerder had gelegen de desbetreffende specifiek aangevoerde argumenten in kaart te brengen en gemotiveerd aan te geven waarom deze, indien verweerder dat inderdaad vindt, hem niet leiden tot het oordeel dat aanleiding bestaat op de beleidsmatig geformuleerde hoofdregel een uitzondering te maken.

Uit vorenstaande vloeit voort dat aan de bestreden beslissing een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 7:12 Awb ontbreekt. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 27,- te vergoeden.

Op grond van artikel 8:75, tweede lid, van de Algemeen wet bestuursrecht veroordeelt het College verweerder in de proceskosten.

Overeenkomstig het bepaalde in het besluit proceskosten bestuursrecht bedragen de € 35,60 voor reiskosten. Het College wijst de Rijksuniversiteit Groningen aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.
Beslist als volgt.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit 23 augustus 2001;
- bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt met in achtname van deze uitspraak;
- bepaalt dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 27,-- (zegge: zevenentwintig euro) vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten € 35,60 (zegge: vijfendertig euro en zestig cent) aan appellante te vergoeden;
- wijst de Rijksuniversiteit Groningen aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Nr. CBHO 2001/151
(mrs Olivier, Mollee, Borman)
(4 april 2002)

Advies studentendecaan, financiële ondersteuning, studievoortgang

WHW art. 7.51 lid 1 onderdeel c, lid 2 onderdeel a ; Regeling Afstudeerfonds AHK art. 3 en 4

Nu uit het advies van verweerders decaan van 17 oktober 2000 is komen vast te staan dat appellant in de studiejaren 1998-1999 en 1999-2000 wel ingeschreven heeft gestaan maar geen studievoortgang heeft geboekt, terwijl appellant het advies van de studentendecaan van 4 september 1998 om zich uit te laten schrijven niet heeft opgevolgd zonder hiertoe gebleken klemmende redenen, heeft verweerder gelet op artikel 3, derde lid, van de Regeling, het verzoek mogen afwijzen.

Uitspraak in de zaak van:

B., wonende te Arnhem, appellant,
tegen
het college van bestuur van de Hogeschool van de Kunsten Amsterdam te Amsterdam,

verweerder, gemachtigden: drs. L.L. Petersen, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij formuleren met toelichtende brief, ondertekend op 25 september 2000, ingekomen bij verweerder op 29 september 2000, heeft appellant verweerder verzocht om hem financiële ondersteuning te verlenen uit het Afstudeerfonds voor de studiejaren 1998-1999 en 1999-2000.

Op dat verzoek is bij besluit van 31 januari 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 14 maart 2001 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 17 oktober 2001 heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 29 november 2001, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 14 december 2001 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 maart 2002. Daar hebben appellant en verweerder hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellant heeft aan zijn verzoek ten grondslag gelegd dat hij wegens ziekte in de studiejaren 1998-1999 en 1999-2000 studieoverbrenging heeft opgelopen en tevens dat hij zich niet heeft uitgesproken uit angst zich daarna niet opnieuw te kunnen inschrijven.

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overweging:

"Op grond van artikel 4, vijfde lid van de Regeling Afstudeerfonds AHK (Regeling financiële ondersteuning van studenten als bedoeld in artikel 7.51 WHW) moet degene die in aanmerking wenst te komen voor financiële ondersteuning in de vorm van afstudeerfonds feitelijk studerende zijn. Uit de stukken blijkt naar het oordeel van de Commissie echter dat bezwaarde in de onderhavige studiejaren feitelijk niet studerende was en dat hij derhalve niet aan de eerder vermelde voorwaarde voldoet. Bezwaarde doet kennelijk een beroep op de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden, zoals omschreven in artikel 2 van de eerder vermelde regeling. De Commissie merkt dienaangaande op dat bezwaarde niet afdoevend heeft aangetoond dat hij vanwege de door hem bedoelde omstandigheden over de onderhavige studieperioden in het geheel niet in staat was om feitelijk te studeren. Uit de door bezwaarde overgelegde medische verklaringen blijkt namelijk niet dat bezwaarde om medische redenen geen enkele studieactiviteit kon ontplooiën. Voorts overweegt de Commissie op dat uit artikel 3 van de eerder vermelde regeling volgt dat degene die op grond van een of meer bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 2 van de eerder vermelde regeling aanspraak maakt op afstudeerfonds, gehouden is tot een zo adequaat mogelijke beperking van financiële schade in de sfeer van de studiefinanciering vanaf het tijdstip dat de bijzondere omstandigheid zich voordoet. Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt echter dat bezwaarde geen stappen heeft gezet om de financiële schade als bedoeld in genoemd artikel 3, door middel van het zich uitschrijven aan de AHK en het stopzetten van de aan hem toegekende studiefinanciering, te beperken. Nu bezwaarde evenmin

heeft aangetoond dat hij vanwege zijn gezondheidstoestand niet in staat was om deze schadebeperkende handelingen te verrichten is de Commissie van oordeel dat ook al zou er bij bezwaarde sprake zijn van bijzondere omstandigheden zoals vermeld in artikel 2 van de eerder vermelde regeling, waardoor bezwaarde niet in de gelegenheid zou zijn geweest om feitelijk te studeren, bezwaarde vanwege zijn nalaten in strijd met artikel 3 van de regeling niet voor afstudeersteun of financiële ondersteuning in aanmerking gebracht kan worden."

In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Daarnaast voert de AHK (Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten) aan dat de ondergetekende nooit heeft kunnen aantonen dat hij te ziek was om de opleiding te volgen, iets wat de ondergetekende sterk tegensprekt omdat er bij RIAGG te Arnhem een medisch dossier ligt, dat stamt uit 1997, de ondergetekende heeft de NFTVA en het college van bestuur meerdere malen schriftelijk toestemming gegeven om dit dossier in te zien, iets wat nooit gebeurd is."

Artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"Het instellingsbestuur van een hogeschool (...) treft een voorziening ter financiële ondersteuning ten behoeve van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet: (...).

c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een instelling (...) studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben zich voorgedaan, en (...)"

Ingevolge artikel 7.51, tweede lid, onderdeel a, van de WHW, is ziekte een omstandigheid waaronder financiële ondersteuning aan een student wordt verleend.

Artikel 3 van de Regeling Afstudeerfonds AHK (hierna: de Regeling) luidt:

"Degene die op grond van een of meer bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 2 aanspraak maakt op afstudeersteun, is gehouden tot een zo adequaat mogelijke beperking van financiële schade in de sfeer van studiefinanciering vanaf het tijdstip dat de bijzondere omstandigheid zich voordoet."

Artikel 4 van de Regeling luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"4. Met de aanvraag worden in ieder geval meegezonden:

(...)

a.

(...)

- een verklaring van het decanaat dat de aanvrager zo spoedig mogelijk na het intreden van de desbetreffende omstandigheid als redelijkerwijze van hem kan worden verlangd advies heeft ingewonnen over te nemen maatregelen gericht op het zoveel mogelijk beperken van studievertraging."

Er bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich bij de toepassing van de artikelen 3 en 4 van de Regeling niet op het standpunt heeft mogen stellen dat een student niet voor financiële ondersteuning in verband met

ziekte in aanmerking komt, indien uitschrijving voor de hand lag, maar het daartoe niet is gekomen. Nu uit het advies van verweerders decaan van 17 oktober 2000 is komen vast te staan dat appellant in de studiejaren 1998-1999 en 1999-2000 wel ingeschreven heeft gestaan maar geen studievoortgang heeft geboekt, terwijl appellant het advies van de studentendecaan van 4 september 1998 om zich uit te laten schrijven niet heeft opgevolgd zonder hiertoe gebleken klemmende redenen, heeft verweerder gelet op artikel 3, derde lid, van de Regeling, het verzoek mogen afwijzen.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Er is geen aanleiding tot een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/153

(mrs Olivier, Martens, Nijenhof)

(22 april 2002)

Collegegeld, inherente bevoegdheid, invordering collegekaart, opgewekt vertrouwen, rechtsgeldig diploma, toelating opleiding, vertrouwensbeginsel, weigering inschrijving

WHW art. 7.24 lid 2 2°, 7.33

Appellante beschikt niet over een voor de toelating tot de opleiding rechtsgeldig diploma. Gelet op het hiervoor weergegeven artikel van de WHW moet dan ook worden geoordeeld dat appellante ten onrechte is ingeschreven voor de opleiding Commerciële Economie. Verweerder heeft dan ook terecht de beslissing appellante niet in te schrijven voor de onderhavige opleiding in de bestreden beslissing gehandhaafd nu appellante niet bleek te beschikken over het juiste diploma voor toelating tot die opleiding.

Appellante is van mening dat het vertrouwensbeginsel zich verzet tegen strikte toepassing van de wettelijke bepalingen.

Het College kan appellante hierin niet volgen. Ten tijde van de aanmelding en ook later was het vereiste diploma niet voorhanden. Reeds door de toevoeging op het aanmeldingsformulier van "beroepsopleidende leerweg" door appellante moet het appellante toen reeds duidelijk zijn geweest dat zij niet voldeed aan het vereiste van het juiste diploma voor toelating tot de opleiding. Daaraan doet niet af dat de Informatie Beheer Groep noch verweerder daar in

eerste instantie aandacht aan hebben besteed. Er is aldus geen sprake van opgewekt vertrouwen dat in de weg zou moeten staan aan toepassing van de wettelijke bepalingen.

Het College is voorts van oordeel dat aan het wettelijk stelsel inherent is dat aan verweerder een bevoegdheid toekomt om een voorlopige inschrijving ongedaan te maken, indien achteraf blijkt dat deze ten onrechte heeft plaatsgevonden. Verweerder mocht dan ook overgaan tot het alsnog weigeren van de inschrijving en het invorderen van de verstrekte collegekaart onder vergoeding van het door appellante betaalde collegegeld.

Uitspraak in de zaak van:

N. B., wonende te M., appellante, gemachtigde: mr. K. Flos, advocaat te Middelburg, tegen

het college van bestuur van de Hogeschool Zeeland te Vlissingen, verweerder, gemachtigde: mr. B.M. Winters, advocaat te Rotterdam.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 23 april 2001, heeft appellante zich middels de Informatie Beheer Groep aangemeld aan verweerders hogeschool voor het studiejaar 2001-2002.

Bij brief van mei 2001 is appellante voorlopig toegelaten tot de opleiding Management, Economie en Recht aan verweerders hogeschool. In die brief is haar tevens verzocht een kopie van het diploma en de bijbehorende cijferlijst aan verweerder te zenden. Dit verzoek is in de brief van juni 2001 herhaald.

Op 31 augustus 2001 is bij verweerder van appellante een kopie binnengekomen van het diploma Kwalificatie Medewerker Reizen/Toeristische Informatie code centraal register 10397, niveau 2, leerweg: Beroeps Opleidende Landelijk Orgaan Beroepsonderwijs Horeca, Toerisme en Voeding en de cijferlijst. Bij brief van 4 oktober 2001 heeft verweerder appellante meegedeeld dat appellante niet toelaatbaar is voor de opleiding Commerciële Economie.

Bij brief van 10 oktober 2001 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 26 oktober 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 22 november 2001, door verweerder ontvangen op 26 november 2001 en bij het College binnengekomen op 4 december 2001, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 14 januari 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2002. Daar hebben appellante en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Ik wijs u erop dat u nog steeds het diploma van de door u in uw aanmelding vermelde, afgeronde vooropleiding (10383) niet heeft voorgelegd.

In ons bezit is slechts een kopie van een diploma geregistreerd onder nummer 10397, niveau 2. Dit registratienummer komt niet overeen met het registratienummer dat u voor uw diploma heeft vermeld in uw aanmelding bij de IBG.

Zolang u het vereiste diploma van een afgeronde vooropleiding voor toelating tot een HBO opleiding niet overlegt, bent u wettelijk niet toelaatbaar."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"In het besluit n.a.v. mijn bezwaarschrift dd.10-10-2001 zijn volgens mij de voors en tegens niet redelijk afgewogen (Artikel 36, punt 6c).

Tevens geeft voormeld besluit geen mogelijkheid tot bespreking van een eventuele schadeloosstelling. Dit wordt door mij opgevat als een negatief besluit, waartegen dit beroep zich richt.

Voor de goede orde meld ik dat ik inmiddels beschik over een rechtsgeldig bewijs van inschrijving van de Hogeschool Zeeland afgegeven door de heer Labruyère, namens het College van Bestuur."

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Gronden.

Hogeschool Zeeland is niet overgegaan tot definitieve inschrijving van mevrouw N. B. en mevrouw G.K., aangezien zij beiden niet voldoen aan de vooropleidingseisen, zoals deze zijn vastgelegd in art. 7.24, lid 2, Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW). Gezien het feit dat mevrouw N.B. en mevrouw G.K. voorlopig zijn ingeschreven en hadden kunnen weten dat zij niet aan de vooropleidingseisen van de Opleiding commerciële economie voldeden, acht de Hogeschool Zeeland geen termen aanwezig voor een schadeloosstelling.

Vooropleidingseisen

Volgens art. 17, lid 2 van het Studentenstatuut Nieuwe Stijl van de Hogeschool Zeeland (productie 9) staat inschrijving als student open indien voldaan is aan de vooropleidingseisen zoals bedoeld in art. 7.24 en 7.25 WHW. In art. 7.24, lid 2, WHW is opgenomen dat als vooropleidingseis voor toelating tot een HBO-opleiding geldt het bezit van een diploma van een middenkaderopleiding of van een specialistenopleiding als bedoeld in art. 7.2.2, lid 1 van de Wet educatie en beroepsonderwijs. In art. 7.24, lid 2, WHW is tevens vastgelegd dat met een diploma "als bedoeld in de eerste volzin wordt voor de toepassing van dit lid gelijkgesteld het diploma van de bij ministeriële regeling aangewezen vakopleidingen, bedoeld in artikel 7.2.2, lid 1, onder c van de Wet educatie en beroepsonderwijs". Volgens de regeling aanwijzing opleidingen hoger beroepsonderwijs en opleidingen beroepsonderwijs i.v.m. onderlinge verwantschap wordt een opleiding middenkaderfunctionaris toeristische informatie (10383) gelijkgesteld met een middenkaderopleiding of specialistenopleiding voor een opleiding Economie. Zoals is gesteld, stond deze opleiding ook aangegeven op het aanmeldingsformulier van mevrouw N.B. en mevrouw G.K.

Mevrouw N.B. en mevrouw G.K. hebben beiden de opleiding Medewerker Reizen & Toeristische Informatie (10397) gevolgd. Dit is een (2-jarige) basisberoepsopleiding op niveau 2 en is aldus geen vakopleiding of specialistenopleiding in de zin van de Wet educatie en beroepsonderwijs. Dit verklaart ook waarom zij niet in staat waren om via Internet de juiste vooropleiding op te geven aan het CBAP. Dit betekent dat zowel mevrouw N.B. als mevrouw G.K. niet aan de vooropleidingseisen voldoen, waardoor de Hogeschool Zeeland niet tot toelating kan en mag overgaan. Aldus heeft de Hogeschool Zeeland niet in strijd met het Studentenstatuut of de WHW gehandeld en is er dus geen ruimte "de voors en tegens" tegen elkaar af te wegen, zoals staat aangegeven in het beroepschrift."

Artikel 7.24, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt als volgt:

"Voor de inschrijving aan een hogeschool geldt als vooropleidingseis het bezit van een diploma voorbereidend wetenschappelijk onderwijs of hoger algemeen voortgezet onderwijs of een diploma van een middenkaderopleiding of van een specialistenopleiding als bedoeld in artikel 7.2.2, eerste lid, van de Wet educatie en beroepsonderwijs. Met een diploma als bedoeld in de eerste volzin wordt voor de toepassing van dit lid gelijkgesteld het diploma van de bij ministeriële regeling aangewezen vakopleidingen, bedoeld in artikel 7.2.2, eerste lid, onder c, van de Wet educatie en beroepsonderwijs."

Op grond van de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is komen vast te staan dat appellante niet het in het aanmeldingsformulier genoemde diploma van de middenkaderopleiding Toeristische Informatie (10383) aan verweerder heeft overgelegd. Tevens staat vast dat de ministeriële regeling als bedoeld in artikel 7.24, tweede lid, tweede volzin, uitsluitend betrekking heeft op de opleiding onderwijs-assistent derde niveau. Voorts staat vast dat verweerder appellante na betaling van het collegegeld een collegekaart voor de opleiding Commerciële Economie heeft verstrekt.

Appellante beschikt niet over een voor de toelating tot de opleiding rechtsgeldig diploma. Gelet op het hiervoor weergegeven artikel van de WHW moet dan ook worden geoordeeld dat appellante ten onrechte is ingeschreven voor de opleiding Commerciële Economie. Verweerder heeft dan ook terecht de beslissing appellante niet in te schrijven voor de onderhavige opleiding in de bestreden beslissing gehandhaafd nu appellante niet bleek te beschikken over het juiste diploma voor toelating tot die opleiding.

Appellante is van mening dat het vertrouwensbeginsel zich verzet tegen strikte toepassing van de wettelijke bepalingen.

Het College kan appellante hierin niet volgen. Ten tijde van de aanmelding en ook later was het vereiste diploma niet voorhanden. Reeds door de toevoeging op het aanmeldingsformulier van "beroepsopleidende leerweg" door appellante moet het appellante toen reeds duide-

lijk zijn geweest dat zij niet voldeed aan het vereiste van het juiste diploma voor toelating tot de opleiding. Daaraan doet niet af dat de Informatie Beheer Groep noch verweerder daar in eerste instantie aandacht aan hebben besteed. Er is aldus geen sprake van opgewekt vertrouwen dat in de weg zou moeten staan aan toepassing van de wettelijke bepalingen.

Het College is voorts van oordeel dat aan het wettelijk stelsel inherent is dat aan verweerder een bevoegdheid toekomt om een voorlopige inschrijving ongedaan te maken, indien achteraf blijkt dat deze ten onrechte heeft plaatsgevonden. Verweerder mocht dan ook overgaan tot het alsnog weigeren van de inschrijving en het invorderen van de verstrekte collegekaart onder vergoeding van het door appellante betaalde collegegeld.

Gelet op het vorenstaande is het College van oordeel dat er geen grond is voor de gevraagde schadevergoeding.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/155
(mrs Olivier, Martens, Nijenhof)
22 april 2002

Inschrijving, omzetting (versnellings) modules, wetsinterpretatie

WHW art. 7.33 lid 1; Inschrijvingsvoorwaarden OU (Algemeen)

Het College is het met verweerder eens dat ingevolge de voor het studiejaar 2000-2001 geldende Inschrijvingsvormen en -voorwaarden van de OU gratis versnellingsmodules gelet op de daarin opgenomen zinsnede: "U komt in aanmerking voor maximaal zes gratis modules (naast de zes betaalde modules binnen de nieuwe jaarinschrijving)", zo gelezen dient te worden dat deze uitsluitend zijn te gebruiken in het academisch jaar waarin zij aan de student zijn verstrekt.

De van toepassing zijnde regelingen bieden geen aanknopingspunten voor de door appellant gewenste uitleg.

Uitspraak in de zaak van:

G., wonende Leeuwarden, appellant,
tegen
het college van bestuur van de Open Universiteit te Heerlen, verweerder,

gemachtigde: mr. H.A.M. van der Ven, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij brief van 11 september 2001, binnengekomen bij verweerder op 13 september 2001, heeft appellant verweerder verzocht om hem met gebruikmaking van nog niet gebruikte gratis versnellingsmodulen in te schrijven voor de cursussen Oudnederlandse Schilderkunst en Theorieën van de Cultuurwetenschap in het academisch jaar 2001-2002. Dit verzoek is herhaald bij brief van 21 september 2001.

Bij besluit van 19 september 2001 en herhaald op 5 oktober 2001 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Bij brief van 6 oktober 2001, bij verweerder binnengekomen op 9 oktober 2001, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 26 november 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 5 december 2001, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 18 januari 2002 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 februari 2002. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht. Appellant is daar niet verschenen.

2. Overwegingen

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Wij stellen vast dat van de zijde van de Open Universiteit Nederland het standpunt wordt ingenomen dat ingevolge de vigerende regelingen de gratis verkregen modulen binnen het voor de student lopende academisch jaar, in casu 1 september 2000 – 31 augustus 2001, dienen te worden afgerond. Indien dat niet mogelijk is kan worden ingeschreven voor een inhaaljaar.

Wij zijn van mening dat de gemelde redenen niet tot een ander besluit hadden moeten leiden. Uit de informatie in de studiegids en het verstrekte bewijs van inschrijving inzake de gratis modulen d.d. 10 april 2001 had u kunnen afleiden dat de bedoelde inschrijving eindigt op 31 augustus 2001. Inzake de gratis modulen ligt het op de weg van de student die een academische opleiding volgt om na te gaan welke modulen in het resterende academisch jaar kunnen worden afgerond.

In casu had u kunnen achterhalen dat de tentaminering voor de cursus Oudnederlandse schilderkunst zou plaats vinden op 10 april 2001 (tevens de datum waarop werd ingeschreven voor de gratis modulen) en 6 november 2001. Alsdan had u niet moeten inschrijven voor deze module, doch een andere module moeten kiezen waarvoor in het resterende academisch jaar wel tentamenmogelijkheden waren.

Voor de goede orde merken wij op dat u niet verplicht was om in te schrijven voor maximaal 6 gratis modulen. Deze mogelijkheid biedt de student echter financieel voordeel [...] ook als hij de gratis modulen niet kan afronden in zijn reste-

rende academisch jaar en aansluitend een inhaaljaar koopt om de resterende modulen af te ronden. De mogelijkheid om in te schrijven voor een inhaaljaar is bij uitstek geschikt om nog niet afgeronde modulen alsnog af te ronden. Hierbij merken wij voor de goede orde nog op dat het kopen van een extra tentamenkans voor de cursus Rechtsgeschiedenis, zoals vermeld in uw brief van 11 september 2001 niet mogelijk is bij de Open Universiteit Nederland."

In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Inzake de modulen Oudnederlandse Schilderkunst en Theorieën van de Cultuurwetenschappen ben ik binnen het academisch jaar niet in de gelegenheid gesteld mijn rechten uit te oefenen. Voor Oudnederlandse Schilderkunst deed de mogelijkheid een tentamen af te leggen zich pas op 6 november 2001 voor en de cursus Theorieën van de Cultuurwetenschappen zal als alles goed gaat niet eerder dan februari 2002 beginnen.

De OUN stelt dat ik om die rechten uit te kunnen oefenen een nieuwe jaarinschrijving had moeten nemen (fl. 1185,00) of een inhaaljaar (fl. 835,00). Daartegen heb ik vier bezwaren.

Ten eerste had ik de genoemde rechten al verworven door te voldoen aan bovengenoemde voorwaarden en moet de OUN haar verplichtingen inzake die rechten nog nakomen.

Ten tweede is negen modulen voor de prijs van drie niet gratis en zes modulen voor fl. 835,00 al evenmin. De wijze waarop de OUN de term gratis hanteert is nu juist waar alle consumentenorganisaties tegen waarschuwen. Gratis is voor niets en niet anders. De OUN gaat bovendien wel erg ver door geruime tijd na het afsluiten van de overeenkomst alsnog geld te vragen. Als een autohandelaar ons een auto verkoopt en na betaling van die auto voor het sleuteltje en het kentekenbewijs alsnog een bedrag vraagt, zijn we al snel geneigd de handelaar in kwestie een malafide handelaar en zelfs oplichter te noemen...

Ten derde stel ik dat mijn verwachting dat de OUN mij alsnog in de gelegenheid stelt om mijn gratis recht uit te oefenen ook redelijk en billijk is. Zeker als daarbij in ogenschouw wordt genomen dat de OUN zelf constateert dat de studiegids inzake gratis versnellingsmodulen minder duidelijke formuleringen kent dan bij de afwijzing in eerste en ook in tweede instantie wordt gesuggereerd. Had ik werkelijk mogen verwachten dat de OUN gratis modulen verstrekt waarvan de bijbehorende rechten niet uitgeoefend kunnen worden? Als dat de bedoeling was geweest had de OUN zich wel wat nauwkeuriger kunnen uitdrukken, bijvoorbeeld *gratis cursusmateriaal*.

Ten vierde zijn er voor mij ook geen andere modulen te bedenken die wel voor 1 september 2001 geconsumeerd konden worden. Na deze modulen rest mij slechts de scriptie. Zoals u in de bijlage kunt lezen, is dit een probleem dat al langer speelt bij de OUN: Wat doe je met een student die niets meer wil bijstellen omdat hij aan het einde van de studie is? Tijdens haar langdurige worsteling met enige administratieve problemen laat de OUN (bijna) afstuderende studenten in de kou staan. Een eenvoudige oplossing zou bijvoorbeeld kunnen zijn: laat de studenten rustig die laatste modulen voltooien en deel de cursuscertificaten pas uit als met de scriptie is begonnen. Maar het is natuurlijk wel een beetje bespottelijk als studenten zelf die oplossingen moet aandragen."

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Door te voldoen aan de voorwaarden die gelden om in aanmerking te komen voor een gratis versnelling binnen

een jaarinschrijving heeft appellant zes (gratis) modules mogen bestellen. Om gebruik te kunnen maken van de aan deze modules gekoppelde tentamenkansen dient hij ingeschreven te staan. Zoals onder punt 8, sub a van de inschrijvoorwaarden IV-2 aangegeven, eindigt een jaarinschrijving door het verstrijken van de inschrijvingsduur. De gratis verkregen modules dienen binnen het academisch jaar waarbinnen ze verkregen zijn te worden afgerond, óf voor de uitoefening van de aan gratis verkregen modules gekoppelde (tentamen-)rechten dient opnieuw ingeschreven te worden. Daarbij geldt de inschrijving voor een inhaaljaar als goedkoopste alternatief en is deze inschrijvingsvorm bij uitstek geschikt om resterende modules af te ronden.

Voor zover de cursus nog niet uit het aanbod is genomen herleeft het recht op (nog niet benutte) tentamenkansen uit een eerdere inschrijving zodra de student opnieuw is ingeschreven.

Omdat appellant op het moment dat hij zich wilde aanmelden voor het tentamen van de gratis verkregen modules Oudnederlandse schilderkunst en Theorieën van de Cultuurwetenschappen niet stond ingeschreven, is hij naar de mening van verweerder op goede gronden voor de betreffende tentamenkansen afgewezen.

Appellant is correct volgens de vigerende regelgeving in aanmerking gekomen voor gratis modules binnen de jaarinschrijving en niet (zoals appellant kennelijk verwachtte) voor gratis modules én gratis verlenging van de (jaar-) inschrijving. Verweerder is van mening dat het financiële voordeel dat verkregen wordt met het gratis verstrekt krijgen van (maximaal) 6 modules zonder meer redelijk te noemen is. Bovendien is verweerder van mening dat de aan de inschrijvingsvormen en -voorwaarden ten grondslag liggende systematiek met zich brengt dat (gratis) uitbreiding van de (jaar-)inschrijving niet voor de hand ligt. Hoewel verweerder ook hier nogmaals erkent dat de regelgeving rondom de diverse inschrijvingsvormen nogal complex is, blijft verweerder van mening dat in de situatie zoals die zich bij appellant heeft voorgedaan conform de regelgeving is gehandeld. Daarbij is niet gebleken van omstandigheden die aanleiding zouden moeten vormen om van de vigerende regelgeving af te wijken "

Bij artikel 7.33, eerste lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is bepaald dat de inschrijving geschiedt overeenkomstig door het instellingsbestuur te stellen regels van procedurele aard.

In verweerders Inschrijvingsvormen en -voorwaarden luidt de tekst inzake gratis versnelling - voorzover hier van belang - als volgt:

"B. Gratis versnelling bij tweede en volgende jaarinschrijving

U komt in aanmerking voor maximaal zes gratis modules (naast de zes betaalde modules binnen de nieuwe jaarinschrijving):

1. Indien u:

- vóór 31 augustus in het academisch jaar bent geslaagd en de certificaten heeft ontvangen voor alle gekochte en eventueel gratis verkregen modules, die behoren tot de jaarinschrijving

én

- vervolgens in september een nieuwe jaarinschrijving neemt van zes modules.

2. Als u niet aan de voorwaarde onder B.1 voldoet, dan kunt u nog voor gratis modules in aanmerking komen indien u:

- vóór 1 mei in het nieuwe academisch jaar bent geslaagd en de certificaten heeft ontvangen voor minimaal vijf van de zes modules van de nieuwe jaarinschrijving

én

- bent geslaagd en de certificaten heeft ontvangen voor alle cursussen uit voorgaande jaarinschrijvingen."

Het College overweegt als volgt.

Het College verstaat het verzoek van appellant zo dat deze verweerder verzoekt de gratis versnellingsmodules uit het academisch jaar 2000-2001 te mogen benutten voor de inschrijving voor het studiejaar 2001-2002.

Het College is het met verweerder eens dat ingevolge de voor het studiejaar 2000-2001 geldende Inschrijvingsvormen en -voorwaarden van de OU gratis versnellingsmodules gelet op de daarin opgenomen zinsnede: "U· komt in aanmerking voor maximaal zes gratis modules (naast de zes betaalde modules binnen de nieuwe jaarinschrijving)", zo gelezen dient te worden dat deze uitsluitend zijn te gebruiken in het academisch jaar waarin zij aan de student zijn verstrekt.

De van toepassing zijnde regelingen bieden geen aanknopingspunten voor de door appellant gewenste uitleg.

Verweerder heeft dan ook met recht geweigerd het verzoek in te willigen.

Er is geen aanleiding een proceskostenveroordeling uit te spreken.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2001/157

(mrs Olivier, Mollee, Borman)

4 april 2002

Besluit, collegegeldtarieven, mededelingen, overgangsregeling, zelf voorzien

Awb art. 1:3 lid 2, 8:72 lid 4

Verweerders brief van 4 juni 2001 bevat geen besluit als bedoeld in artikel 1:3, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De brief bevat niet meer dan een weergave van de collegegeldtarieven voor studenten van 30 jaar en ouder per 1 september 2000 en van de overgangsregeling, onder aangeven dat laatstbedoelde regeling slechts voor één jaar gold, zodat zij voor appellant per 1 september 2001 is uitgewerkt. Een dergelijke mededeling is niet gericht op enig rechtsgevolg. Verweerder had het bezwaar dan ook niet-ontvankelijk moeten verklaren.

Uitspraak in de zaak van:

J., wonende te Amsterdam, appellant,
tegen
het college van bestuur van de Universiteit Leiden te Leiden, verweerder,
gemachtigde: mr. drs. A.R. van Kampen, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij brief van 4 juni 2001 is namens verweerder aan appellant meegedeeld, dat hij, met ingang van het studiejaar 2001-2002, het hoge collegegeldtarief verschuldigd is.

Bij brief van 9 juli 2001, ingekomen bij verweerder op 10 juli 2001, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 12 november 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 20 december 2001, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 4 februari 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 maart 2002 waar appellant en verweerder hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

Het College dient de ontvankelijkheid van het bezwaarschrift ambtshalve te beoordelen.

Verweerders brief van 4 juni 2001 bevat geen besluit als bedoeld in artikel 1:3, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De brief bevat niet meer dan een weergave van de collegegeldtarieven voor studenten van 30 jaar en ouder per 1 september 2000 en van de overgangsregeling, onder aangeven dat laatstbedoelde regeling slechts voor één jaar gold, zodat zij voor appellant per 1 september 2001 is uitgewerkt. Een dergelijke mededeling is niet gericht op enig rechtsgevolg. Verweerder had het bezwaar dan ook niet-ontvankelijk moeten verklaren.

Het College ziet hierin reden om het bestreden besluit te vernietigen. Het College zal voorts met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak voorzien door appellant alsnog niet-ontvankelijk te verklaren in zijn bezwaar en te bepalen dat de uitspraak in de plaats treedt van het bestreden besluit.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient de Universiteit Leiden aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 29,- te vergoeden.

Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslist wordt als volgt.

3. Bestissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- verklaart appellant alsnog niet-ontvankelijk in zijn bezwaar, en verklaart dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- bepaalt dat de Universiteit Leiden aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 29, -- (zegge: negenentwintig euro) vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de door appellant in verband met de behandeling van het beroep gemaakte reiskosten ten bedrage van € 14,10 (zegge: veertien euro en tien cent),
- aan appellant te vergoeden door de universiteit en wijst de Universiteit Leiden aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Nr. CBHO 2002/001

(mrs Olivier, Martens, Nijenhof)

(22 april 2002)

Bijzondere omstandigheid, eerste maal inschrijving prop., inschrijvingsjaar, maart instroom Fase, moeilijkheidsgraad opleiding, overmacht, propedeutische fase, spijtoptantenregeling, studiejaar, uitschrijving, wetsinterpretatie

WHW art. 1.1, onder k, 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel c; Studentenstatuut HES art. 17 lid 1 aanhef en onderdeel c en e, 27 lid 3

Voorts is niet gebleken van zodanige omstandigheden dat geoordeeld moet worden dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen nalaten om toepassing te geven aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder e, jº artikel 27, derde lid, van de Regeling. Het College overweegt daartoe dat het door appellant ervaren van de moeilijkheidsgraad van een opleiding niet is aan te merken als een niet van de wil van een student afhankelijke omstandigheid.

Uitspraak in de zaak van:

Z., wonende te H., appellant,
tegen

het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam,
verweerder, gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij formulier gedagtekend 19 september 2001, diezelfde dag ingekomen bij verweerder, heeft appellant verweerder verzocht hem per die datum uit te schrijven en restitutie van het collegegeld te verlenen over de periode 1 november

2001 tot en met 31 augustus 2002 op grond van de zogenoemde spijtoptantenregeling en bijzondere omstandigheden.

Op dat verzoek is bij besluit van 25 september 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 22 oktober 2001, binnengekomen bij verweerder op 23 oktober 2001, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 26 november 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 21 december 2001, ingekomen bij het College op 2 januari 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 21 januari 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2002. Daar hebben appellant en verweerder hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellant heeft aan zijn verzoek voor restitutie van het collegegeld de zogenoemde spijtoptantenregeling ten grondslag gelegd.

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Op grond van artikel 17, lid c van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel wordt de inschrijving als student tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase door het college van bestuur beëindigd op verzoek van de student. Het college van bestuur stelt vast dat dit artikel niet op u van toepassing is aangezien u eerder, in het studiejaar 1997-1998, als student bij de HES ingeschreven bent geweest bij de opleiding MER en er thans dus geen sprake is van een "eerste jaar van inschrijving".

Gelet op hetgeen door u in uw brief van 25 september jl. en tijdens het horen naar voren is gebracht is het college van bestuur tot het oordeel gekomen dat er in uw geval ook geen sprake is van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 17, lid 1 e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel.

Onder een bijzondere omstandigheid die aan het handelen en/of de risicosfeer van de student kan worden toegerekend (zie studiegids 2001-2002, bladzijde 25)."

In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Ik geef hier aan dat ik in het studiejaar 97-98 ook bij de HES heb ingeschreven gestaan voor de studie MER. Toen heb ik het studiejaar beëindigd omdat ik bemerkte dat dit niet de gewenste opleiding voor mij was en ben met een MBO opleiding gestart en heb deze met goed gevolg afgerond.

Vervolgens ben ik mij gaan oriënteren welke opleidingen ik daarna zou kunnen doen of dat het beter was om te gaan werken.

Ik heb mij op de open dag van de HES laten interesseren voor de studie LE en heb mij vervolgens laten inschrijven met uiteindelijke na enkele weken de beslissing om de studie te staken.

De hogeschool stelt nu dat ik dus als student in 1997-1998 bij de HES ingeschreven heb gestaan en dat er dus sprake is van een eerste jaar van inschrijving.

Dit bevreemdt mij ten zeerste. De toenmalige studierichting heeft in het geheel niets te maken met de studie waarvoor ik mij nu voor had ingeschreven.

Men hanteert onder andere de reden dat er geen bijzondere omstandigheid als bedoeld in het studentenstatuut HES aan de orde is omdat namelijk niet [= hieronder] wordt verstaan een omstandigheid die aan het handelen en/of risicosfeer van de student kan worden toegerekend. Nadere motivatie hiervan ontbreekt.

Ten slotte stelt men dat mijn financieel belang in deze kwestie niet op weegt tegen dat van de hogeschool. Dit verbaast mij zeer daar het voor de HES onmogelijk is om mij[n] financieel in deze in te schatten.

Ik ben van mening dat er in deze kwestie uitgegaan moet worden van de situatie zoals die in het studiejaar 2000-2001 was en dat een voorgaande inschrijving die voor een heel andere studie gold niet hier bij betrokken mag worden."

In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"In de thans bestreden uitspraak op bezwaar heeft het college van bestuur het eerder genomen besluit gehandhaafd. Bij de heroverweging van het eerder genomen besluit heeft het college van bestuur tevens gekeken of er in geval van de heer Z. sprake zou kunnen zijn van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 17, lid 1 e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel. Het college van bestuur heeft die vraag ontkennend beantwoord; de door de heer Z. aangevoerde reden (de klas waarin hij was geplaatst beviel niet) kan niet als een bijzondere omstandigheid worden aangemerkt.

Mede aan de hand van de aantallen ingeschreven studenten wordt door het college van bestuur jaarlijks aan het begin van het studiejaar de behoeften aan mensen en middelen vastgesteld. Tussentijdse uitschrijvingen kunnen er toe leiden dat eerder gemaakte planningen van de inzet van mensen en middelen in de loop van het studiejaar moeten worden aangepast waardoor niet voorziene kosten kunnen ontstaan. Gelet daarop is het beleid van de HES er op gericht alleen in geval van een zeer bijzondere omstandigheid een tussentijdse uitschrijving op grond van artikel 17, lid 1 e van het Studentenstatuut HES Amsterdam. Algemeen deel toe te staan. In feite wordt die toestemming alleen gegeven als de bijzondere omstandigheid niet het gevolg is van het eigen handelen van de student en/of niet aan zijn risicosfeer moet worden toegerekend. In het onderhavige geval geeft de heer Z. er de voorkeur aan te gaan werken; het is zijn goed recht die keus te maken maar dat betekent nog niet dat de financiële gevolgen van die keus op de hogeschool afgewenteld moeten worden."

Artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) (de zogenoemde spijtoptantenregeling) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een hogeschool:

(...)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen;"

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel c en e, van verweerd's Studentenstatuut (hierna: de Regeling) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding:

(...)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen.

e. wordt, ter beoordeling van het college van bestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de tweede maand volgend op de maand waarop betrokkene het verzoek heeft gedaan."

Artikel 27, derde lid, van de Regeling luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Indien de inschrijving van degene op wiens schriftelijke verzoek in de loop van het studiejaar door of namens het college van bestuur wordt beëindigd op grond van artikel 17, eerste lid, onder (...) c (...) of e, wordt (...) collegegeld terugbetaald, (...)."

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting staat vast dat appellant in het studiejaar 1997-1998 heeft ingeschreven gestaan aan de opleiding MER van verweerd ers hogeschool en in het studiejaar 2001-2002 voor de opleiding Logistiek en Economie; beide malen in de propedeutische fase. Tevens is komen vast te staan dat appellant in beide studie jaren beëindiging van de inschrijving heeft verzocht wegens de door hem ervaren moeilijkheidsgraad van de opleidingen.

Het College volgt appellant niet in zijn betoog dat iedere eerste keer dat een propedeutische fase van een opleiding wordt gevolgd, de zogenoemde spijtoptantenregeling van toepassing zou zijn. De bewoordingen - in het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase - van artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de WHW, moeten naar het oordeel van het College mede gelet op de wetsgeschiedenis en het in artikel 7.42, eerste lid, van de WHW neergelegd stelsel zo worden verstaan dat slechts indien voor de eerste keer inschrijving voor een propedeutische fase heeft plaatsgevonden tijdens het eerste jaar van inschrijving een geslaagd beroep kan worden gedaan op de spijtoptantenregeling.

Aangezien appellant in 1999 voor de eerste keer voor de propedeutische fase is ingeschreven en zijn verzoek thans de inschrijving voor het studiejaar 2001-2002 betrof is geen sprake van het eerste jaar van inschrijving.

Voorts is niet gebleken van zodanige omstandigheden dat geoordeeld moet worden dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen nalaten om toepassing te geven aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder e, jº artikel 27, derde lid, van de Regeling. Het College overweegt daartoe dat het door appellant ervaren van de moeilijkheidsgraad van een opleiding niet is aan te merken als een niet van de wil van een student afhankelijke omstandigheid.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/002

(mrs Olivier, Martens, Nijenhof)

(22 april 2002)

Eerst maal inschrijving prop.fase, overmacht, propedeutische fase, spijtoptantenregeling, uitschrijving, wetsinterpretatie

WHW art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel c; Studentenstatuut HES art. 17 lid 1 aanhef en onder c en e, 27 lid 3

De bewoordingen - in het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase - van artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onder c, van de WHW, moeten naar het oordeel van het College mede gelet op de wetsgeschiedenis en het in artikel 7.42, eerste lid, van de WHW neergelegd stelsel zo worden verstaan dat slechts indien voor de eerste keer inschrijving voor een propedeutische fase heeft plaatsgevonden tijdens het eerste jaar van inschrijving een geslaagd beroep kan worden gedaan op de spijtoptantenregeling.

Aangezien appellant in 1999 voor de eerste keer voor de propedeutische fase is ingeschreven en haar verzoek thans de inschrijving voor het studiejaar 2001-2002 betrof is geen sprake van het eerste jaar van inschrijving.

Uitspraak in de zaak van:

M.V. wonende te Amsterdam, appellante, gemachtigde: B., echtgenoot van appellante, tegen

het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam, verweerder, gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerd ers hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief 18 september 2001, ingekomen bij verweerder op 24 september 2001, heeft appellant verweerder verzocht haar restitutie van het collegegeld te verlenen over de periode 1 november 2001 tot en met 31 augustus 2002 op grond van de zogenoemde spijtoptantenregeling en bijzondere omstandigheden.

Op dat verzoek is bij besluit van 25 september 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 14 oktober 2001 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 26 november 2001 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 2 januari 2002, ingekomen bij het College op 4 januari 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 21 januari 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2002. Daar hebben appellante en verweerder hun standpunten nader doen toelichten.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek voor restitutie van het collegegeld de spijtoptantenregeling ten grondslag gelegd.

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Op grond van artikel 17, lid 1c van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel wordt de inschrijving als student tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase door het college van bestuur beëindigd op verzoek van de student (de spijtoptantenregeling). Het college van bestuur stelt vast dat dit artikel thans niet op u van toepassing is aangezien u eerder, in het studiejaar 1998-1999, als student bij de HES ingeschreven bent geweest bij de opleiding EL en er thans dus geen sprake is van een "eerste jaar van inschrijving". Hoewel het juist is dat uw inschrijving voor de opleiding EL in 1999 van korte duur is geweest, ziet het college van bestuur niet in waarom daar in het onderhavige geval geen rekening mee gehouden zou moeten worden, zoals door u wordt betoogd. Kenmerkend voor de spijtoptantenregeling is immers dat studenten hun opleiding beëindigen, kort nadat zij zich als student voor die opleiding hebben ingeschreven. Dat was in 1999 ook bij u het geval. Het is naar het oordeel van het college van bestuur dan niet mogelijk om nogmaals een beroep op de spijtoptantenregeling te doen".

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"De stelling[en] van het college van bestuur van de HES is gebaseerd op twee van secundair belang zijnde redenen, te weten:

- i) De korte duur van mijn eerste inschrijving (bijlage 1, alinea 2, regel 7)
- ii) De omstandigheid van mijn eerste inschrijving (bijlage 1, alinea 3, regel 2).

Echter, de voornaamste reden van het bezwaar is dat de studiebeëindiging van 1999 niet gezien had moeten worden als één, zoals bedoeld in artikel 7.42 WHW.

Deze uitschrijving had, gezien het tijdstip van de aanvraag, het karakter van een formaliteit, welke achterwege gelaten had moeten worden. Immers, de formele uitschrijving viel exact op de einddatum van het collegejaar. Hierdoor had het laten aflopen van mijn studiejaar zonder enige inspanning geen financiële nadelen voor de HES, daar zij het volledige collegegeld heeft ontvangen en op basis van de spijtoptantenregeling niets heeft hoeven uitkeren."

In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"2. Op verzoeken als bedoeld onder 1 is bij de HES van toepassing het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel (bijlage 3). Dit studentenstatuut is opgenomen in de (algemene) studiegids van de hogeschool die jaarlijks aan alle studenten wordt uitgereikt en is tevens te vinden op het intranet van de hogeschool. In de studiegids en op het intranet wordt tevens een toelichting gegeven op de "beëindiging van de inschrijving" en de "terugbetaling van collegegeld" (bijlage 4). De onder 1 genoemde spijtoptantenregeling is verwerkt in artikel 17, lid 3 en 27, lid 3 van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel.

In de WHW laat de wetgever het aan de instelling over om wel of geen regeling te treffen voor de terugbetaling van de niet-wettelijke collegegelden. Dit betekent onder meer dat instellingen zelf bepalen of, en zo ja op welke wijze het collegegeld van duaal en deeltijd onderwijs zal worden gerestitueerd. Bij de HES wordt in artikel 27, lid 6 van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel de regeling van terugbetaling van het wettelijk collegegeld van overeenkomstige toepassing verklaard op het collegegeld voor duaal en deeltijd onderwijs.

4. In de thans bestreden uitspraak op bezwaar heeft het college van bestuur het eerder genomen besluit gehandhaafd. Bij de heroverweging van het eerder genomen besluit heeft het college van bestuur tevens gekeken of er in geval van mevrouw H. sprake zou kunnen zijn van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 17, lid 1c van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel. Het college van bestuur heeft die vraag ontkennend beantwoord; de door mevrouw H. aangevoerde reden (de inschrijving in het studiejaar 1998-1999 telt niet mee) kan niet als een bijzondere omstandigheid worden aangemerkt.

Mede aan de hand van de aantallen ingeschreven studenten wordt door het college van bestuur jaarlijks aan het begin van het studiejaar de behoeften aan mensen en middelen vastgesteld. Tussentijdse uitschrijvingen kunnen er toe leiden dat eerder gemaakte planningen van de inzet van mensen en middelen in de loop van het studiejaar moeten worden aangepast waardoor niet voorziene kosten kunnen ontstaan. Gelet daarop is het beleid van de HES er op gericht alleen in geval van een zeer bijzondere omstandigheid een tussentijdse uitschrijving op grond van artikel 17, lid 1c van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel toe te staan. In feite wordt die toestemming alleen gegeven als de bijzondere omstandigheid niet het gevolg is van het eigen handelen van de student en/of niet aan zijn risicosfeer moet worden toegerekend. In het onderhavige geval geeft mevrouw H. in haar bezwaarschrift van 14 oktober 2001 aan dat haar eerste tussentijdse uitschrijving niet meegerekend moet worden omdat de inschrijving van korte duur was en zij zich niet uitgeschreven zou hebben als zij beter geïnformeerd was geweest. Het college van bestuur stelt echter vast dat als mevrouw H. voor dit laatste zou hebben gekozen, het bestreden besluit ook dan niet anders zou zijn geweest omdat er ook in dat geval nog steeds niet zou zijn voldaan aan de voorwaarden van de spijtoptantenregeling."

Artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) (de zogenoemde spijtoptantenregeling) luidt

- voorzover hier van belang - als volgt:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een hogeschool:

(...)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen;"

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel c en e, van verweerders Studentenstatuut (hierna: de Regeling) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding:

(...)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen.

e. wordt, ter beoordeling van het college van bestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de tweede maand volgend op de maand waarop betrokkene het verzoek heeft gedaan."

Artikel 27, derde lid, van de Regeling luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Indien de inschrijving van degene op wiens schriftelijke verzoek in de loop van het studiejaar door of namens het college van bestuur wordt beëindigd op grond van artikel 17, eerste lid, onder (...) c (...) of e, wordt (...) collegegeld terugbetaald, (...)."

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting staat vast dat appellante in het studiejaar 1998-1999 vanaf 1 maart 1999 heeft ingeschreven gestaan voor de Economisch Linguïstische opleiding en in het studiejaar 2000-2001 vanaf 1 maart 2001 voor de opleiding Internationaal Management; beide malen in de propedeutische fase. Voorts staat vast dat appellante in de loop van het studiejaar 1998-1999 zich met een beroep op artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onder c, van de WHW heeft doen uitschrijven.

Het College volgt appellante niet in haar betoog dat iedere eerste keer dat een propedeutische fase van een opleiding wordt gevolgd, de zogenoemde spijtoptantenregeling van toepassing zou zijn. De bewoordingen - in het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase - van artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onder c, van de WHW, moeten naar het oordeel van het College mede gelet op de wetsgeschiedenis en het in art. 7.42, eerste lid, van de WHW neergelegd stelsel zo worden verstaan dat slechts indien voor de eerste keer inschrijving voor een propedeutische fase heeft plaatsgevonden tijdens het eerste jaar van inschrijving een geslaagd beroep kan worden gedaan op de spijtoptantenregeling.

Aangezien appellante in 1999 voor de eerste keer voor de propedeutische fase is ingeschreven en haar verzoek thans de inschrijving voor het studiejaar 2001-2002 betrof is geen sprake van het eerste jaar van inschrijving. Het feit dat haar eerste uitschrijving achterwege had kunnen blijven, omdat die uitschrijving aan het eind van het studiejaar viel maakt dit niet anders. Nu appellante niet heeft voldaan aan het gestelde

in artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onder c, van de WHW, heeft verweerder terecht besloten niet tot restitutie van het collegegeld over te gaan, als door appellante verzocht.

Voorts is niet gebleken van zodanige omstandigheden dat geoordeeld moet worden dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen nalaten om toepassing te geven aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder e, j^o artikel 27, derde lid, van de Regeling.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/004

(mrs Olivier, Martens, Nijenhof)

(22 april 2002)

Inschrijvingsjaar, maart instroom, overmacht, propedeutische fase, spijtoptantenregeling, studiejaar, uitschrijving, wetsinterpretatie

WHW art. 1.1, onder k, 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel c; Studentenstatuut HES art. 17 lid 1 aanhef en onder c en e, 27 lid 3

Het College overweegt daartoe dat de WHW noch de Regeling er aan in de weg staan dat een eerste jaar van inschrijving voor een propedeutische fase gelet op het aanvangstijdstip van die opleiding per 1 maart van een kalenderjaar zich kan uitstrekken over twee studiejaren.

Evenmin volgt het College verweerder in diens betoog dat er kennelijk toe strekt dat appellante op grond van artikel 1.1, onder k, van de WHW op 1 september 2001 voor het tweede studiejaar van haar opleiding ingeschreven zou staan. Dit artikelonderdeel luidt:

"k. studiejaar: het tijdvak dat aanvangt op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar."

Uit het vorenoverwogene volgt naar het oordeel van het College niet dat een studiejaar in de zin van deze wet en een inschrijvingsjaar aan elkaar identiek zijn, zodat een hernieuwde inschrijving voor een studiejaar niet een inschrijving voor een tweede inschrijvingsjaar van een opleiding tot gevolg behoeft te hebben, indien het aanvangstijdstip van een opleiding een ander tijdstip is dan 1 september, als bedoeld in artikel 1.1, onder k, van de WHW.

Uitspraak in de zaak van:

P, wonende te Amsterdam, appellante, tegen
het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam, verweerder, gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij formulier gedagtekend 6 november 2001, heeft appellante verweerder verzocht haar restitutie van het collegegeld te verlenen over de periode 1 november 2001 tot en met 31 augustus 2002.

Op dat verzoek is bij besluit van 26 november 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 13 december 2001 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 7 januari 2002 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 15 januari 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 22 januari 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2002. Daar hebben appellante en verweerder hun standpunten nader toegeelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek voor restitutie van het collegegeld de zogenoemde spijtoptantenregeling ten grondslag gelegd.

In de afwijzende beslissing heeft verweerder het volgende overwogen:

"Op grond van artikel 17, lid 1 e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel kan het college van bestuur de inschrijving als student beëindigen. Bij de uitoefening van deze bevoegdheid voert het college van bestuur als beleid dat het verzoek alleen wordt toegekend als er sprake is van een zeer bijzondere omstandigheid. Daarbij worden omstandigheden die in het algemeen aan het handelen en/of de risicosfeer van de student kunnen worden toegekend, niet als een zeer bijzondere omstandigheid aangemerkt (zie studiegids 2001-2002, bladzijde 25). Naar het oordeel van het college van bestuur liggen de door u aangevoerde omstandigheden in uw risicosfeer en vormen zij geen reden om aan uw verzoek te voldoen."

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het college van bestuur stelt vast dat in uw bezwaarschrift geen andere dan de reeds eerder door u aangegeven omstandigheden worden genoemd. Gelet daarop handhaaft het college van bestuur het bestreden besluit."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Ik ben nog steeds van mening dat ik recht heb op het restant collegegeld dat betaald is voor iets waar geen gebruik van wordt gemaakt (2 trimesters college)."

Het is heel gebruikelijk in de onderwijssector dat, wellicht met een boete, restanten terug worden betaald zodra er geen gebruik wordt gemaakt van geboden diensten."

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Gelet op de definitie van het begrip studiejaar in artikel 1 van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel is mevrouw P. thans voor een tweede studiejaar als student ingeschreven bij de HES. Dit betekent dat mevrouw P., naar het oordeel van het college van bestuur, geen beroep op de spijtoptantenregeling kan doen."

Mevrouw P. heeft aangegeven een onderdeel van haar studieprogramma te zwaar te vinden en dat is voor haar de reden om haar studie tussentijds te willen beëindigen. Mevrouw Nirk komt reeds na zeer korte tijd tot dit oordeel. Gelet hierop is er naar het oordeel van het college van bestuur in het geval van mevrouw P. geen sprake van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 17, lid 1 e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel.

Mede aan de hand van de aantallen ingeschreven studenten wordt door het college van bestuur jaarlijks aan het begin van het studiejaar de behoeften aan mensen en middelen vastgesteld. Tussentijdse uitschrijvingen kunnen er toe leiden dat eerder gemaakte plannings van de inzet van mensen en middelen in de loop van het studiejaar moeten worden aangepast waardoor niet voorziene kosten kunnen ontstaan. Gelet daarop is het beleid van de HES er op gericht alleen in geval van een zeer bijzondere omstandigheid een tussentijdse uitschrijving op grond van artikel 17, lid 1 e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel toe te staan. In feite wordt die toestemming alleen gegeven als de bijzondere omstandigheid niet het gevolg is van het eigen handelen van de student en/of niet aan zijn risicosfeer moet worden toegerekend. In het onderhavige geval dienen de gevolgen van het besluit van mevrouw P. om haar studie te willen beëindigen volledig voor haar rekening te blijven."

Artikel 7.42, eerste lid aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) (de zogenoemde spijtoptantenregeling) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een hogeschool:

(....)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen."

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel c en e, van verweerders Studentenstatuut (hierna: de Regeling) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding:

(....)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen."

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting staat vast dat appellante in het studiejaar 2000-2001 en 2001-2002 heeft ingeschreven gestaan voor de opleiding International Business and Languages (hierna: de opleiding IBL), welke opleiding aanvang op 1 maart 2001.

Het College volgt verweerder niet zijn betoog dat appellante voor het tweede jaar voor de propedeuse van de opleiding IBL staat ingeschreven, zodat appellante geen gebruik meer kan maken van de zogenoemde spijtoptanten-regeling, als bedoeld in artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de WHW. De bewoordingen - in het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase - van artikel 7.42, eerste lid aanhef en onderdeel c, van de WHW, laten daartoe geen ruimte. Het College overweegt daartoe dat de WHW noch de Regeling er aan in de weg staan dat een eerste jaar van inschrijving voor een propedeutische fase gelet op het aanvangstijdstip van die opleiding per 1 maart van een kalenderjaar zich kan uitstrekken over twee studiejaar.

Evenmin volgt het College verweerder in diens betoog dat er kennelijk toe strekt dat appellante op grond van artikel 1.1, onder k, van de WHW op 1 september 2001 voor het tweede studiejaar van haar opleiding ingeschreven zou staan. Dit artikel onderdeel luidt:

“k. studiejaar: het tijdvak dat aanvangt op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar.”

Uit het vorenoverwogene volgt naar het oordeel van het College niet dat een studiejaar in de zin van deze wet en een inschrijvingsjaar aan elkaar identiek zijn, zodat een hernieuwde inschrijving voor een studiejaar niet een inschrijving voor een tweede inschrijvingsjaar van een opleiding tot gevolg behoeft te hebben, indien het aanvangstijdstip van een opleiding een ander tijdstip is dan 1 september, als bedoeld in artikel 1.1, onder k, van de WHW.

Uit het vorenstaande volgt dat aan de bestreden beslissing een deugdelijke motivering als vereist in artikel 7:12 Awb ontbreekt.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep gegrond worden verklaard.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 29,- te vergoeden.

Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;

- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 29,- (zegge: negenentwintig euro) vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten in de door appellant in verband met de behandeling van het beroep gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 14,10 (zegge: veertien euro en tien cent) in de reiskosten aan appellante te vergoeden;
- wijst de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Nr. CBHO 2002/005

(Loeb, Olivier, Lubberdink)

29 mei 2002

Beëindiging inschrijving, beleid ander instellingen, indienen aanvraag voor begin studiejaar, motiveringsgebrek, overmacht

WHW art. 7.42; Awb 7:12; Inschrijvingsvoorwaarden OU punt 10

Artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) heeft betrekking op beëindiging van de inschrijving in de loop van het studiejaar. Volgens de door verweerder vastgestelde regels moest appellante zich uiterlijk voor 1 augustus 2001 inschrijven. Appellante heeft het verzoek ingediend, voor de aanvang van het desbetreffende studiejaar. Aangezien de WHW, het Studentenstatuut van de Open Universiteit en de inschrijvingsvoorwaarden 2001/2002 voor een dergelijk verzoek geen voorschrift geven, is inschrijvingsvoorwaarde 10 van toepassing. Niet valt in te zien, waarom de criteria, zoals die gelden voor de beoordeling van verzoeken tot beëindiging, gedaan in de loop van het studiejaar, zonder meer op het verzoek van appellante van toepassing zijn. Voorts heeft verweerder niet weersproken dat aan andere instellingen voor hoger onderwijs een inschrijving op een verzoek, als dat van appellante ingediend voor de aanvang van het studiejaar, steeds ongedaan wordt gemaakt. Het bestreden besluit is derhalve niet deugdelijk gemotiveerd.

Uitspraak in de zaak van:

C.J.F. P., wonende te Maastricht, appellante, tegen
het college van bestuur van de Open Universiteit te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 13 augustus 2001, bij hem binnengekomen op de volgende dag, heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving te beëindigen en haar het cursusgeld te restitueren voor het studiejaar 2001-2002.

Dat verzoek is bij besluit van 20 augustus 2001 namens verweerder afgewezen.

Bij brief, ingekomen bij verweerder op 24 augustus 2001, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 januari 2002 en diezelfde dag verzonden, heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 17 januari 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 5 maart 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2002. Daar heeft appellante haar standpunt nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat zij door het aanvaarden van een volledige betrekking niet in staat is deel te nemen aan het inhaaljaar 2001-2002 voor de opleiding psychologie en derhalve voor de aanvang daarvan haar inschrijving alsnog ongegaan wenst te maken.

Het bestreden besluit is gebaseerd op onder meer de volgende overwegingen:

"(...) dat ingevolge de vigerende regelingen geen restitutie van het cursusgeld voor het inhaaljaar 2001-2002 kan worden gegeven aangezien geen sprake is van overmacht.

(...) dat de gemelde redenen niet tot een ander besluit hadden moeten leiden. Het moeilijk kunnen combineren van een fulltime baan en studie wordt door de Open Universiteit Nederland niet gezien als een bijzondere, van de wil van de student(e) onafhankelijke omstandigheid. In het onderhavige geval heeft u een persoonlijke keuze gemaakt."

In beroep heeft appellante aangevoerd dat - zakelijk weergegeven - een inschrijving ongegaan kan worden gemaakt voor aanvang van het desbetreffende studiejaar. Voorts voert zij aan dat zij haar inschrijving gekoppeld had aan een deeltijd betrekking en dat dit niet te combineren valt met een later aanvaarde voltijd betrekking.

In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Verweerder is van mening dat het (in verhouding tot de situatie waarin de student(e) een parttime baan heeft) moeilijk(er) combineren van een fulltime baan met een studie, niet gezien kan worden als een bijzondere, van de wil van de student(e) onafhankelijke omstandigheid.

Voor zover in de situatie van appellante al geen sprake is van een (geheel) vrije keuze om de fulltime baan te accepteren, dienen oplossingen van negatieve consequenties van

(meer of minder vrije) keuzes in de sfeer van de arbeidsomstandigheden gezocht te worden in de relatie tussen werkgever en werknemer. In elk geval dienen genoemde consequenties naar de mening van verweerder niet voor rekening van de Open Universiteit Nederland te komen."

Onderdeel 10 van de Inschrijvingsvoorwaarden 2001-2002 van verweeters instelling (hierna: de Regeling) luidt als volgt:

"In alle gevallen de inschrijving betreffend waarin deze voorwaarden niet, niet duidelijk of niet naar billijkheid voorzien, kan door of namens het College van bestuur een beslissing worden genomen."

Artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) heeft betrekking op beëindiging van de inschrijving in de loop van het studiejaar. Volgens de door verweerder vastgestelde regels moest appellante zich uiterlijk voor 1 augustus 2001 inschrijven. Appellante heeft het verzoek ingediend, voor de aanvang van het desbetreffende studiejaar. Aangezien de WHW, het Studentenstatuut van de Open Universiteit en de inschrijvingsvoorwaarden 2001/2002 voor een dergelijk verzoek geen voorschrift geven, is inschrijvingsvoorwaarde 10 van toepassing. Niet valt in te zien, waarom de criteria, zoals die gelden voor de beoordeling van verzoeken tot beëindiging, gedaan in de loop van het studiejaar, zonder meer op het verzoek van appellante van toepassing zijn. Voorts heeft verweerder niet weersproken dat aan andere instellingen voor hoger onderwijs een inschrijving op een verzoek, als dat van appellante ingediend voor de aanvang van het studiejaar, steeds ongegaan wordt gemaakt. Het bestreden besluit is derhalve niet deugdelijk gemotiveerd.

Verweerder dient binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen met in achtname van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 29,- te vergoeden.

Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Een en ander leidt tot de volgende beslissingen.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 8 januari 2002;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing neemt op het bezwaarschrift van

- appellante met in achtneming van het geen in deze uitspraak is overwogen;
- bepaalt dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 29, -- (zegge: negenentwintig euro) aan appellante te vergoeden; veroordeelt verweerder om aan appellante € 35,20 (zegge: vijfendertig euro en twintig cent) aan reiskosten te vergoeden;
 - wijst de Open Universiteit Nederland te Heerlen aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.

□

Nr. CBHO 2002/006
(Loeb, Olivier, Lubberdink)
29 mei 2002

Aanvang inschrijvingsjaar, bijzondere omstandigheden, beëindiging inschrijving, deeltijdopleiding, motiveringsgebrek, restitutie collegegeld, spijtoptantenregeling

WHW art. 7.42 lid 1, aanhef en onderdeel e; Awb art. 7:12; Studentenstatuut HES Amsterdam art. 17 lid 1, aanhef en onderdeel b en e, 27 lid 6

Appellante volgt een deeltijdopleiding, die voor haar is aangevangen op 1 maart 2001. Ingevolge artikel 27, zesde lid, van de Regeling (het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel) is op deeltijdopleidingen het bepaalde met betrekking tot de beëindiging van de inschrijving en terugbetaling van het wettelijk collegegeld van overeenkomstige toepassing.

Het College volgt verweerder niet zijn betoog dat geen toepassing gegeven kan worden aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de Regeling, de zogenoemde spijtoptantenregeling. Het verwijst hiervoor naar hetgeen het in zijn uitspraak van 22 april 2002 in zaak nr. CBHO-2002/001 heeft overwogen, welke uitspraak ter voorlichting van partijen is aangehecht. Het beroep is derhalve gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Hetgeen appellante verder heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking.

Uitspraak in de zaak van:

van der S, wonende te Amsterdam, appellante,
gemachtigde: mr. T.W. Jaburg, advocaat te Amsterdam,
tegen
het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam,
verweerder,

gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 2 oktober 2001, ingekomen bij verweerder op 5 oktober 2001, heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving per die datum wegens ziekte te beëindigen en haar het collegegeld voor het resterende deel van het studiejaar te restitueren.

Dat verzoek is bij besluit van 29 oktober 2001 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 7 november 2001 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 17 december 2001 en op diezelfde dag verzonden, heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 24 januari 2002, beroep ingesteld.

Bij brief, ingekomen bij het College op 27 februari 2002, heeft zij de gronden van het beroep aangevuld.

Verweerder heeft op 18 maart 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat zij door ziekte haar studie niet kan voortzetten

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Op grond van artikel 17, lid 1 b en e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel bezit het college van bestuur de bevoegdheid om, op verzoek van de student, de inschrijving als student in de loop van het studiejaar te beëindigen. Het college van bestuur honoreert dit verzoek echter alleen als het verzoek in voldoende mate is onderbouwd en als er sprake is van een bijzondere omstandigheid die niet aan het handelen en/of de risicosfeer van de student kan worden toegerekend (zie studiegids 2001-2002, bladzijde 25). De reden van uw verzoek komt voort uit ziekte en bijzondere familie-omstandigheden. De omstandigheden waarop u zich beroept zijn, ook in bezwaar, echter onvoldoende onderbouwd en dienen overigens naar het oordeel van het college van bestuur tot uw risicosfeer te worden gerekend. Daar komt bij dat het financiële belang bij inwilliging van uw verzoek niet opweegt tegen het financiële belang van de HES."

In beroep heeft appellante onder meer het volgende doen aanvoeren:

"38. Cliënte deed haar verzoek tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase, zodat het verzoek tot beëindiging op grond van voormelde bepalingen reeds had moeten worden toegewezen. De tekst van de wet gebiedt het cvb dan te beëindigen. Er is geen plaats voor beleidsvrijheid en/of een belangen afweging.

39. Het kan overigens niet zo zijn, dat aan een niet zieke propedeuse student, die tijdens het eerste jaar van inschrijving een verzoek tot beëindiging doet, minder zware eisen worden gesteld dan aan een zieke propedeuse student, die

tijdens het eerste jaar van inschrijving een verzoek tot beëindiging doet."

Artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt, voorzover thans van belang:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een hogeschool:

(...)"

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin het college van bestuur het verzoek heeft ontvangen;

(...)"

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel b en c, van het Studentenstatuut van verweerders instelling (hierna: de Regeling) luidt, voorzover thans van belang:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding:

(...)"

b. wordt in geval van ziekte of bijzondere familieomstandigheden, ter beoordeling van het college van bestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar beëindigd met ingang van de maand volgend op de tweede hele maand volgend op de maand waarin betrokkene niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen;

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin het college van bestuur het verzoek heeft ontvangen;

(...)"

Appellante volgt een deeltijdopleiding, die voor haar is aangevangen op 1 maart 2001. Ingevolge artikel 27, zesde lid, van de Regeling (het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel) is op deeltijdopleidingen het bepaalde met betrekking tot de beëindiging van de inschrijving en terugbetaling van het wettelijk collegegeld van overeenkomstige toepassing.

Het College volgt verweerder niet zijn betoog dat geen toepassing gegeven kan worden aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder e, van de Regeling, de zogenoemde spijtoptantenregeling. Het verwijst hiervoor naar hetgeen het in zijn uitspraak van 22 april 2002 in zaak nr. CBHO-2002/001 heeft overwogen, welke uitspraak ter voorlichting van partijen is aangehecht. Het beroep is derhalve gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Hetgeen appellante verder heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking.

Verweerder dient, binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen met in achtname van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 17 december 2001;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na deze uitspraak opnieuw op het bezwaarschrift beslist met in achtname van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 739,11 (zegge: zevenhonderd negenendertig euro en elf cent);
- wijst de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam aan als de rechtspersoon die deze kosten te vergoeden.

□

Nr. CBHO 2002/015

(Loeb, Olivier, Lubberdink)

29 mei 2002

Beëindiging inschrijving, bijzondere omstandigheden, moeilijkheidsgraad opleiding, overmacht, restitutie collegegeld, wijziging OER

WHW art. 7.42 lid 1, aanhef en onder c, Studentenstatuut HES Amsterdam artikel 17 lid 1, aanhef en onder e, 27 lid 3

en art. 17.

Niet gebleken is van zodanige omstandigheden, dat geoordeeld moet worden dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen nalaten om toepassing te geven aan, van de Regeling. Het door appellant ervaren van de moeilijkheidsgraad van een opleiding in de loop van het studiejaar is niet aan te merken als een niet van de wil van een student onafhankelijke omstandigheid, en verweerder heeft de gevolgen daarvan dan ook voor risico van appellant mogen laten op de wijze als bij het bestreden besluit is gebeurd. Daarbij is van belang dat de onderwijs- en examenregeling vóór de aanvang van het studiejaar is gewijzigd en van studenten mag worden geveerd dat zij zich, alvorens zich wederom in te schrijven, op de hoogte stellen van de geldende onderwijs- en examenregeling.

Verweerder heeft voorts in de na de inschrijving door de decaan gegeven informatie evenmin aanleiding behoeven te vinden toepassing te geven aan voormelde bepaling.

Uitspraak in de zaak van:

D. P., wonende te Amstelveen, appellant,
gemachtigden: A. P. en G. P.-T.,
tegen
**het college van bestuur van de Hogeschool
voor Economische Studies** te Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij
verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij formulier gedagtekend 16 november 2001 en aangevuld bij brief van 2 december 2001, heeft appellant verweerder verzocht hem wegens bijzondere omstandigheden per die datum uit te schrijven en het collegegeld voor het resterende deel van het studiejaar 2001-2002 te restitueren.

Dat verzoek is bij besluit van 13 december 2001 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 6 januari 2002 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 7 februari 2002 en diezelfde dag verzonden, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 18 februari 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 5 maart 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellant heeft aan zijn verzoek ten grondslag gelegd dat hij door te late informatie niet op de hoogte was van de leerstof om in februari 2002 deel te kunnen nemen aan het propedeutisch examen en dat daardoor de motivatie voor voortzetting van de studie ontbrak.

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"U stelt voorts dat u ook door het gebrek aan informatie gedemotiveerd bent geraakt. Het college van bestuur grijpt dit niet. Weliswaar had u niet de beschikking over de studiegids 2001-2002 maar de studiegids 2000-2001 kende u wel. In beide studiegidsen wordt nagenoeg dezelfde informatie verstrekt over de onderwijs- en examenregeling oude en nieuwe stijl. Gelet daarop is het college van bestuur het niet met u eens als u stelt dat u onvoldoende over de onderwijs- en examenregeling bent geïnformeerd. Dit staat overigens los van de vraag of een gebrek aan informatie een voldoende reden voor een tussentijdse uitschrijving is.

Uit het verslag van het horen blijkt dat u heeft besloten volgend jaar een andere studie te gaan volgen. Het college van bestuur acht het aannemelijk dat uw gebrek aan motivatie vooral door dit voornemen wordt beïnvloed en in veel mindere mate door de door u geschetste problemen.

Gelet op het bovenstaande handhaaft het college van bestuur de bestreden besluiten en verklaart het uw bezwaar ongegrond. De door u aangevoerde omstandigheden kunnen naar het oordeel van het college van bestuur niet worden aangemerkt als een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 17, lid 1 e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel."

In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"De HES biedt een product aan, waar kosten voor worden berekend.

Op het moment dat ik aan die kosten voldoe mag ik verwachten dat er voorwaarden worden geboden die het aantrekkelijk maken om van dit product gebruik te maken.

Ik maak een bewuste keus voor het product, omdat de voorwaarden mij aanspreken.

Hier put ik mijn motivatie uit.

Vervolgens voldoe ik aan de voorwaarden die aan mij als klant worden gesteld, om het product optimaal tot zijn recht te laten komen.

Echter,

De wijze waarop de HES het product mij heeft aangeboden mist de voorwaarde die leidt tot het aanbieden van een optimaal product.

Dit leidt bij mij als klant tot demotivatie.

Ik doe er alles aan om te werken aan de criteria, die moeten leiden tot het optimaliseren

van de voorwaarden die mij worden geboden, waarin ik na inspanning slaag.

Het product waarvoor ik had gekozen neemt echter een heel andere vorm aan.

Een vorm die ik niet heb gekozen, die ik ook niet wil, waar ik geen energie uit kan halen.

Ik ben daar niet op de juiste wijze over geïnformeerd, ik wil dit product niet meer."

Artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt, voorzover thans van belang:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een hogeschool:

(...)

e. wordt, ter beoordeling van het instellingsbestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van (...)."

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van het Studentenstatuut van verweerders instelling (hierna: de Regeling) luidt, voorzover thans van belang:

"Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding:

(...)

e. wordt, ter beoordeling van het college van bestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de tweede maand volgend op de maand waarop betrokkene het verzoek heeft gedaan."

Artikel 27, derde lid, van de Regeling luidt, voorzover thans van belang:

"Indien de inschrijving van degene op wiens schriftelijke verzoek in de loop van het studiejaar door of namens het college van bestuur wordt beëindigd op grond van artikel 17, eerste lid, onder (...) e, wordt (...) collegegeld terugbetaald, (...)."

Niet gebleken is van zodanige omstandigheden, dat geoordeeld moet worden dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen nalaten om toepassing te geven aan, van de Regeling. Het door appellante ervaren van de moeilijkheidsgraad van een opleiding in de loop van het studiejaar is niet aan te merken als een niet van de wil van een student onafhankelijke omstandigheid, en verweerder heeft de gevolgen daarvan dan ook voor risico van appellante mogen laten op de wijze als bij het bestreden besluit is gebeurd. Daarbij is van belang dat de onderwijs- en examenregeling vóór de aanvang van het studiejaar is gewijzigd en van studenten mag worden gevergd dat zij zich, alvorens zich wederom in te schrijven, op de hoogte stellen van de geldende onderwijs- en examenregeling. Verweerder heeft voorts in de na de inschrijving door de decaan gegeven informatie evenmin aanleiding behoeven te vinden toepassing te geven aan voormelde bepaling.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/018
(mrs Lubberdink, Mollee, Borman)
4 juli 2002

Eerdere instelling, bijzondere familie-omstandigheden, verwijzing studieadviseur, ziekte

WHW art. 7.51 lid 1, 2 en 6; Regeling financiële ondersteuning studenten VU art. 8 lid 1

Vast staat dat de bijzondere familie-omstandigheid, het overlijden van de vader van appellante in mei 2000, gelegen is op een tijdstip voor de inschrijving van appellante aan

verweerders instelling. Tevens staat vast dat het verzoek van appellante buiten de termijn van artikel 8, eerste lid, van de Regeling, bij verweerder is ingediend.

In haar aanvraag vermeldt appellante als oorzaak van studieovertraging familieomstandigheden, te weten het overlijden van haar vader. Verweerder beperkt toewijzing op deze grond tot situaties waarin tengevolge van de intensieve aandacht die deze omstandigheden van de student vergen, deelname aan het onderwijs onmogelijk is. Het College acht een dergelijke opvatting van het begrip familie-omstandigheden niet ontoelaatbaar, mede omdat de ondersteuningsregeling een afzonderlijke mogelijkheid kent voor een tegemoetkoming ingeval van ziekte van de student zelf. Het staat voorts vast dat appellante vanaf het begin van het studiejaar ononderbroken aan het onderwijs heeft deelgenomen.

Familie-omstandigheden in vorenbedoelde zin kunnen in dit geval slechts hebben gespeeld, voordat appellante haar studie bij de VU startte. Haar vader leefde op laatstbedoeld tijdstip immers niet meer. Verweerder heeft - gelet op artikel 8, eerste lid, van de Regeling - de aanvraag op deze grond derhalve in redelijkheid kunnen afwijzen.

Pas op 21 februari 2001 meldt appellante bij de studentendecaan studieovertraging te hebben opgelopen. De aanvraag van appellante van 10 april 2001 is het vervolg op dit contact. Denkbaar is dat betrokkene pas eind 2000 of begin 2001 meer direct gevolgen voor haar studievoortgang bemerkte of vreesde tengevolge van een weerslag die het overlijden van haar vader - inclusief alles wat hiermee aan moeilijkheden voor haar samenhang - op haarzelf had. Van indiening van een op haar eigen gezondheid toegespitste aanvraag heeft appellante evenwel afgezien. Ter zitting van het College heeft appellante verklaard dat haar aanvraag ook niet alsnog in deze zin diende te worden opgevat, hetgeen niet onbegrijpelijk is, nu - naar eveneens is verklaard - gegevens van een behandelend arts om een dergelijke aanvraag te onderbouwen niet voorhanden zijn. Het voorgaande brengt met zich dat verweerder ook niet gehouden kan worden geacht de aanvraag van appellante als aanvraag vanwege ziekte (die zich - gelet op de meldingsdatum - dan zou hebben gemanifesteerd in februari 2001 c.q. de periode daarvoor tot twee maanden terug) op te vatten en dus in zoverre niet tekort is geschoten.

Het College ziet voorts in de gedingstukken geen aanleiding te concluderen dat de studieadviseur tekort is geschoten door appellante niet naar aanleiding van het contact dat plaatsvond aan het begin van het studiejaar te verwij-

zen naar de studentendecaan met het oog op een eventueel in te dienen aanvraag wegens studievertraging. Immers, niet blijkt dat er toen voldoende concrete aanwijzingen waren voor de studieadviseur op grond waarvan hij een dergelijke verwijzing niet had mogen nalaten.

Uitspraak in de zaak van:

K. B. wonende te Den Haag, appellante,
bijgestaan door haar zus,
tegen
**het college van bestuur van de Vrije
Universiteit te Amsterdam**, verweerder,
gemachtigde: mr. M.A. Daniëls, werkzaam bij
verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij brief van 10 april 2001 heeft appellante verweerder verzocht haar financiële ondersteuning te verlenen uit het Afstudeerfonds.

Dat verzoek is bij besluit van 22 mei 2001 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 14 juni 2001, ingekomen bij verweerder op 5 juli 2001, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 17 januari 2002 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 21 februari 2002, ingekomen bij het College op 25 februari 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 15 april een verweerschrift en op 1 mei 2002 nadere stukken ingediend.

Appellante heeft op 14 mei 2002 van repliek gediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek bijzondere familie-omstandigheden, het overlijden van haar vader in mei 2000, ten grondslag gelegd.

Het bestreden besluit is in het bijzonder gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De studieadviseur heeft met u in het begin van het studiejaar ook een gesprek gevoerd. In dat gesprek is uw persoonlijke situatie, met name het overlijden van uw vader weliswaar besproken, maar niet in relatie met eventueel te verwachten studievertraging. Het gesprek was voornamelijk van informatieve aard over de studie. Er was in dat gesprek geen enkele aanleiding voor doorverwijzing.

Met betrekking tot uw verzoek hebben wij vastgesteld dat de bijzondere omstandigheid, namelijk het overlijden van uw vader, in mei 2000 plaatsvond. De melding had derhalve in juli 2000 plaats moeten vinden; op een moment dat u nog niet aan de VU was ingeschreven. Wij handhaven ons standpunt dat uw verzoek reeds om die reden niet-ontvankelijk is.

Voor het geval aangenomen moet worden dat de vertragende omstandigheden bij de inschrijving en daarna voortduurden en om die reden toch in beginsel grond voor financiële ondersteuning zouden kunnen vormen, hadden deze onmiddellijk bij de aanvang van de studie moeten worden gemeld. Aangenomen kan worden, dat als dan het advies zou zijn gegeven op dat moment niet met de studie te beginnen, dan wel de inschrijving te beëindigen. Het niet opvolgen van het advies zou er toe hebben geleid dat het verzoek om ondersteuning zou zijn afgewezen.

Op grond van de informatie die wij vanuit de faculteit hebben ontvangen is naar ons oordeel niet aannemelijk geworden, dat verkeerde verwachtingen zijn gewekt omtrent de te volgen procedure bij verzoeken voor financiële ondersteuning. Evenmin is aannemelijk gemaakt, dat het gesprek van mevrouw K.B. met de studieadviseur had moeten worden opgevat als een melding van studievertraging in de zin van de Regeling financiële ondersteuning, of dat de studieadviseur tekort is geschoten door tijdens dat gesprek niet expliciet door te verwijzen naar de studentendecanen. Dit betekent, dat naar ons oordeel geen sprake is van verschoonbaarheid van het niet tijdig indienen van het verzoek om financiële ondersteuning."

In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd:

"Een van de oorspronkelijke bezwaarpunten was de te late melding. Naar mijn idee is dat niet geheel rechtvaardig, gezien het feit ik binnen 1 maand na aanvang van de studie naar de voormalig studie adviseur ben gegaan, (4 oktober 2000 bij mevr. K. Bijker). Tevens ben ik volgens artikel 8 lid 1 aanhef WHW wel op tijd met het indienen van de aanvraag bij de studenten decaan. (zie Bijlage 2) Over de interpretatie van de statuten ontstond zelfs tijdens de hoorzitting nog een discussie tussen de twee medewerkers van VU die de hoorzitting leidden. Dit duidde er voor mij op dat het niet geheel duidelijk in de studiegids staat aangegeven. In de studiegids wordt echter ook geen duidelijk onderscheid gemaakt in een studie adviseur en een studentendecaan. Aangezien op mijn oude opleiding een studie adviseur en een studentendecaan één en dezelfde persoon waren, was ik ook hier in de veronderstelling dat ik bij de juiste persoon was. Ik heb haar toen mijn situatie uitgelegd zodat zij bij een eventuele studie vertraging op de hoogte zou zijn van de reden. Zij had namelijk eerder in een introductie college verteld dat studenten met te weinig studie punten een brief thuis zouden krijgen met een negatief studie advies. Met dit idee in mijn achterhoofd ben ik naar haar toe gegaan, wat naar mijn idee dus wel degelijk direct in relatie staat met een eventueel te verwachten studie vertraging. Dit in tegenstelling tot wat er in alinea drie van de beschikking wordt gezegd "niet in directe relatie met eventueel verwachte studie vertraging". Dit was een zeer emotioneel gesprek en daarbij is slechts een korte aantekening gemaakt.

Zij heeft mij in geen geval doorverwezen naar een studenten decaan wat naar mijn idee toepasselijk zou zijn geweest, noch heeft zij mij geadviseerd om regelmatig het verloop van mijn studie met haar te bespreken. Inmiddels wordt bij dergelijke gesprekken vaak direct een mail verzonden naar de studenten decaan en wordt de student uitgenodigd voor een gesprek bij de decaan. Als beginnende studente aan de VU was ik niet op de hoogte van het afstudeerfonds wat juist voor bijzondere gevallen in het leven is geroepen. Om die reden had ik nog niet eerder actie ondernomen. Toen ik in januari 2001 van het bestaan van het afstudeerfonds hoorde heb ik gelijk een afspraak gemaakt bij de studentendecaan, dit gesprek vond plaats op 21 februari 2001. Gedurende jaren worden in principe ook daar studenten door middel van een brief automatisch van op de hoogte gesteld, echter is deze brief alleen in het studiejaar 2000-2001, om voor mij onverklaarbare redenen, helaas niet verstuurd. Deze brief is toevallig vorige week, 18 januari jl. aan alle studenten verstuurd. Naar mijn mening heb ik dus wel degelijk op tijd melding gedaan van de

situatie alleen is mevrouw Bijker in gebreken gebleven door mij niet door te verwijzen, noch mij op de hoogte te stellen van het afstudeerfonds. Dit was voor mij in dit geval van essentieel belang geweest."

Artikel 8, eerste lid, eerste volzin, van de Regeling financiële ondersteuning studenten VU (hierna: de Regeling) luidt als volgt:

"Om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning op grond van artikel 3 lid 2 sub a tot en met c dient de student elke omstandigheid die kan leiden tot vertraging binnen twee maanden na het ontstaan ervan maar uiterlijk op 31 oktober na het verstrijken van het desbetreffende studiejaar te melden overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 leden 1 en 2".

Vast staat dat de bijzondere familie-omstandigheid, het overlijden van de vader van appellante in mei 2000, gelegen is op een tijdstip voor de inschrijving van appellante aan verweerders instelling. Tevens staat vast dat het verzoek van appellante buiten de termijn van artikel 8, eerste lid, van de Regeling, bij verweerder is ingediend.

In haar aanvraag vermeldt appellante als oorzaak van studievertraging familieomstandigheden, te weten het overlijden van haar vader. Verweerder beperkt toewijzing op deze grond tot situaties waarin tengevolge van de intensieve aandacht die deze omstandigheden van de student vergen, deelname aan het onderwijs onmogelijk is. Het College acht een dergelijke opvatting van het begrip familie-omstandigheden niet ontoelaatbaar, mede omdat de ondersteuningsregeling een afzonderlijke mogelijkheid kent voor een tegemoetkoming ingeval van ziekte van de student zelf. Het staat voorts vast dat appellante vanaf het begin van het studiejaar ononderbroken aan het onderwijs heeft deelgenomen.

Familie-omstandigheden in vorenbedoelde zin kunnen in dit geval slechts hebben gespeeld, voordat appellante haar studie bij de VU startte. Haar vader leefde op laatstbedoeld tijdstip immers niet meer. Verweerder heeft - gelet op artikel 8, eerste lid, van de Regeling - de aanvraag op deze grond derhalve in redelijkheid kunnen afwijzen.

Pas op 21 februari 2001 meldt appellante bij de studentendecaan studievertraging te hebben opgelopen. De aanvraag van appellante van 10 april 2001 is het vervolg op dit contact. Denkbaar is dat betrokkene pas eind 2000 of begin 2001 meer direct gevolgen voor haar studievoortgang bemerkte of vreesde tengevolge van een weerslag die het overlijden van haar vader - inclusief alles wat hiermee aan moeilijkheden voor haar samenhang - op haarzelf had. Van indiening van een op haar eigen gezondheid toegespitste aanvraag heeft appellante evenwel

afgezien. Ter zitting van het College heeft appellante verklaard dat haar aanvraag ook niet alsnog in deze zin diende te worden opgevat, hetgeen niet onbegrijpelijk is, nu - naar eveneens is verklaard - gegevens van een behandelend arts om een dergelijke aanvraag te onderbouwen niet voorhanden zijn. Het voorgaande brengt met zich dat verweerder ook niet gehouden kan worden geacht de aanvraag van appellante als aanvraag vanwege ziekte (die zich - gelet op de meldingsdatum - dan zou hebben gemanifesteerd in februari 2001 c.q. de periode daarvoor tot twee maanden terug) op te vatten en dus in zoverre niet tekort is geschoten.

Het College ziet voorts in de gedingstukken geen aanleiding te concluderen dat de studieadviseur tekort is geschoten door appellante niet naar aanleiding van het contact dat plaatsvond aan het begin van het studiejaar te verwijzen naar de studentendecaan met het oog op een eventueel in te dienen aanvraag wegens studievertraging. Immers, niet blijkt dat er toen voldoende concrete aanwijzingen waren voor de studieadviseur op grond waarvan hij een dergelijke verwijzing niet had mogen nalaten. Hoewel het correcter ware geweest indien de aanvraag van appellante was afgewezen in plaats van niet-ontvankelijk verklaard, staat op grond van het vorenstaande vast dat verweerder de aanvraag met recht niet heeft ingewild. Dientengevolge is het beroep ongegrond.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/022.2, 023.2, 024.2 en 025.2
(Loeb, Olivier, Lubberdink)
29 mei 2002

Persoonlijk verschijnen, uiteenzetting van gronden, verzet

Awb art. 8:55, 8:59

Opposant heeft in verzet niet uiteengezet, waarom de uitspraak van het College onjuist zou zijn. Omstandigheden die tot die conclusie nopen, zijn het College ook overigens niet gebleken.

Uitspraak in de zaak van:

A.K., wonende te A.,

opposant tegen de uitspraken van het College van 18 maart 2002, CBHO 2001/162.1, 163.2, 164.1 en 165.1.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 18 maart 2001 in de zaken CBHO 2001/0162.1, 2001/0163.1, 2001/164.1 en 2001/0165.1 heeft het College zich onbevoegd verklaard van verzoeken van appellante kennis te nemen.

Tegen die uitspraak heeft opposant bij brief, ingekomen bij het College op 20 maart 2001, verzet gedaan. Bij aangetekende brief van 25 maart 2002 is opposant op de voet van het bepaalde bij artikel 8:59 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) opgeroepen om in persoon bij de behandeling van het verzet ter zitting op 15 april 2002 te verschijnen; daarbij is tevens aangegeven dat indien hij deze verplichting niet naleeft, het College daaruit de gevolgtrekkingen kan maken die hem geraden voorkomen.

Opposant is daar niet verschenen.

2. Beoordeling van het verzet

Opposant heeft in verzet niet uiteengezet, waarom de uitspraak van het College onjuist zou zijn. Omstandigheden die tot die conclusie nopen, zijn het College ook overigens niet gebleken. Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/031
(Nijenhof, Lubberdink, Mollee)
1 augustus 2002

Aangewezen, bekostigde [buitenlandse] onderwijsinstelling, motivering, restitutie collegegeld

WHW art. 1.2, 1.8, 6.9, 7.1, 7.48 lid 3 en 4, 7.49 lid 3; Awb art. 7:12

Het College overweegt dat gelet op artikel 1.2 en 1.8 van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 7.1 van de WHW, in hoofdstuk 7 van de WHW in dit verband onder opleiding wordt verstaan opleidingen aan bekostigde universi-

teiten en hogescholen als opgenomen in de bijlage bij de wet, en aan universiteiten en hogescholen die ingevolge artikel 6.9 van de WHW zijn aangewezen.

De Universiteit van Keele te Groot-Brittannië is opgenomen in bedoelde bijlage noch aangewezen. De Universiteit van Keele te Groot-Brittannië valt dan ook niet te rangschikken onder het in artikel 7.49, derde lid, jo. 7.48, derde en vierde lid, van de WHW, vermelde onderwijsaanbod. Nu de opleiding aan de Universiteit van Keele te Groot-Brittannië geen opleiding is in de zin van de WHW, is de uitzondering, opgenomen in de slotzin van artikel 7.49, derde lid, van de WHW, op de terugbetaling van het resterende collegegeld aan appellante niet van toepassing.

Uit het vorenstaande volgt dat aan de bestreden beslissing een deugdelijke motivering als vereist in artikel 7:12 Awb ontbreekt.

Uitspraak in de zaak van:

S., wonende te Bussum, appellante, gemachtigde: haar vader,
tegen
het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam,
verweerder, gemachtigde: mr. C.L. Koppenol,
werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief, bij verweerder binnengekomen op 28 september 2001, heeft de gemachtigde van appellante verweerder verzocht haar restitutie van het collegegeld te verlenen over de periode 1 oktober 2002 tot en met 31 augustus 2002.

Dat verzoek is bij besluit van 9 oktober 2001 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 7 november 2001 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 4 maart 2002 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 15 januari 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 23 mei 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 juni 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Gelet op uw bezwaarschrift en op hetgeen tijdens het horen naar voren is gebracht is het college van bestuur van mening dat de bestreden besluiten in stand dienen te blijven omdat u thans bent ingeschreven bij een andere instelling voor hoger onderwijs. Het feit dat het in dit geval gaat om een buitenlandse instelling van hoger onderwijs doet

daar naar het oordeel van het college van bestuur niets aan af nu ook de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek daar geen onderscheid in maakt. Als gevolg hiervan verklaart het college van bestuur uw bezwaar ongegrond."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Ik ben nog steeds van mening dat ik recht heb op het restant collegegeld dat betaald is voor iets waar geen gebruik van wordt gemaakt (2 trimesters college). Het is heel gebruikelijk in de onderwijssector dat, wellicht met een boete, restanten terug worden betaald zodra er geen gebruik wordt gemaakt van geboden diensten."

In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Verweerder stelt vast dat artikel 7.49, lid 3 WHW zich niet uitlaat over de vraag of met de woorden "een of meer opleidingen" alleen Nederlandse, dan wel Nederlandse en buitenlandse instellingen voor hoger onderwijs worden bedoeld. Verweerder meent dat met de woorden "een of meer opleidingen" ook buitenlandse instellingen voor hoger onderwijs worden bedoeld. Verweerder leidt dit onder meer af aan het feit dat de bezitter van een buitenlandse diploma op grond van artikel 7.28, lid 2 WHW vrijstelling verleend kan worden voor delen van de in Nederland gevolgde opleiding. Verweerder meent voorts dat ook het bepaalde in artikel 7.48, lid 3 WHW verweerdens standpunt ondersteunt."

Ingevolge artikel 7.49, derde lid, van de WHW, gaat het instellingsbestuur na beëindiging van de inschrijving over tot terugbetaling van het resterende collegegeld, tenzij de student nog ingeschreven is voor een of meer opleidingen als bedoeld in artikel 7.48, derde en vierde lid, van de WHW.

Het College volgt verweerder niet in zijn betoog dat appellante door haar inschrijving aan de Universiteit van Keele, te Groot-Brittannië, nog ingeschreven staat aan een opleiding voor hoger onderwijs als bedoeld in artikel 7.49, derde lid, van de WHW.

Het College overweegt dat gelet op artikel 1.2 en 1.8 van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 7.1 van de WHW, in hoofdstuk 7 van de WHW in dit verband onder opleiding wordt verstaan opleidingen aan bekostigde universiteiten en hogescholen als opgenomen in de bijlage bij de wet, en aan universiteiten en hogescholen die ingevolge artikel 6.9 van de WHW zijn aangewezen.

De Universiteit van Keele te Groot-Brittannië is opgenomen in bedoelde bijlage noch aangewezen. De Universiteit van Keele te Groot-Brittannië valt dan ook niet te rangschikken onder het in artikel 7.49, derde lid, jo. 7.48, derde en vierde lid, van de WHW, vermelde onderwijsaanbod. Nu de opleiding aan de Universiteit van Keele te Groot-Brittannië geen opleiding is in de zin van de WHW, is de uitzondering, opgenomen in de slotzin van artikel 7.49, derde lid, van de WHW, op de terugbetaling van het

resterende collegegeld aan appellante niet van toepassing.

Uit het vorenstaande volgt dat aan de bestreden beslissing een deugdelijke motivering als vereist in artikel 7:12 Awb ontbreekt.

Gelet op het vorenstaande komt het besluit voor vernietiging in aanmerking en moet het beroep gegrond worden verklaard.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 29,-- te vergoeden.

Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 29,-- (zegge: negenentwintig euro) vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de door appellante in verband met de behandeling van het beroep gemaakte reiskosten groot € 17,20 (zegge: zeventien euro en twintig cent) aan appellante te vergoeden;
- wijst de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Nr. CBHO 2002/032

(mrs. Olivier, Nijenhof, Borman)

21 oktober 2002

(Eerdere) Herziening, inzage processtukken, omschrijving besluit

Awb art 6:5 lid 1 sub c, 8:88 lid 1 en 2

Ten aanzien van verzoeken om herziening in zaken waarop reeds eerder op grond van een herzieningsverzoek door het College is geoordeeld overweegt het College als volgt.

Gelet op de omstandigheid dat op grond van artikel 8:88 van de Awb immer van een (oorspronkelijke) uitspraak herziening kan worden gevraagd, indien de in dat artikel genoemde feiten en omstandigheden zich voordoen, moet het doen van een verzoek om herziening van een uitspraak ingevolge artikel 8:88 van de Wet op een verzoek om herziening, eveneens ingevolge die bepaling, als zinloos en dus als in het

systeem van de Awb niet passend te worden beschouwd.

Ten aanzien van het verzoek om herziening overweegt het College voorts als volgt. Het (bijzondere) rechtsmiddel van herziening is niet gegeven om, anders dan op grond van enig nieuw feit of enige nieuwe omstandigheid als hiervoor bedoeld, een hernieuwde discussie over de betrokken zaak te voeren en evenmin om een discussie over de betrokken uitspraak te openen. Verzoeker heeft het onderhavige verzoek om herziening slechts doen steunen op de stelling dat niet duidelijk is of hij belanghebbende is in de zin van de Awb. Naar het oordeel van het College is aldus geen sprake van een feit of omstandigheid die voldoet aan de in artikel 8:88 van de Awb genoemde criteria.

Uitspraak in de zaak van:

A.J. K, wonende te A,
verzoeker.

1. Procesverloop

Bij faxbericht, binnengekomen bij het College op 15 maart 2002, heeft verzoeker verzocht om herziening van alle eerdere uitspraken van het College.

Bij aangetekende brief van 28 maart 2002 is verzoeker verzocht uiterlijk 12 april 2002 aan te geven tegen welke uitspraken van het College het verzoek is gericht. Daarbij is verzoeker er op gewezen dat het College het verzoek niet-ontvankelijk kan verklaren indien niet tijdig aan het verzoek is voldaan.

Bij faxbericht van 28 maart 2002, heeft verzoeker meegedeeld dat hij eerst antwoord kan geven op voormelde brief van 28 maart 2002, indien hij inzage heeft gehad in zijn dossiers en gelijktijdig stelt hij dat uitgemaakt dient te worden of hij belanghebbende is om een verzoek in te dienen. Voorts vraagt hij het College hem te melden dat het een schriftelijke verklaring van het College bescherming persoonsregistratie heeft inzake de registratiebevoegdheden van de Universiteit Utrecht.

Bij brief van 2 april 2002 informeert het College verzoeker dat hij op 4 april 2002 om 14.00 uur inzage kan krijgen in zijn dossiers. Tevens wordt hem meegedeeld dat het College geen schriftelijke verklaring van het College bescherming persoonsregistratie kan overleggen daar er slechts telefonisch contact heeft plaatsgevonden met dat college.

Bij faxbericht, ingekomen bij het College op 4 april 2002, stelt verzoeker wederom het belanghebbende begrip ter discussie en verzoekt hij tevens verplaatsing van de inzage datum voor het inzien van zijn dossiers.

Bij brief van 4 april 2002 wordt verzoeker er op gewezen dat hij als indiener van het verzoek vooralsnog als belanghebbende wordt beschouwd tot daarover bij de behandeling van zijn zaak zal zijn beslist en tevens worden hem verhinderdata meegedeeld inzake zijn verzoek om inzage in zijn dossiers.

Bij faxbericht van 3 april 2002 wordt door verzoeker wederom om een verklaring van het College bescherming persoonsregistratie gevraagd en verder gecorrespondeerd over het belanghebbende begrip en verzoekt hij tevens verplaatsing van de inzage datum voor het inzien van zijn dossiers.

Bij aangetekende brief van 3 april 2002 wordt verzoeker nogmaals gewezen op hetgeen eerder door het College is gesteld ten aanzien van een verklaring van het College bescherming persoonsregistratie. Daarnaast wordt antwoord gegeven op verzoekers specifieke opmerkingen ten aanzien van het belanghebbende begrip. Voorts wordt verzoeker erop gewezen dat hij op 5 april 2002 om 14.00 uur in de gelegenheid wordt gesteld inzage te hebben in zijn dossiers. Daarnaast wordt verzoeker gewezen op het gestelde in de brief van 28 maart 2002 inzake de niet-ontvankelijkheid bij het niet tijdig voldoen aan het daarin gestelde verzoek.

Bij brieven van 5, 6 en 9 april 2002 zet verzoeker zijn correspondentie over het belanghebbende begrip voort.

Bij brief van 8 april 2002 is verzoeker wederom het standpunt van het College dienaangaande meegedeeld.

Bij aangetekende brief van 25 april 2002 is verzoeker op grond van artikel 8:59 van de Awb opgeroepen in persoon ter zitting van 27 mei 2002 te verschijnen, daarbij is tevens aangegeven dat indien verzoeker deze verplichting niet naleeft, het College daaruit de gevolgtrekkingen kan maken die hem geraden voorkomen.

Verzoeker heeft de leden van het College gewraakt, zodat het onderzoek ter zitting van 27 mei 2002 is geschorst tot na behandeling van het ingediende verzoek tot wraking.

Nadat het verzoek om wraking op 16 september 2002 is afgewezen, is daarna de zitting heropend en het verzoek tot herziening ter zitting behandeld. Daar is verzoeker niet verschenen.

2. Overwegingen

Op grond van het bepaalde bij artikel 6:5, eerste lid, sub c, gelezen in samenhang met artikel 8:88, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), dient verzoeker in het verzoekschrift aan te geven tegen welke uitspraken het verzoek is gericht.

Verzoeker heeft geen opgave gedaan van uitspraken waartegen het verzoek is gericht.

Verzoeker heeft, nadat hem bij aangetekende brief van 28 maart 2002 was verzocht het verzuim uiterlijk 12 april 2002 te herstellen, niet voldaan aan dat verzoek.

Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Awb kan het College op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak herzien op grond van feiten of omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden voor de uitspraak,
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij het College eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

Ten aanzien van verzoeken om herziening in zaken waarop reeds eerder op grond van een herzieningsverzoek door het College is geoordeeld overweegt het College als volgt.

Gelet op de omstandigheid dat op grond van artikel 8:88 van de Awb immer van een (oorspronkelijke) uitspraak herziening kan worden gevraagd, indien de in dat artikel genoemde feiten en omstandigheden zich voordoen, moet het doen van een verzoek om herziening van een uitspraak ingevolge artikel 8:88 van de Wet op een verzoek om herziening, eveneens ingevolge die bepaling, als zinloos en dus als in het systeem van de Awb niet passend te worden beschouwd.

Ten aanzien van het verzoek om herziening overweegt het College voorts als volgt. Het (bijzondere) rechtsmiddel van herziening is niet gegeven om, anders dan op grond van enig nieuw feit of enige nieuwe omstandigheid als hiervoor bedoeld, een hernieuwde discussie over de betrokken zaak te voeren en evenmin om een discussie over de betrokken uitspraak te openen. Verzoeker heeft het onderhavige verzoek om herziening slechts doen steunen op de stelling dat niet duidelijk is of hij belanghebbende is in de zin van de Awb. Naar het oordeel van het College is aldus geen sprake van een feit of omstandigheid die voldoet aan de in artikel 8:88 van de Awb genoemde criteria.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen dient het verzoek te worden afgewezen.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College wijst het verzoek af.

□

Nr. CBHO 2002/035
(mrs. Olivier, Nijenhof, Borman)
21 oktober 2002

Beëindiging inschrijving, motivering, zelf voorzien

WHW art. 7:42; Awb art. 7:12, 8:72 lid 3; Studentenstatuut Hogeschool INHOLLAND art. 18 lid 1 onderdeel e

Het bestreden besluit volstaat met, als motivering van de handhaving van de weigering uit te schrijven, met een verwijzing naar "het dossier en het advies van de commissie". Het College constateert dat een advies van de bezwaarschriftencommissie in het dossier ontbreekt. Wel is een verslag van een op 15 april 2002 gevoerd gesprek in het dossier opgenomen. Dit verslag geeft slechts weer hetgeen ter zitting van de commissie als standpunten van partijen naar voren is gebracht. Aldus is niet gemotiveerd waarom verweerder het onderbouwde verzoek van appellante niet "redelijk" vindt in de zin van artikel 18, eerste lid, onder e, van het Studentenstatuut.

Uit vorenstaande vloeit voort dat het bestreden besluit vernietigd dient te worden wegens strijd met artikel 7:12 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het College ziet echter aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb, de gevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Hiertoe overweegt het College dat inmiddels, gelet op het verweerschrift, ook bij appellante voldoende inzicht bestaat in de redenen die aan het bestreden besluit ten grondslag liggen. Deze redenen vormen een deugdelijke motivering van het oordeel het verzoek van appellante niet als "redelijk" in de zin van artikel 18, eerste lid, onder e, van het Studentenstatuut aan te merken.

Uitspraak in de zaak van:

H.S. M, wonende te Vlaardingen, appellante, tegen
het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Rotterdam, verweerder,
gemachtigde: mr. L.W. Mourik, medewerker aan verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 10 januari 2002, heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving voor het studiejaar 2001-2002 te beëindigen.

Dat verzoek is bij besluit van 5 februari 2002 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 26 februari 2002 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 25 april 2002 is namens verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 21 mei 2002, ingekomen bij het College op 24 mei 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 24 juni 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2002. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht. Hierbij heeft hij aangegeven dat appellante geen gebruik heeft willen maken van het aanbod haar een nieuwe begeleider c.q. nieuwe stage te bieden en zich met betrekking tot het stageresultaat evenmin heeft gewend tot het terzake bevoegde beroepscollege.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat de stagebegeleiding vanuit verweerders hogeschool tekort schoot.

Het besluit van 5 februari 2002 is gegrond op de volgende overweging:

"Op grond van artikel 7.42 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek en uw opleidingsmanager gehoord hebbend, zien wij geen redenen om uw inschrijving tussentijds te beëindigen. Dit betekent dat u geen recht heeft op restitutie van een gedeelte van het door u betaalde collegegeld."

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Gezien het dossier en het advies van de commissie hebben wij besloten uw bezwaarschrift niet te honoreren."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Ik ben van mening dat ik door nalatigheid van docenten en niet ingrijpen van de opleidingscoördinator ernstig gedupeerd ben in mijn studievoortgang.

Doordat ik geen vertrouwen heb in de Ichthus Hogeschool heb ik besloten geen genoegen te nemen met het aanbod mijn stageperiode te verlengen. Er wordt teveel aangerommeld en mijn opleiding is voor mij van dusdanig belang dat ik dit niet langer kon toestaan."

In het verweer is nog het volgende aangevoerd:

"Mevrouw M. heeft klachten over de begeleiding van haar stage als deeltijd-studente aan de PABO. Een wettelijk erkende grond waarom zij in aanmerking zou dienen te komen voor restitutie van een deel van het collegegeld, ontbreekt zowel in haar bezwaarschrift als in het beroepschrift."

Artikel 18, eerste lid, aanhef en onder e, van het Studentenstatuut van verweerders instelling luidt, voorzover hier van belang, als volgt:

"1. Degene die als student is ingeschreven, kan (...) een verzoek doen om de inschrijving te beëindigen en wel in de volgende gevallen: (...)

e. indien het College van Bestuur het verzoek redelijk vindt. Het College van Bestuur kan hiervoor criteria vaststellen."

Met betrekking tot de handhaving door verweerder van zijn weigering om toepassing te geven aan artikel 18, onder e, van dit statuut overweegt het College als volgt.

Het bestreden besluit volstaat met, als motivering van de handhaving van de weigering uit te schrijven, met een verwijzing naar "het dossier en het advies van de commissie". Het College constateert dat een advies van de bezwaarschriftencommissie in het dossier ontbreekt. Wel is een verslag van een op 15 april 2002 gevoerd gesprek in het dossier opgenomen. Dit verslag geeft slechts weer hetgeen ter zitting van de commissie als standpunten van partijen naar voren is gebracht. Aldus is niet gemotiveerd waarom verweerder het onderbouwde verzoek van appellante niet "redelijk" vindt in de zin van artikel 18, eerste lid, onder e, van het Studentenstatuut.

Uit vorenstaande vloeit voort dat het bestreden besluit vernietigd dient te worden wegens strijd met artikel 7:12 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het College ziet echter aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb, de gevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Hiertoe overweegt het College dat inmiddels, gelet op het verweerschrift, ook bij appellante voldoende inzicht bestaat in de redenen die aan het bestreden besluit ten grondslag liggen. Deze redenen vormen een deugdelijke motivering van het oordeel het verzoek van appellante niet als "redelijk" in de zin van artikel 18, eerste lid, onder e, van het Studentenstatuut aan te merken.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 29,- te vergoeden.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.
Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit 25 april 2002;
- bepaalt dat de gevolgen ervan in stand blijven;
- bepaalt dat de Hogeschool INHOLLAND aan appellante het door haar betaalde griffierecht

ten bedrage van € 29,-- (zegge: negenentwintig euro) vergoedt.

□

CBHO 2002/036
(mr. B.K. Olivier)
16 september 2002

Wraking

Awb art. 8:15, 8:31, 8:67

Procesverbaal van de mondelinge uitspraak op grond van artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ter openbare terechtzitting van 16 september 2002 om toepassing van artikel 8:15 van de Awb:

A.J. K	: verzoeker
wonende te A	
Voorzitter	: mr. B.K. Olivier
Leden	: mr. J.Th. Nijenhof, mr. C.C. de Rijke-Maas
secretaris	: mr. W.C.P. Beijl
verschenen	: verzoeker is niet verschenen

Bij brief van 1 mei 2002 heeft verzoeker op voorhand de leden van het College van Beroep voor het hoger onderwijs gewraakt die uitspraak doen in zaak CBHO 2002/32 waarvan de behandeling ter zitting was vastgesteld van 27 mei 2002.

Alvorens die zaak te kunnen behandelen heeft het College in raadkamer van 27 mei 2002 besloten dit verzoek om wraking op de zitting van 16 september 2002 te behandelen.

Bij aangetekende brief van 28 mei 2002 is verzoeker opgeroepen om op 16 september 2002 in persoon ter zitting te verschijnen, daarbij is verzoeker er tevens op gewezen dat hij verplicht is te verschijnen en dat bij het niet voldoen aan die verplichting het College op grond van artikel 8:31 van de Awb daaruit de gevolgtrekkingen kan maken die hem geraden voor komen.

Het College overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 8:15 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek van een partij elk van de rechters die een zaak behandelen, worden gewraakt op grond van feiten en omstandigheden waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen leiden.

Uit de aard en het doel van het instituut wraking volgt dat een verzoek om wraking betrekking moet hebben op een of meer met name genoemde rechters en moet worden onderbouwd met concrete, op de betrokken rechter of rechters toegespitste argumenten. Het onderhavige verzoek om wraking behelst het op voorhand

wraken van ieder lid van het College dat zaak CHBO 2002/032 zal behandelen. Hiermee worden aldus alle leden van die kamer dan wel alle leden van het College als geheel op voorhand gewraakt. Een dergelijk verzoek behoort, gelet op het vorenstaande niet tot de mogelijkheden die artikel 8:15 van de Awb biedt en komt dan ook in aanmerking buiten behandeling te worden gelaten. Het verzoek wraking moet worden afgewezen.

De door verzoeker overigens aangevoerde feiten, de weigering verzoeker dossiers in te laten zien, falen eveneens nu deze feitelijke grondslag missen, daar de secretaris van het College verzoeker bij brieven van 2, 3 en 4 april 2002 data zijn meegedeeld om deze in te komen inzien bij het bureau van het College en tevens dat gebleken is dat deze feiten geen betrekking hebben op een of meer met name genoemde rechters van het College.

Het College wijst het verzoek om wraking af.

Nr. CBHO 2002/037
(mrs. Olivier, Nijenhof, Borman)
21 oktober 2002

Berekeningsgrondslag restitutie collegegeld, inschrijving, motivering, samenloop collegegeld andere eigenbijdrage

WHW art. 7:42 lid 1 onderdeel c, 7:49 lid 3; Awb art. 7:12, 8:72 lid 3; Studentenstatuut Hogeschool INHOLLAND art 18 lid 1 onderdeel e

Het bestreden besluit volstaat met, als motivering van de handhaving van de weigering uit te schrijven, een verwijzing naar "het dossier en het advies van de commissie". Het College constateert dat een advies van de bezwaarschriftencommissie ontbreekt. Wel is een verslag van een op 15 april 2002 gevoerd gesprek in het dossier opgenomen. Dit verslag geeft slechts weer hetgeen ter zitting van de commissie als standpunten van partijen naar voren is gebracht. Aldus is niet gemotiveerd waarom verweerder het onderbouwde verzoek van appellante niet "redelijk" in de zin van artikel 18, eerste lid, onder e, van het Studentenstatuut vindt.

Uit vorenstaande vloeit voort dat het bestreden besluit vernietigd dient te worden wegens strijd met artikel 7:12 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Het College ziet echter aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb, de gevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Immers het bepaalde in de artikelen

7.42 juncto 7.49 van de WHW laat het college van bestuur geen mogelijkheid bij een opnieuw beslisten op het bezwaarschrift een andere berekeningsgrondslag voor de restitutie van het wettelijk collegegeld toe te passen.

Uitspraak in de zaak van:

J.H. K., wonende te Den Haag, appellante, vertegenwoordigd door haar vader, de heer K tegen
het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Rotterdam, verweerder, gemachtigde: mr. L.W. Mourik, medewerker aan verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 29 september 2001 heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving voor het studiejaar 2001-2002 te beëindigen. Dat verzoek is bij besluit van 20 februari 2002 namens verweerder ingewilligd. Bij brief van 24 februari 2002, heeft appellante bezwaar gemaakt tegen het slechts gedeeltelijk restitueren van het collegegeld. Bij brief van 16 april 2002 is namens verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 22 mei 2002, ingekomen bij het College op 28 mei 2002, beroep ingesteld. Verweerder heeft op 24 juni 2002 een verweerschrift ingediend. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2002. Daar hebben partijen hun standpunt nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat bij nadere oriëntatie de opleiding niet aan haar verwachtingen voldoet.

Het besluit van 20 februari 2002 is gegrond op de volgende overweging:

"Op grond van artikel 7.42 lid c van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek kan een student in het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase zijn/haar inschrijving, op eigen verzoek, tussentijds beëindigen. Hierbij moet rekening worden gehouden met een wachttijd van een volledige kalendermaand volgend op de datum waarop het instellingsbestuur het verzoek tot uitschrijving heeft ontvangen."

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Gezien het dossier en het advies van de commissie hebben wij besloten uw bezwaarschrift niet te honoreren."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Bij de Ichthus Hogeschool heb ik bezwaar gemaakt tegen het heffen van genoemde 2/12 deel: voor de argumentatie verwijs ik naar bijlage 3. Op 16 april jl. ontvingen wij van het College van Bestuur van de Ichthus Hogeschool bericht van de afwijzing van ons bezwaarschrift, zie bijlage 4.

De cumulatie van school-, en collegegelden komt in onderhavige geval voort uit het feit dat er sprake is van een systeemovergang: na inschrijving bij een HBO instelling is onze dochter weer teruggegaan naar de Middelbare school binnen hetzelfde studiejaar. In mijn bezwaarschrift aan de Ichthus Hogeschool heb ik gesteld dat deze cumulatie niet de bedoeling van de wetgever kan zijn geweest. Ik voel me op grond van artikel 7.48.4 "Vermindering en vrijstelling wettelijke collegegeld" van de "Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek" gesterkt in deze conclusie en meen dat onze dochter is vrijgesteld van het betalen van collegegeld aan de Ichthus Hogeschool."

In het verweerschrift wordt nog het volgende aangevoerd:

"Mevrouw K. maakt in bovengenoemd schrijven bezwaar tegen het innen 2/12 van het collegegeld. In haar schrijven van 24 februari 2002 aan het College van Bestuur van de Ichthus Hogeschool geeft mevrouw K. echter te kennen dat informatie van het Ministerie van Onderwijs haar heeft geleerd dat de wettelijke regeling correct is toegepast. Het gaat hier immers om een student die zich tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase realiseert een verkeerde studiekeuze gemaakt te hebben. Op het verzoek tot beëindiging van de inschrijving is artikel 7.42 lid 1 sub c WHW van toepassing verklaard. Dat mevrouw K. slechts twee dagen aanwezig is geweest op de Ichthus Hogeschool heeft geen invloed op de beoordeling van de zaak.

Voorts onderbouwt mevrouw K. haar bezwaar tegen het innen van het collegegeld met een beroep op artikel 7.48.4 WHW. In bedoeld artikel wordt inderdaad gestreefd naar het voorkomen van cumulatie van betalingsverplichtingen. De werking daarvan is echter anders dan hetgeen mevrouw K. schrijft. Uitgangspunt is immers haar eerste inschrijving aan de Ichthus Hogeschool. In plaats daarvan wenst mevrouw K. zich in hetzelfde studiejaar in te schrijven bij een instelling waarvoor lesgeld is verschuldigd. Artikel 7.48.4 WHW ziet echter uitsluitend op een tweede (of vervangende) inschrijving aan een andere hogeschool of universiteit. Zelfs als de regeling ook op zou gaan voor een tweede inschrijving aan een onderwijsinstelling waarvoor lesgeld verschuldigd is, dan nog zou dit tot een andere conclusie leiden. Het zou dan gaan om lesgeld dat lager is dan het gevraagde collegegeld. Mevrouw K. zou zich dan niet tot de Ichthus Hogeschool dienen te richten, maar tot de onderwijsinstelling die het lagere lesgeld wenst te innen en deze instelling moeten verzoeken de te betalen bijdrage te verminderen."

Artikel 7.42, eerste lid aanhef en onder c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, (WHW) luidt:

"1. Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit of hogeschool:

(...)
c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen;"

Artikel 7.49, derde lid, van de WHW luidt:

“3. Indien de inschrijving van degene op wiens schriftelijk verzoek in de loop van het studiejaar door of namens het instellingsbestuur wordt beëindigd op grond van artikel 7.42, eerste lid, onder b, c, d of e, wordt met ingang van de maand waarin de inschrijving wordt beëindigd, voor elke maand die in dat studiejaar nog resteert, een twaalfde gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald, tenzij deze student nog is ingeschreven voor een of meer opleidingen als bedoeld in artikel 7.48, derde en vierde lid.”

Het bestreden besluit volstaat met, als motivering van de handhaving van de weigering uit te schrijven, een verwijzing naar “het dossier en het advies van de commissie”. Het College constateert dat een advies van de bezwaarschriftencommissie ontbreekt. Wel is een verslag van een op 15 april 2002 gevoerd gesprek in het dossier opgenomen. Dit verslag geeft slechts weer hetgeen ter zitting van de commissie als standpunten van partijen naar voren is gebracht. Aldus is niet gemotiveerd waarom verweerder het onderbouwde verzoek van appellante niet “redelijk” in de zin van artikel 18, eerste lid, onder e, van het Studentenstatuut vindt.

Uit vorenstaande vloeit voort dat het bestreden besluit vernietigd dient te worden wegens strijd met artikel 7:12 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Het College ziet echter aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb, de gevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Immers het bepaalde in de artikelen 7.42 juncto 7.49 van de WHW laat het college van bestuur geen mogelijkheid bij een opnieuw beslissen op het bezwaarschrift een andere berekeningsgrondslag voor de restitutie van het wettelijk collegegeld toe te passen.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 29,— te vergoeden.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslist als volgt.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit 16 april 2002;
- bepaalt dat de gevolgen ervan in stand blijven;
- bepaalt dat de Hogeschool INHOLLAND aan appellante het door haar betaalde griffi

fierecht ten bedrage van € 29,— (zegge: negenentwintig euro) vergoedt.

□

Nr. CBHO 2002/038
(mrs. Olivier, Nijenhof, Borman)
21 oktober 2002

Beëindiging inschrijving, bestuursfunctie, bijzondere omstandigheid, restitutie collegegeld

WHW artikel 7.42 lid 1 sub b, c, en e; Uitvoeringsregeling RuG 2001-2002 art. 4

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appellant zelf de keuze heeft gemaakt in de loop van het studiejaar een bestuursbetrekking te aanvaarden bij de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie en zijn opleiding te onderbreken. De gevolgen van die keuze heeft verweerder voor rekening van appellant mogen laten. Niet kan worden gesteld dat onder vermelde omstandigheden het laten voortduren van de inschrijving is aan te merken als een onbillijkheid van overwegende aard.

Uitspraak in de zaak van:

M.J.J. S, wonende te Groningen, appellant,
bijgestaan door zijn vader,
tegen
het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij brief van 28 november 2001, ingekomen bij verweerder op 6 december 2002, heeft appellant verweerder verzocht om zijn inschrijving met ingang van 1 januari 2002 te beëindigen en het door hem betaalde collegegeld voor het resterende deel van het studiejaar 2001-2002 te restitueren.

Op dat verzoek is bij besluit van 6 december 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief, door verweerder ontvangen op 14 december 2001, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 19 april 2002, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 27 mei 2002, ingekomen bij het College op 29 mei 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 8 juli 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellant heeft aan zijn verzoek tot beëindiging van de opleiding en restitutie van het resterende collegegeld ten grondslag gelegd dat hij met ingang van 1 januari 2002 een bestuursfunctie bij de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie gaat bekleden.

Het bestreden besluit is met name gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Van de zijde van het College van Bestuur is gesteld dat wat betreft de *beëindiging* van de inschrijving het volgende geldt.

In artikel 7.49 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) wordt in samenhang met artikel 7.42 WHW geregeld in welke gevallen beëindiging van de inschrijving en restitutie van collegegeld mogelijk is. Uit de samenhang van die bepalingen blijkt dat restitutie van collegegeld slechts mogelijk is indien ook de *inschrijving* is of wordt beëindigd.

Beëindiging van de inschrijving kan echter *uitsluitend* op basis van een van de wettelijke beëindigingsgronden. De meest voorkomende is de beëindiging bij afstuderen. Aangezien dit in uw geval aan de orde is, kan deze beëindigingsgrond in dit kader verder buiten beschouwing blijven.

Uw verzoek om beëindiging van de inschrijving valt niet onder een der wettelijke beëindigingsgronden.

Een beroep op de hardheidsclausule biedt hier geen uitkomst. Het aanvaarden van een bestuursfunctie voor een landelijk bestuur kan niet als een onbillijkheid van overwegende aard in de zin van de *Uitvoeringsregeling* worden opgevat.

Bestuurswerkzaamheden waarvan het College van Bestuur vindt dat deze financieel vanwege de universiteiten dienen te worden ondersteund, komen via de *Afstudeerfondsregeling* RUG voor een bestuursbeurs in aanmerking. Activiteiten die buiten het kader van deze regeling worden verricht, komen derhalve voor rekening van de student.

Het College van Bestuur meent dat het, door het verzoek om beëindiging van de inschrijving al dus te beoordelen, het besluit om uw inschrijving als student niet te beëindigen, in redelijkheid heeft kunnen nemen."

In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd.

"In gemeld besluit van 19 april jl. wordt naar mijn mening ten onrechte en zonder motivering voorbijgegaan aan de door mij in mijn bezwaarschrift van 11 december 2001 aangevoerde redenen, op grond waarvan in mijn situatie sprake is van nagenoeg dezelfde situatie als zwangerschap, ziekte of familieomstandigheden, waardoor een hindernis bestaat om met succes te studeren.

Niet is, zoals in het besluit wordt gesuggereerd, door mij verzocht om een bijdrage uit de *Afstudeerfondsregeling* van de Rijksuniversiteit Groningen of een beroep op een bestuursbeurs.

Mijn verzoek heeft slechts betrekking op een tijdelijke uitschrijving, desgewenst zoals in mijn bezwaarschrift is aangeboden, door middel van een conservering van het voor de periode januari – augustus 2002 betaalde collegegeld.

Van een onbillijkheid van overwegende aard in de zin van artikel 4 lid 4 van de *Uitvoeringsregeling* 2001-2002 Rijksuniversiteit Groningen is met inachtneming van de Brochure "Tijdelijk stoppen met je studie" van de RUG wel degelijk sprake zoals in mijn schrijven van 11 december 2001 aangevoerd, omdat de onderhavige bestuursfunctie, conform de bevestiging van mijn opleiding en het tijdsbeslag door de vereiste presentie bij de studie biologie het succesvol vervolgen van de studie verhindert."

In verweer daarop heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Het aanvaarden van een bestuursfunctie voor een landelijk bestuur kan niet als een onbillijkheid van overwegende aard in de zin van de *Uitvoeringsregeling* worden opgevat.

Van onbillijkheid van overwegende aard is slechts sprake als de individuele student door een uitzonderlijke omstandigheid zich onderscheidt van andere studenten die in dezelfde situatie verkeren."

Artikel 4 van de *Uitvoeringsregeling* Rijksuniversiteit Groningen 2001-2002 luidt:

"Art. 4. Procedure beëindiging inschrijving als student bij ziekte, bijzondere familieomstandigheden, zwangerschap, tijdens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase of wachttijden voor praktische oefeningen.

De onderscheiden beëindigingsgronden en de daaraan verbonden procedures worden in de wet geregeld in artikel 7.42 lid 1 sub b, c, en e.

De termijn waarop de uitschrijving wordt beëindigd is daarbij afhankelijk van de reden voor het verzoek om beëindiging.

Ter aanvulling gelden de volgende bepalingen:

1. Het schriftelijk verzoek tot beëindiging kan worden gedaan door de student, dan wel de extraneus die collegegeld heeft betaald.
2. De leden 1, 2, 3, 5 en 6 van artikel 3 van deze uitvoeringsregeling zijn van overeenkomstige toepassing.
3. De beëindiging van de inschrijving bij ziekte is mede afhankelijk van de data van de ziekteperiode als vermeld in de medische verklaring.
4. Het schriftelijk verzoek tot beëindiging van de inschrijving kan anders dan op de genoemde beëindigingsgronden door de student of extraneus worden gedaan, indien het voortduren van de inschrijving een onbillijkheid van overwegende aard oplevert (hardheidsclausule)."

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appellant zelf de keuze heeft gemaakt in de loop van het studiejaar een bestuursbetrekking te aanvaarden bij de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie en zijn opleiding te onderbreken. De gevolgen van die keuze heeft verweerder voor rekening van appellant mogen laten. Niet kan worden gesteld dat onder vermelde omstandigheden het laten voortduren van de inschrijving is aan te merken als een onbillijkheid van overwegende aard. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/041

(mrs. Olivier, Nijenhof, Borman)

21 oktober 2002

Beëindiging inschrijving, herziening studiekeuze, restitutie collegegeld

WHW art. 7.42; Studentenstatuut INHOLLAND art. 18 lid 1 onderdeel e

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appellante zelf de keuze heeft gemaakt om na aanvang van het tweede studiejaar haar opleiding te beëindigen en dat dit niet is aan te merken als een niet van de wil van de student onafhankelijke omstandigheid. De gevolgen van de gemaakte keuze heeft verweerder voor rekening van appellante mogen laten.

Uitspraak in de zaak van:

B. W., wonende te Venlo, appellante,
tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Rotterdam, verweerder,

gemachtigde: mr. L.W. Mourik, medewerker
aan verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 1 oktober 2001, bij verweerder binnengekomen op 6 oktober 2001, heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving voor het studiejaar 2001-2002 te beëindigen en het collegegeld te restitueren.

Dat verzoek is bij brief van 22 januari 2002 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 25 februari 2002, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 2 mei 2002 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 1 juni 2002, ingekomen bij het College op 4 juni 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 24 juni 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2002. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat de keuze van de opleiding niet juist was en dat ze over een jaar de opleiding HBO-Pedagogiek wenst te gaan volgen.

Het besluit van 22 januari 2002 is gegrond op de volgende overweging:

"Op grond van artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en uw opleidingsmanager gehoord hebbende, zien wij geen redenen om uw inschrijving tussentijds te beëindigen."

Het bestreden besluit is onder meer gebaseerd op de volgende overwegingen:

"U hebt het eerste studiejaar Communicatie met goed gevolg afgerond en uw propedeutisch examen behaald. U hebt zich vervolgens voor het tweede studiejaar Communicatie ingeschreven. Op 1 oktober 2001 laat u de Hogeschool weten de opleiding niet te willen vervolgen. Om te weten hoe u moest handelen om zich tussentijds uit te kunnen schrijven, heeft u het studentenstatuut geraadpleegd. U geeft voor het beëindigen van de inschrijving redenen op die alle betrekking hebben op uw studiekeuze. Wettelijke redenen worden niet genoemd. Wel wijst u op de redelijkheid van uw verzoek.

Het College is van mening dat door het ontbreken van enige wettelijke reden, alsmede het niet aantonen dat de omstandigheid, waarop wordt gedoeld in artikel 18, 1° lid Studentenstatuut, onafhankelijk is van de wil van de student, het besluit van 22 januari 2002 gehandhaafd dient te blijven."

In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Ik heb in eerdere schrijvens en in het telefoongesprek met de heer drs. J.G. Bekker aangegeven dat ik tot de conclusie was gekomen dat ik de verkeerde studierichting had gekozen, maar dat ik nog voor het behalen van mijn propedeuse door een schrijven * van het Ichthus College min of meer gedwongen werd om mij voor 15 juni 2001 al in te schrijven voor het 2° studiejaar. Na het behalen van mijn propedeuse heb ik tijdens de zomervakantie nog

eens alles overwogen en in september op school mondeling kenbaar gemaakt dat ik de studie niet wilde voortzetten en mij door mijn mentor laten adviseren hoe een en ander af te wikkelen.

Vanaf september heb ik dan ook in het geheel geen colleges meer gevolgd en daarom heb het Ichthus verzocht mij uit te schrijven en dit later schriftelijk gemotiveerd. Uiteindelijk heb ik door het Ichthus per 1 oktober 2001 uitgeschreven en heb ik vanaf 1 november ook geen studiefinanciering meer ontvangen. Wel heeft het Ichthus 3 termijnen collegegeld geïncasseerd (eenmaal € 288,60 en tweemaal € 265,92) en juist dat vind ik in dit licht bezien onredelijk. Het lijkt mij dan ook niet meer dan billijk dat tenminste twee termijnen gerestitueerd worden, want had ik gewoon per 1 september kunnen inschrijven voor het tweede studiejaar (hetgeen gebruikelijk is naar zeggen van de heer Bekker), dan had ik mij in het geheel niet ingeschreven en had ik helemaal niets hoeven te betalen.

* Ook dit jaar (!) heb ik eenzelfde schrijven ontvangen, zie bijlage 2. Overigens op mijn oude adres, terwijl mijn nieuwe adres wel degelijk bekend is, dat heb ik zelfs telefonisch nog een keer bevestigd aan de heer Bekker."

Artikel 18, eerste lid, aanhef en onder e, van het Studentenstatuut van verweerders instelling (hierna: de regeling) luidt, voorzover hier van belang, als volgt:

"1. Degene die als student is ingeschreven, kan (...) een verzoek doen om de inschrijving te beëindigen en wel in de volgende gevallen:

(...)

e. indien het College van Bestuur het verzoek redelijk vindt. Het College van Bestuur kan hiervoor criteria vaststellen."

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appellante zelf de keuze heeft gemaakt om na aanvang van het tweede studiejaar haar opleiding te beëindigen en dat dit niet is aan te merken als een niet van de wil van de student onafhankelijke omstandigheid. De gevolgen van de gemaakte keuze heeft verweerder voor rekening van appellante mogen laten.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslist als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/043

(mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee)

2 december 2002

Processuele houding appellant, restitutie collegegeld, spijtoptantenregeling, ziekte (onderbouwing van -)

Studentenstatuut HES Amsterdam art. 17 lid 1 onderdelen b en c, 2, 27 lid 3

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat tijdens de zitting duidelijk is geworden dat appellant is meegedeeld en derhalve wist, dat hij verweerder gegevens over moest leggen ter onderbouwing van zijn ziekte en dat dat van hem mocht worden verwacht. Het College heeft de overtuiging gekregen dat verweerder op die grond het verzoek heeft kunnen afwijzen. Hierbij heeft het College op grond van de gedingstukken en de processuele houding van appellant (appellant heeft geen gebruik gemaakt van de gelegenheid op zijn bezwaar gehoord te worden en in ter zitting van het College niet verschenen) het niet aannemelijk geacht dat ziekte hem verhinderd heeft aan het onderwijs deel te nemen. Verweerder heeft uit coulance in plaats daarvan het verzoek zo opgevat dat dat gebaseerd is op artikel 17, eerste lid, onderdeel c, van de Regeling en heeft appellant dienovereenkomstig met ingang van 1 mei 2002 uitgeschreven en hem 4 maanden restitutie van het collegegeld verleend en is daarmee appellant tegemoetgekomen in zijn verzoek.

Uitspraak in de zaak van:

M. T., wonende te Hoorn, appellant,
gemachtigde: mr. A.J. Bitter, advocaat te Hoorn,
tegen

het college van bestuur van de Hogeschool Economische Studies te Amsterdam, verweerder,
gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, medewerker aan verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij e-mail, bij verweerder binnengekomen op 4 maart 2002, heeft appellant verweerder verzocht zijn inschrijving voor het studiejaar 2002-2003 te beëindigen en het collegegeld te restitueren.

Dat verzoek is bij besluit van 12 maart 2002 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 21 april 2002, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 16 mei 2002 is namens verweerder het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 24 juni 2002, ingekomen bij het College op 25 juni 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 18 juli 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 oktober 2002. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht. Appellant is niet verschenen.

2. Overwegingen

Appellant heeft aan zijn verzoek ten grondslag gelegd dat ziekte hem het volgen van de opleiding in het studiejaar 2002-2003 onmogelijk maakt. Appellant heeft gesteld in dat studiejaar in het geheel geen lessen te hebben gevolgd.

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Door u is niet met schriftelijke bewijzen aannemelijk gemaakt dat u als gevolg van ziekte niet aan het onderwijs zou kunnen deelnemen. Uw financiële problemen kunnen naar het oordeel van het college van bestuur niet op de hogeschool worden afgewenteld en dienen voor uw rekening te blijven. Omdat dit uw eerste jaar van inschrijving is heeft het college van bestuur uw verzoek aangemerkt als een beroep op de zogenaamde spijtpartantenregeling en uw verzoek toegewezen op grond van artikel 17, lid 1c van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel.

Bij de restitutie van het collegegeld is een juiste toepassing gegeven aan het bepaalde in art. 27, lid 3 van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel."

In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"In de beslissing op bezwaar is overwogen dat eiser niet met schriftelijke bewijzen heeft kunnen aantonen dat hij tengevolge van zijn ziekte geen onderwijs heeft kunnen volgen.

In het bezwaarschrift (zie productie 2) heeft eiser aangegeven welke medische omstandigheden aanwezig zijn en heeft hij bewijs aangeboden. Eiser biedt aan bewijzen te overleggen "indien u daar behoefte aan heeft". Welke bewijzen noodzakelijk zouden zijn is eiser niet duidelijk aangezien geen richtlijnen of informatie is gegeven. Het is eiser niet inzichtelijk aan de hand van welke medische gegevens een afweging zal worden gemaakt.

De beslissing op bezwaar is een heroverweging van het bestreden primaire besluit. Derhalve dient het bestuursorgaan een zelfstandig onderzoek te verrichten naar de gronden die genoemd zijn in het bezwaarschrift. Van een dergelijk onderzoek is in casu niet gebleken. Onvoldoende is gemotiveerd om welke reden het aanbod om medische gegevens in te brengen is gepasseerd.

In de aanvraagfase had het bestuursorgaan een afweging moeten maken of eiser een beroep deed op één dan wel meerdere omstandigheden genoemd in art. 17 Statuut. Indien voor de beoordeling van de situatie genoemd in art. 17 lid 1c Statuut de gegevens bij de aanvraag volledig waren dan nog had het bestuursorgaan, gelet op de omstandigheid dat sprake is van ziekte, het voor eiser financieel gunstiger art. 17 lid 1 b Statuut moeten onderzoeken. De aanvraag had in relatie tot arti-

kel 17 lid 1 b Statuut als onvolledig moeten worden beoordeeld aangezien gegevens van de medische sector ontbraken. Het college van bestuur had eiser in de gelegenheid moeten stellen deze gegevens alsnog te overleggen (art. 3:18 Awb). "

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel b en c, en tweede lid, van het Studentenstatuut van verweerders instelling (hierna: de Regeling) luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"1. Op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding

(...)

b. wordt in geval van ziekte (...), ter beoordeling van het college van bestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar beëindigd met ingang van de maand volgend op de tweede maand waarin betrokkene niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen;

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin het college van bestuur het verzoek heeft ontvangen;

(...)

2. (...) In het verzoek wordt de reden van het verzoek toegelicht."

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat tijdens de zitting duidelijk is geworden dat appellant is meegedeeld en derhalve wist, dat hij verweerder gegevens over moest leggen ter onderbouwing van zijn ziekte en dat dat van hem mocht worden verwacht. Het College heeft de overtuiging gekregen dat verweerder op die grond het verzoek heeft kunnen afwijzen. Hierbij heeft het College op grond van de gedingstukken en de processuele houding van appellant (appellant heeft geen gebruik gemaakt van de gelegenheid op zijn bezwaar gehoord te worden en is ter zitting van het College niet verschenen) het niet aannemelijk geacht dat ziekte hem verhinderd heeft aan het onderwijs deel te nemen. Verweerder heeft uit coulance in plaats daarvan het verzoek zo opgevat dat dat gebaseerd is op artikel 17, eerste lid, onderdeel c, van de Regeling en heeft appellant dienovereenkomstig met ingang van 1 mei 2002 uitgeschreven en hem 4 maanden restitutie van het collegegeld verleend en is daarmee appellant tegemoetgekomen in zijn verzoek.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/044

(mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee)

2 december 2002

Bevoegdheid, bestuurslidmaatschap, overeenkomst uit Techniefonds, samenloop financiële ondersteuning en gemengde SF, ten overvloede, tijdstip uitbetaling financiële ondersteuning

WHW art. 7.51, lid 2 onderdeel f, 3 en 5; Regeling financiële ondersteuning Studenten TUD art. 1.5 lid 2, 2.2 lid 1, 2 en 4, 3.1

Het College volgt appellante niet in haar be- toog, dat er toe strekt dat nu zij een be- stuursfunctie bekleedt als bedoeld in de A- lijst van de Regeling er direct tot uitkering door verweerder van afstudeeresteun dient te worden overgegaan gedurende de periode dat zij gemeente studiefinanciering geniet.

Uit het bepaalde bij artikel 7.51, tweede en vijfde lid, van de WHW volgt dat het verweerder vrijstaat om het lidmaatschap van het be- stuur van een studentenvereniging, in casu AEGEE, als een bijzondere omstandigheid, die aanspraak geeft op financiële ondersteu- ning, aan te merken en dat het tevens een vrije bevoegdheid van verweerder is om in dat geval voorwaarden te verbinden aan de toekenning van financiële ondersteuning bij het lidmaatschap van het bestuur van die studentenorganisatie, mits het regels stelt betreffende die voorwaarden. Verweerder heeft dienaangaande de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten vastgesteld.

Artikel 3.1 van de Regeling bepaalt dat finan- ciële ondersteuning wordt verleend, nadat de aanvrager de in de A-lijst bedoelde activitei- ten heeft verricht.

In artikel 2.2, vijfde lid onderdeel c. van de Regeling is uitdrukkelijk als voorwaarde voor een bestuursbeurs gesteld dat de student zijn studiefinanciering dient te beëindigen vóór het jaar waarvoor hij financiële ondersteuning ontvangt.

Het College is van oordeel dat verweerder op basis van zijn bevoegdheid in redelijkheid deze voorwaarde aan het verstrekken van een bestuursbeurs op grond van artikel 2.2. van de Regeling heeft kunnen stellen.

Nu vaststaat dat appellante een verzoek heeft ingediend om een bestuursbeurs (op grond van artikel 3.1 en niet om ondersteu- ning) op grond van artikel 2.2 van de Rege- ling, is op die aanvraag de in artikel 2.2, vijf- de lid onderdeel c, van de Regeling, gestelde voorwaarde van toepassing. Aangezien ap- pellante, zoals gebleken is, niet aan de voor- waarde wenst te voldoen, is het College van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen en de aanvraag van appellante, heeft afgewezen. Ook overigens is het College niet gebleken van omstandigheden die verweerder hadden moeten nopen van de Regeling af te wijken. Tenslotte merkt het College op dat nu ver- weerder de aanvraag om financiële onder- steuning heeft afgewezen, niet toegekomen wordt aan de beoordeling van de vraag of, op verzoek van appellante, het tijdstip van uit- betaling van de studiesteun kan en door ver- weerder dan ook zou dienen te worden be- paald op het tijdstip van het intreden van de bijzondere omstandigheid, in casu het be- stuurslidmaatschap.

Het College merkt nog op dat verweerders standpunt dat het College niet bevoegd is van een beroep tegen een overeenkomst op grond van artikel 2.2 van de Regeling kennis te nemen, faalt. Nu verweerder de Regeling en de daarin op grond van artikel 2.2, vierde lid, van de Regeling als voorwaarde voor de toekenning gestelde overeenkomst heeft doen steunen op artikel 7.51 van de WHW, is het College op grond van artikel 7.66, eerste lid, onderdeel b, van de WHW, bij uitsluiting bevoegd, kennis te nemen van een door een betrokkene tegen de afwijzing van zijn aan- vraag ingesteld beroep.

Uitspraak in de zaak van:

S. R., wonende te Amsterdam, appellante, gemachtigde: F.A.G. Groothuijse, werkzaam bij het Landelijk Studenten rechtsbureau, tegen
het college van bestuur van de Techni- sche Universiteit Delft te Delft, verweerder, gemachtigde: mr. drs. J. van Leeuwen, werk- zaam bij verweerders universiteit, en mr. E.J. van der Heijden, destijds studenten- decaan.

1. Procesverloop

Bij brief, ingekomen bij verweerder op 20 september 2001, heeft appellante verweerder verzocht haar financiële ondersteuning voor het studiejaar 2001-2002 te verlenen en deze direct uit te keren.

Op dat verzoek is bij besluit van 16 oktober 2001 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief 16 november 2001, door verweerder ontvangen op 20 november 2001, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 16 mei 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 24 juni 2002, ingekomen bij het College op 27 juni 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 28 augustus 2002 een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 9 oktober 2002 zijn namens appellante nog stukken ingediend, welke door het College naar verweerder zijn gezonden.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 oktober 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek om directe uitkering van de afstudeersteun voor het studiejaar 2001-2002 naast haar studiebeurs ten grondslag gelegd, dat het vervullen van de bestuursfunctie een forfaitaire studievertraging van 12 maanden met zich meebrengt en dat zij verwacht korter dan 5 jaar, dat wil zeggen binnen de periode van gemengde studiefinanciering, aan verweerders instelling ingeschreven te zullen staan.

In het afwijzende besluit is onder verwijzing naar het advies van de Centrale Commissie Financiële Ondersteuning (CCFO) het volgende overwogen:

"Tenslotte merkt de commissie op dat gelijktijdige ontvangst van studiefinanciering en financiële ondersteuning tot gevolg zou kunnen hebben dat over een bepaalde periode (aanzienlijk) meer aan financiering wordt ontvangen dan voor die periode vereist is in termen van studiefinanciering.

De commissie gaat ervan uit dat dit niet de intentie van de wetgever is geweest bij het opnemen van art. 7.51 lid 1 WHW."

Het bestreden besluit is met name gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het CvB merkt allereerst het volgende op. Anders dan u kennelijk meent, hecht het CvB groot belang aan het gegeven dat u op 24 augustus 2001 een "Overeenkomst inzake de bestuursbeurs" heeft ondertekend, waarin u te kennen heeft gegeven dat u in het academisch jaar 2001/2002 wel van de bestuursbeurs zal gebruik maken en niet van uw recht op studiefinanciering en verder dat u vrijwillig afziet van een financiële ondersteuning ingevolge de RFOS. Gelet op de inhoud van deze overeenkomst en met inachtneming van het gegeven dat ingevolge de parlementaire geschiedenis bij art. 7.51 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) overleg tussen de universiteit en de student

inzake de beslissing tot gelijktijdig uitbetalen van afstudeersteun en studiefinanciering mogelijk is, stelt het CvB zich op het standpunt dat u aan deze overeenkomst moet worden gehouden en dat u uw verplichtingen op het hiervoor genoemde punt dient na te komen.

Daarbij verdient aantekening dat het ingevolge voornoemde parlementaire geschiedenis aan de instelling is toegestaan om nadere voorwaarden gedurende de looptijd van de afstudeersteun te stellen.

Voorts geldt nog het volgende. De wetgever heeft afstudeersteun bedoeld als vangnet voor studenten die gedurende de tijd dat zij recht hebben op gemengde studiefinanciering als gevolg van bijzondere omstandigheden studievertraging hebben opgelopen. Hoewel het CvB met de Commissie van oordeel is dat de onderwijswetgeving op dit punt diffuus is te noemen, is het CvB van mening dat in uw geval niet tot directe uitbetaling moet worden overgegaan. Daarbij geldt allereerst dat, anders dan de Commissie kennelijk meent, uit de onderwijswetgeving niet volgt dat de instelling onder alle omstandigheden gehouden is om tot directe uitbetaling over te gaan. Het CvB roept in herinnering dat het tegelijkertijd opnemen van studiefinanciering en afstudeersteun vooral ten behoeve van instellingen mogelijk is gemaakt. Het ontbreken van een leenvoorziening bij universiteiten maakt het immers noodzakelijk dat studenten studiefinanciering blijven ontvangen. Nu de TU Delft wel een dergelijke leenfaciliteit biedt, bestaat in uw geval derhalve geen reden tot directe uitbetaling. Voorts is niet zonder belang dat gelijktijdige ontvangst van studiefinanciering en financiële ondersteuning tot gevolg zal hebben dat de student aanzienlijk meer financiering zal ontvangen dan slechts ingevolge de Wet op de studiefinanciering 2000 aan die student zou worden uitbetaald. Naar het oordeel van het CvB strookt de door u gewenste dubbele uitbetaling niet met de hiervoor genoemde vangnetfunctie van de afstudeersteun ingevolge de RFOS."

In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd.

"3. Daarbij komt dat de vertegenwoordiger van het CvB tijdens de mondelinge behandeling van het bezwaarschrift zelf het standpunt inneemt dat, gezien de wetgeving, bij het uitbetalen van een bestuursbeurs niet de eis mag worden gesteld dat een student over die periode zijn studiefinanciering stop zet (punt 5.4 van het advies van de CCB, productie 5). Daarmee geeft de vertegenwoordiger namens het CvB aan dat gestelde eis voor het ontvangen van een bestuursbeurs in § 1 onder 1.3 van de overeenkomst niet gesteld mag worden. Deze redenering van het CvB is dan ook logisch inconsequent te noemen en in strijd met het motiveringsbeginsel vervat in art. 3:46 Awb.

4. (...) Met het CvB en de CCB is appellante van mening dat de onderwijswetgeving diffuus te noemen is. Ook kan zij zich vinden in de vangnetfunctie die de afstudeersteun zou moeten vervullen. Echter dat appellante naast haar studiefinanciering daarom geen afstudeersteun zou mogen ontvangen is onjuist. Daarvoor zijn een aantal argumenten aan te voeren: de WHW en voornamelijk art. 7.51 lid 3 WHW regelt niets over de samenloop van studiefinanciering en afstudeersteun, maar sluit deze samenloop ook niet uit. Wel wijst de minister in zijn brief van 12 januari van 2001 (productie 6) erop dat studenten niet verplicht zijn zich uit te schrijven voor studiefinanciering, wanneer ze afstudeersteun genieten. Daarvoor zijn volgens de Minister 2 redenen (pag. 4 van de brief): de eerste reden is dat instellingen niet zelf een leenvoorziening hoeven te bieden, wanneer ze afstudeersteun verstrekken. Het CvB werpt appellante tegen dat, omdat de TU Delft een leenvoorziening aanbiedt er

geen reden is om afstudeersteun (direct) uit te keren. Het feit dat TU Delft vrijwillig een dergelijke leenvoorziening wel in het leven heeft geroepen laat onverlet dat een student niet verplicht is zich uit te schrijven bij de IBG.

De tweede, meer principiële reden is dat de idee achter de flexibele studiefinanciering nu juist is dat studenten hun studiefinanciering op elk gewenst tijdstip in kunnen zetten. Studenten kunnen zelf bepalen wanneer dat is; dat hoeft de instelling niet voor hen te doen.

Studenten hebben de *mogelijkheid* om zich uit te schrijven voor studiefinanciering, maar zijn er niet toe verplicht. De door de TU Delft gestelde voorwaarde (§ 1 onder 1.3) is duidelijk met deze principiële reden in strijd, aangezien deze voorwaarde een onacceptabele vrijheidsbeperking van de student inhoudt om zijn of haar studiefinanciering in te zetten, wanneer hij of zij dit nodig acht. Dit leidt tot de conclusie dat de voorwaarde niet gesteld mag en ook niet mocht worden.

5. Gezien het voorgaande heeft appellante recht op afstudeersteun en krachtens art. 7.51 lid 3 WHW wordt haar die zo spoedig mogelijk ter beschikking gesteld, tenzij appellant een ander tijdstip bepaalt. Appellant ziet dan ook niet in waarom het CvB van mening is dat niet tot directe betaling moet worden overgegaan. De daarvoor aangevoerde reden dat uit de onderwijswetgeving niet volgt dat de instelling onder alle omstandigheden gehouden is tot directe betaling over te gaan, is onvoldoende gemotiveerd, aangezien het CvB niet aangeeft welke omstandigheid dwingt tot het niet direct uitbetalen van de afstudeersteun".

Artikel 7.51, tweede lid, aanhef en onderdeel f, derde en vijfde lid, luiden – voor zover hier van belang – als volgt:

"2. De bijzondere omstandigheden van de student die bij de toepassing van het eerste lid in aanmerking worden genomen zijn:

(...)

f. ter beoordeling van het instellingsbestuur: het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid;

(...)

3. Het instellingsbestuur deelt de student schriftelijk de beslissing op de aanvraag om toekenning van financiële ondersteuning zo spoedig mogelijk mee, nadat de student een bijzondere omstandigheid heeft aangemeld. De financiële ondersteuning wordt de student zo spoedig mogelijk ter beschikking gesteld of op een ander, door de student te bepalen tijdstip.

(...)

5. (...) Het instellingsbestuur kan aan toekenning van financiële ondersteuning op grond van bijzondere omstandigheden, bedoeld in het tweede lid onder (...) en f, voorwaarden verbinden. Het instellingsbestuur stelt regels betreffende de voorwaarden, bedoeld in de derde volzin."

Artikel 1.5, tweede lid, van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten, (hierna: de Regeling) luidt:

"Uitkeringen van de ingevolge het eerste lid toegekende aanvraag vinden plaats na het verstrijken van de periode waarin het recht bestond op gemengde studiefinanciering. Indien de student daarom uitdrukkelijk en met redenen omkleed verzoekt, vindt de uitkering plaats nadat ingevolge het eerste lid is vastgesteld dat sprake is van bijzondere omstandigheden die tot studievertraging hebben geleid of dat naar verwachting zullen doen."

Artikel 2.2, eerste, tweede en vierde lid, van de Regeling luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"1. Studenten, die bestuurlijke functies(gaan) vervullen, die vermeld staan op de in de in de bijlage vermelde A-lijst, en diensgevolge niet kunnen voldoen aan de norm van de tempobeurs kunnen aanspraak maken op de zgn. bestuursbeurs, inhoudende financiële ondersteuning gedurende één studiejaar.

2. Studenten, die onder het regime van de prestatiebeurs vallen, kunnen eveneens aanspraak maken op een bestuursbeurs. (...). De bestuursbeurs wordt verstrekt gedurende één studiejaar.

(...)

4. Studenten, die voor de bestuursbeurs in aanmerking willen komen, dienen een overeenkomst met de TU Delft te ondertekenen."

Artikel 3.1 van de Regeling luidt:

"Naast financiële ondersteuning op grond van de bijzondere omstandigheden genoemd in artikel 7.51 van de wet, komen op grond van artikel 7.51, vijfde lid, onderdeel e en f van de wet, tevens voor financiële ondersteuning in aanmerking, studenten die de in de A- en de B-lijst bedoelde activiteiten hebben verricht."

Tussen partijen staat vast dat appellante de aanvraag voor financiële ondersteuning heeft ingediend aan het begin van het studiejaar 2001-2002 voor het vervullen van een bestuursfunctie bij een organisatie voorkomend op de A-lijst bij verweerdere Regeling, waarbij de studievertraging forfaitair is vastgesteld op 12 maanden.

Appellante heeft gesteld dat zij de overeenkomst op grond van artikel 2.2, vierde lid, van de Regeling, onder voorbehoud van de uitkomst van het advies van de Centrale Commissie Financiële Ondersteuning, heeft ondertekend.

Het College overweegt als volgt. Het College volgt appellante niet in haar betoog, dat er toe strekt dat nu zij een bestuursfunctie bekleedt als bedoeld in de A-lijst van de Regeling er direct tot uitkering door verweerder

van afstudeersteun dient te worden overgegaan gedurende de periode dat zij gemengde studiefinanciering geniet.

Uit het bepaalde bij artikel 7.51, tweede en vijfde lid, van de WHW volgt dat het verweerder vrijstaat om het lidmaatschap van het bestuur van een studentenvereniging, in casu AEGEE, als een bijzondere omstandigheid, die aanspraak geeft op financiële ondersteuning, aan te merken en dat het tevens een vrije bevoegdheid van verweerder is om in dat geval voorwaarden te verbinden aan de toekenning van financiële ondersteuning bij het lidmaatschap van het bestuur van die studentenorganisatie, mits het regels stelt betreffende die voorwaarden. Verweerder heeft dienaangaande de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten vastgesteld.

Artikel 3.1 van de Regeling bepaalt dat financiële ondersteuning wordt verleend, nadat de aanvrager de in de A-lijst bedoelde activiteiten heeft verricht.

In artikel 2.2, vijfde lid onderdeel c. van de Regeling is uitdrukkelijk als voorwaarde voor een bestuursbeurs gesteld dat de student zijn studiefinanciering dient te beëindigen vóór het jaar waarvoor hij financiële ondersteuning ontvangt.

Het College is van oordeel dat verweerder op basis van zijn bevoegdheid in redelijkheid deze voorwaarde aan het verstrekken van een bestuursbeurs op grond van artikel 2.2. van de Regeling heeft kunnen stellen.

Nu vaststaat dat appellante een verzoek heeft ingediend om een bestuursbeurs (op grond van artikel 3.1 en niet om ondersteuning) op grond van artikel 2.2 van de Regeling, is op die aanvraag de in artikel 2.2, vijfde lid onder c, van de Regeling, gestelde voorwaarde van toepassing. Aangezien appellante, zoals gebleken is, niet aan de voorwaarde wenst te voldoen, is het College van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen en de aanvraag van appellante, heeft afgewezen. Ook overigens is het College niet gebleken van omstandigheden die verweerder hadden moeten nopen van de Regeling af te wijken.

Tenslotte merkt het College op dat nu verweerder de aanvraag om financiële ondersteuning heeft afgewezen, niet toegekomen wordt aan de beoordeling van de vraag of, op verzoek van appellante, het tijdstip van uitbetaling van de studiesteun kan en door verweerder dan ook zou dienen te worden bepaald op het tijdstip van het intreden van de

bijzondere omstandigheid, in casu het bestuurslidmaatschap.

Het College merkt nog op dat verweerders standpunt dat het College niet bevoegd is van een beroep tegen een overeenkomst op grond van artikel 2.2 van de Regeling kennis te nemen, faalt. Nu verweerder de Regeling en de daarin op grond van artikel 2.2, vierde lid, van de Regeling als voorwaarde voor de toekenning gestelde overeenkomst heeft doen steunen op artikel 7.51 van de WHW, is het College op grond van artikel 7.66, eerste lid, onderdeel b, van de WHW, bij uitsluiting bevoegd, kennis te nemen van een door een betrokkene tegen de afwijzing van zijn aanvraag ingesteld beroep.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/049
(mrs. Martens, Nijenhof, Mollee)
16 december 2002

Bevoegdheid College, doorverwijzing, klachtenregeling, kostenveroordeling, mondelinge uitspraak, verletkosten

WHW art. 7.66; Awb art. 6:15, 8:67, 9:3

Het beroep is gericht tegen verweerders brief van 28 juni 2002, waarin de klachten van appellante, in het kader van een interne klachtenprocedure bij verweerders instelling, ongegrond worden verklaard. De klachten betreffen gedragingen van personeelsleden. Het betreft derhalve geen aangelegenheid als bedoeld in artikel 7.66 van de WHW waarbij het College bij uitsluiting bevoegd is.

Het College heeft zich voorts nog de vraag gesteld of het beroep doorverwezen dient te worden. Artikel 9:3 van de Awb bepaalt dat tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht geen beroep kan worden ingesteld, zodat doorzending niet aan de orde is.

Het College ziet echter aanleiding om verweerder te veroordelen tot het voldoen aan

appellante van het door appellante betaalde griffierecht en tot de kosten die verbonden zijn aan deze procedure nu hij appellante verwezen heeft naar dit College. Appellante is minderjarig en heeft zich laten vertegenwoordigen door haar wettelijk vertegenwoordigster. Onder toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht komt de wettelijk vertegenwoordigster een vergoeding van de reiskosten tweede klasse toe.

Voor toekenning van verletkosten aan de wettelijk vertegenwoordigster ziet het College geen aanleiding. Niet gebleken is dat zij werkzaam is als zelfstandige in de uitoefening van een beroep dan wel in loondienst. Haar echtgenoot geniet een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening Kunstenaars.

Procesverbaal van de mondelinge uitspraak op grond van artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ter openbare zitting van 16 december 2002:

Appellante : M. S.
Gemachtigde : M.T. S, haar wettelijk vertegenwoordigster
verweerder : het college van bestuur van de Fontys Hogescholen te Eindhoven
gemachtigden: R. van Elderen,
P. de Groot en mr. F. Honings, werkzaam bij verweerders hogeschool

Voorzitter: mr. H.J.O. Martens
Leden : mr. J.Th.M. Nijenhof en
mr. A.A.M. Mollee
Secretaris: mr. W.C.P. Beijk

De Voorzitter stelt aan de orde of het College bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

Partijen worden verzocht hun standpunten toe te lichten.

Verweerder stelt dat het, zoals in het verweerschrift is uiteengezet, klachten betreft in de zin van artikel 48 van het Studentenstatuut en dat het College niet bevoegd is daarover te oordelen.

Appellante stelt zich te voegen naar het oordeel van het College.

De Voorzitter schorst de zitting.

Na beraad deelt de Voorzitter mee dat het College zich onbevoegd acht kennis te nemen van het beroep. Daartoe overweegt het College het volgende.

Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger

onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), is het College bij uitsluiting bevoegd kennis te nemen van beroepen ingesteld tegen beslissingen van het instellingsbestuur op grond van de titel 2 met het oog op inschrijving en titel 3 inzake de inschrijving en het collegegeld, en beslissingen inzake orde en huismaatregelen als bedoeld artikel 7.57h, van hoofdstuk 7 van de WHW.

Het beroep is gericht tegen verweerders brief van 28 juni 2002, waarin de klachten van appellante, in het kader van een interne klachtenprocedure bij verweerders instelling, ongegrond worden verklaard. De klachten betreffen gedragingen van personeelsleden. Het betreft derhalve geen aangelegenheid als bedoeld in artikel 7.66 van de WHW waarbij het College bij uitsluiting bevoegd is.

Het College heeft zich voorts nog de vraag gesteld of het beroep doorverwezen dient te worden. Artikel 9:3 van de Awb bepaalt dat tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht geen beroep kan worden ingesteld, zodat doorzending niet aan de orde is.

Het College ziet echter aanleiding om verweerder te veroordelen tot het voldoen aan appellante van het door appellante betaalde griffierecht en tot de kosten die verbonden zijn aan deze procedure nu hij appellante verwezen heeft naar dit College. Appellante is minderjarig en heeft zich laten vertegenwoordigen door haar wettelijk vertegenwoordigster. Onder toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht komt de wettelijk vertegenwoordigster een vergoeding van de reiskosten tweede klasse toe.

Voor toekenning van verletkosten aan de wettelijk vertegenwoordigster ziet het College geen aanleiding. Niet gebleken is dat zij werkzaam is als zelfstandige in de uitoefening van een beroep dan wel in loondienst. Haar echtgenoot geniet een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening Kunstenaars.

Een en ander leidt tot de volgende beslissingen.

Beslissing

Het College:

- I. verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van het beroep;
- II. bepaalt dat verweerder aan appellante het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 29,-- (zegge: negenentwintig euro) vergoedt;

- III. veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 35,20 (zegge: vijfendertig euro en twintig cent);
- IV. wijst de Fontys Hogescholen te Eindhoven aan als de tot betaling verplichte rechtspersoon.

□

Nr. CBHO 2002/052
(mr. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee)
2 december 2002

Financiële ondersteuning, periode gemengde SF

WHW art. 7.51, 1 onderdeel c; Beleidsregels afstudeersteun o.g.v. overmacht UU art. 1

Uit het bepaalde bij artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de WHW, gelezen in samenhang met het bepaalde in artikel 1 van de Regeling, volgt dat verweerder niet gehouden is financiële ondersteuning te verlenen voor bijzondere omstandigheden die zich niet binnen de periode van gemengde studiefinanciering hebben voorgedaan. Nu de door appellante gestelde bijzondere omstandigheid, in casu de wachttijden in verband met de aanvang van de co-schappen, zich niet heeft voorgedaan in de periode waarin zij gemengde studiefinanciering heeft genoten, moet worden geoordeeld dat verweerder gehouden was de afwijzing van het verzoek te handhaven, zoals hij dat bij het bestreden besluit heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak van:

A. A., wonende te Utrecht, appellante, tegen
het college van bestuur van de Universiteit Utrecht te Utrecht, verweerder, gemachtigde: mevr. mr. M.A. Merton en mevr. mr. S. Polak, beiden werkzaam bij verweerdere universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, gedagtekend, 20 november 2001, ingekomen bij verweerder op 30 januari 2002, heeft appellante verweerder verzocht haar financiële ondersteuning te verlenen. Op dat verzoek is bij besluit van 11 april 2002 namens verweerder afwijzend beslist. Bij brief van 24 april 2002, door verweerder ontvangen op 13 mei 2002, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 10 juli 2002, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 10 augustus 2002, ingekomen bij het College op 21 augustus 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 6 september 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 oktober 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

Appellante heeft aan haar verzoek om financiële ondersteuning ten grondslag gelegd de lange wachttijden voordat zij aan haar co-schappen kon beginnen, waardoor sprake is van een onvoldoende studeerbare opleiding.

In het afwijzende besluit is het volgende overwogen:

"Gelet op het aantal maanden studiefinanciering dat u vanaf 1993 heeft verbruikt, had u per 1 september 2000 geen recht meer op een beurs van de WSF 2000, maar nog slechts op een lening. Een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 2 van de beleidsregels afstudeersteun op grond van overmacht komt alleen voor afstudeersteun in aanmerking als daardoor vertraging is opgelopen in de zgn. beursperiode. Met betrekking tot de door u aangevoerde omstandigheden is dit niet het geval geweest, derhalve is er geen recht op afstudeersteun."

Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Zoals in ons besluit van 11 april 2002 staat vermeld en u tijdens de hoorzitting op 30 mei 2002 is meegedeeld is het om in aanmerking te komen voor afstudeersteun volgens de geldende regels (Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en de universitaire regeling inzake afstudeersteun) vereist dat de vertraging (in uw geval ten gevolge van wachttijd) is opgelopen in de beursperiode."

In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd.

"Aan de studenten die de dupe zijn geworden van het feit dat de faculteit Geneeskunde voor onvoldoende doorstroming naar de co-schappen heeft gezorgd, wordt ter compensatie afstudeersteun toegekend. De vertraging die is opgelopen, betreft mij net zo als vele medestudenten.

Mijn inziens staat het feit van 'opgelopen vertraging' los van de bron van inkomsten (beurs, lening e.a.) verkregen in deze periode. Ik ben het er niet mee eens dat het argument 'bron van inkomsten' gekoppeld wordt aan het wel of niet toe kennen van afstudeersteun. Immers, de vertraging en de daarbij komende extra kosten voor mij staan hier los van en worden veroorzaakt door de planning van de faculteit.

Bovendien zou dit betekenen dat studenten die wel van deze regeling gebruik kunnen maken recht hebben op (zoals bijvoorbeeld in mijn geval) 7 jaar en 4 maanden studiebeurs, terwijl ik op 7 jaar beurs recht zou hebben. Daarnaast heb ik gedurende 4 maanden wachttijd wel voldaan aan de verplichting collegegeld te betalen, waarbij de faculteit het nagelaten heeft mij een studeerbaar curriculum te bieden."

Artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt – voor zover hier van belang – als volgt:

“Het instellingsbestuur van een universiteit (...) treft voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet: (...)

c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een instelling als bedoeld in de bijlage van de wet onder a tot en met g studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en”

Artikel 1 van verweerders Beleidsregels afstudeersteun op grond van overmacht (hierna de Regeling) luidt:

“De student die ten gevolge van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 2 studievertraging heeft opgelopen in de periode waarin hij studiefinanciering in de vorm van een beurs heeft genoten komt in aanmerking voor afstudeersteun indien hij zich als voltijdstudent inschrijft voor de opleiding waarvoor hij eerder als student was ingeschreven, indien hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd.”

Het College overweegt als volgt. Uit het bepaalde bij artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de WHW, gelezen in samenhang met het bepaalde in artikel 1 van de Regeling, volgt dat verweerder niet gehouden is financiële ondersteuning te verlenen voor bijzondere omstandigheden die zich niet binnen de periode van gemengde studiefinanciering hebben voorgedaan. Nu de door appellante gestelde bijzondere omstandigheid, in casu de wachttijden in verband met de aanvang van de co-schappen, zich niet heeft voorgedaan in de periode waarin zij gemengde studiefinanciering heeft genoten, moet worden geoordeeld dat verweerder gehouden was de afwijzing van het verzoek te handhaven, zoals hij dat bij het bestreden besluit heeft gedaan.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/067 en 067.1

(mr. Nijenhof)

23 december 2002

Doorzending bescheiden, te late inschrijving, collegegeld, termijn, voorlopige voorziening

WHW art. 7.33 lid 1, 7.37 lid 2, 7.47; Awb art. 8:81; Studentenstatuut INHOLLAND art. 14 lid 1, 16 lid 5

2.8. *De voorzieningenrechter overweegt als volgt. Appellantes betoog faalt nu vast staat dat verweerder het verzoek om inschrijving tijdig heeft ontvangen en niet aannemelijk is gemaakt dat het herinschrijvingsformulier zonder de machtiging/acceptgirokaart aan appellante zou zijn toegezonden.*

2.9. *Het betoog van appellante dat zij naar aanleiding van de aanmaning van 22 mei 2003 het collegegeld voor het studiejaar 2002-2003 zou hebben voldaan faalt eveneens. Nu in het herinschrijvingsformulier staat vermeld dat dit voor 15 juni 2002 bij verweerder geretourneerd dient te zijn, kan er naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen verwarring bij appellante zijn ontstaan met betrekking tot de aanmaning van 22 mei 2002, nu een aanmaning voor het studiejaar 2002-2003 niet eerder te verwachten is dan na 15 juni 2002 de datum van indiening van het herinschrijvingsformulier. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat het op de weg van appellante ligt zorg te dragen voor het tijdig doorzenden van de meerbedeelde acceptgirokaart/factuur aan haar werkgever en erop toe te zien dat deze het collegegeld ook tijdig heeft voldaan.*

Uitspraak in de zaak van:

L. , wonende te H, verzoekster,
tevens appellante in de hoofdzaak,
tegen
het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, te Rotterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. A. van Jaarsveld, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 18 oktober 2002 heeft verweerder besloten appellante niet in te schrijven voor het studiejaar 2002-2003 wegens het niet of niet tijdig voldoen van het collegegeld. Bij brief van 24 oktober 2002 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 28 november 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij een faxbericht, bij het College ingekomen op 2 december 2002, beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht om bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen, dat zij door verweerder wordt behandeld, als ware zij voor het studiejaar 2002-2003 als student ingeschreven.

Verweerder heeft op 12 december 2002 een verweerschrift ingediend.

Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen is behandeld ter zitting van 16 december 2002, waar appellante en verweerder hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de Voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"In de brief van 18 oktober 2002, kenmerk SZ-215386, werd u medegedeeld dat wij u niet konden inschrijven, aangezien wij niet tijdig het collegegeld zouden hebben ontvangen.

Naar aanleiding van het door u ingediende bezwaarschrift is een nader onderzoek ingesteld. Daarbij is vastgesteld dat uw verzoek om inschrijving wel tijdig is ingediend. Echter, uit de verstrekte informatie is gebleken dat niet tijdig is voldaan aan de voorwaarden voor betaling, aangezien:

- wij van u geen betaling hebben ontvangen, of deze te laat hebben ontvangen, te weten na 1 oktober jl.;
- wij geen machtiging van u hebben ontvangen.

Ingevolge artikel 7.47 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) wordt het collegegeld betaald in één keer dan wel middels een machtiging om het collegegeld in vijf termijnen te voldoen. Op grond van artikel 7.37, tweede lid, van de WHW en arti-

kel 16, lid 5, van het Studentenstatuut wordt pas tot inschrijving overgegaan nadat het collegegeld tijdig is voldaan dan wel nadat de machtiging correct is ingevuld.

Gezien deze dwingende bepalingen zien wij geen andere mogelijkheid dan uw bezwaar af te doen als zijnde kennelijk ongegrond en zien wij tevens af van horen (art. 6, lid 2, van de Bezwaarschriftprocedure voor besluiten, waarbij beroep bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs openstaat)"

2.3. Appellante heeft ter ondersteuning van haar verzoek om voorlopige voorziening het volgende aangevoerd:

"Graag wil ik [een] voorlopige voorziening vragen.

Mijn reden hiervoor is dat ik niet naar school mag omdat ik mijn collegegeld niet heb betaald.

Hier is grote spoed bij omdat ik vanaf dinsdag 03-12-02 de lessen niet meer mag volgen en hierdoor een hoop lesstof mis, het is een deeltijd opleiding en ik mag dus 1 dag in de week naar school."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Mevrouw L., hierna te noemen Appellante, is in het studiejaar 2001-2002 gestart met de deeltijd opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening. Het collegegeld voor haar deeltijd opleiding bedroeg destijds fl. 1950,00 (€ 884,87). Dit bedrag is voldaan op 4 juni 2002. Voor het studiejaar 2002-2003 heeft Appellante een herinschrijvingspakket ontvangen (Bijlage). Ten behoeve van de inschrijving dienen wij een herinschrijvingsformulier en de betaling te ontvangen. Beide bescheiden moeten voor het desbetreffende collegejaar door ons zijn ontvangen op uiterlijk 15 juni 2002. Op deze datum was van Appellante geen betaling en geen inschrijvingsformulier ontvangen. Appellante heeft daarom van ons een rappel, gedateerd 16 augustus 2002 ontvangen (hierna rappel). In het rappel wordt appellante tot 27 augustus 2002 in de gelegenheid gesteld de bescheiden in orde te maken. Naar aanleiding van dat rappel hebben wij wel een inschrijvingsformulier maar geen betaling ontvangen. Alle studenten die op 1 oktober 2002 niet aan hun betalingsverplichting hebben voldaan ontvangen een besluit van het College van Bestuur dat wegens niet voldoen aan de betalingsverplichting de student niet wordt ingeschreven voor het collegejaar. Inhoudelijke overwegingen in het bezwaarschrift geeft appellante aan dat zij in mei 2002 contact heeft gehad met de hogeschool naar aanleiding van de brief van 22 mei 2002. Deze brief betreft een incassoprocedure wegens het niet voldaan hebben van het collegegeld voor het jaar 2001-2002. Het geschil betreft echter een ander collegejaar namelijk het collegejaar 2002-2003.

Ook vermeldt Appellante de ontvangst van het rappel in augustus 2002. Naar aanleiding van het rappel heeft Appellante acties ondernomen om het verschuldigde bedrag over te maken. De manieren waarop de student kan betalen staan duidelijk vermeld in het informatieboekje welke deel uit maakt van het inschrijvingspakket. Wij onderscheiden hierin twee manieren van betalen; betaling via acceptgiro en betaling middels een machtiging. Ook het bedrag van het collegegeld is vermeld in het informatieboekje. Blijkens het bezwaar heeft de werkgever Appellante beloofd het verschuldigde bedrag voor haar te voldoen. Tussen de hogeschool en de werkgever bestaat er geen relatie. Appellante is dan ook zelf verantwoordelijk voor de tijdige betaling van het collegegeld. Er zou middels een verklaring of een machtiging van de werkgever een betalingsverplichting kunnen ontstaan tussen de hogeschool en de werkgever. Er is in dit geval geen machtiging of verklaring verstrekt."

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 14, eerste lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"De inschrijving (...) dient uiterlijk vóór 1 september van het desbetreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de door het College van Bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. (...) Naast de reguliere inschrijving per 1 september bestaat geen recht op inschrijving; de inschrijving staat in die gevallen ter beoordeling van het College van Bestuur."

Artikel 16, vijfde lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld (...) is voldaan of wordt voldaan door middel van de bij de Hogeschool INHOLLAND in gebruik zijnde machtiging voor gespreide betaling door incasso. (...)"

2.6. Appellante stelt dat zij voor het studiejaar 2002-2003 ook na allerlei pogingen van haar kant geen acceptgiro of factuur heeft ontvangen om het collegegeld te kunnen voldoen.

2.7. Verweerder stelt dat deze op 16 april 2002, dat wil zeggen tijdig, het herinschrijvingsformulier en de daarbij machtiging/acceptgirokaart collegegelden aan appellante heeft verzonden en op 16 augustus 2002 appellante een herinneringsbrief heeft gezonden. In de brief van 28 november 2002 heeft verweerder aan appellante meegedeeld dat het verzoek om inschrijving tijdig is ingediend.

2.8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt. Appellantes betoog faalt nu vast staat dat verweerder het verzoek om inschrijving tijdig heeft ontvangen en niet aannemelijk is gemaakt dat het herinschrijvingsformulier zonder de machtiging/acceptgirokaart aan appellante zou zijn toegezonden.

2.9. Het betoog van appellante dat zij naar aanleiding van de aanmaning van 22 mei 2003 het collegegeld voor het studiejaar 2002-2003 zou hebben voldaan faalt eveneens. Nu in het herinschrijvingsformulier staat vermeld dat dit voor 15 juni 2002 bij verweerder geretourneerd dient te zijn, kan er naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen verwarring bij appellante zijn ontstaan met betrekking tot de aanmaning van 22 mei 2002, nu een aanmaning voor het studiejaar 2002-2003 niet eerder te verwachten is dan na 15 juni 2002 de datum van indiening van het herinschrijvingsformulier. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat het op de weg van appellante ligt zorg te dragen voor het tijdig doorzenden van de meerbedoelde acceptgirokaart/factuur aan haar werkgever en erop toe te zien dat deze het collegegeld ook tijdig heeft voldaan.

2.10. Niet is gesteld of gebleken dat appellante op andere wijze heeft voldaan aan de verplichting om collegegeld te betalen. Reeds om deze reden kon verweerder niet anders dan weigeren over te gaan tot de inschrijving van appellante, zoals hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

2.11. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzieningenrechter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak en het beroep ongegrond te verklaren.

2.12. Onder die omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College:

I. verklaart het beroep ongegrond;

II. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

□